

TOPLUMCU KURTULUŞ

SİYASET VE KÜLTÜR DERGİSİ

Sayı 1 / Nisan Mayıs 2022

UKRAYNA DOSYASI

*Savaş siyasetin devamıdır.
Savaş siyasetin
şiddet araçlarıyla devamıdır.
Siyaset ise ekonominin
yoğunlaşmış ifadesidir.
Yani, savaşı değerlendirmek,
savaşın niteliğini anlamak için
öncelikle siyaseti ve
ekonomiyi bilmek gerekir.
Savaşan tarafların
siyasetini ve ekonomisini
bilmek için ise kapsamlı
tarihsel bir inceleme yapmak gerekir.*

42/ 1 MAYIS'TA ALANLARA

51/ EKSİLENAY

52/ İTTİFAK TARTIŞMALARI VE HALKÇI SEÇENEK

58/ Z KUŞAĞININ KURTULUŞU NEREDE?

İLK SAYIMIZLA DEĞERLİ OKURLARIMIZA MERHABA

*Dergimizin çıkışı
dünyanın ve Türkiye'nin
içinde bulunduğu
tarihsel dönüm
noktasına denk geldi.
ABD ve NATO'nun
savaş kışkırtıcılığının
bir sonucu olarak çıkan
Ukrayna'daki savaş,
ilk sayımızın "dosya"
konusunu oluşturuyor.*

*Covid-19 salgınına bağlı
kapanma ve sonrasında,
emekçi halklar
üzerindeki yıkıcı etkiler
daha da arttı.
Bu yetmezmiş gibi,
savaşın da başlamasıyla
daha da azgınlaşan
enflasyonist ortamda
emekçileri zor koşulların
beklediği öngörülebilir.*

*1 Mayıs'a bu atmosfer
içinde giriyoruz.
İşçilerimizin ve
emekçilerimizin,
bütün halkımızın
1 Mayıs birlik mücadele
ve dayanışma gününü
şimdi den kutluyoruz.
Sınıfsal ve ulusal
mücadele azmiyle
tüm bu olumsuzlukların
geriye çevrileceğine
inanıyoruz.*

*Tüm okurlarımıza
yeniden merhaba!*

FATMA ŞENDEN ZIRHLI

Genel Yayın Yönetmeni

SİYASET VE KÜLTÜR DERGİSİ

NİSAN MAYIS 2022

1. Sayı / İki ayda bir çıkar

YAZI KURULU

Fatma Şenden Zırhlı

Fethiye Kabataş

İsmail Kaplan

Nöber Özyürekoğlu

Nurdan Bürüngüz

Onur Balcı

Rıza Köse

ULUÇINAR Sanat Basın Yayın Reklam
ve Turizm Hizmetleri San. Tic. Ltd. Şti.
adına sahibi ve
sorumlu yazı işleri müdürü **Onur Balcı**

YAYINEVİ SERTİFİKA NO 44767

ADRES Karlıktepe mh. Saka sk. Morsaj apt.
Blok No 7/4 Kartal İstanbul 0 216 517 80 00

ABONELİK posta@toplumcukurtulus.com

GRAFİK TASARIM Nöber Özyürekoğlu

ESER GÖNDERİMİ

Makale, İnceleme, Araştırma,

Öykü, Şiir, Görsel

posta@toplumcukurtulus.com

Gönderilen eserlerin daha önce hiçbir yer-
de yayınlanmamış olması gerekmektedir.

BASIM YERİ Berdan Matbaacılık

Maltepe mh. Davutpaşa cd. Güven İş

Merkezi C Blok No 215-216 Topkapı İstanbul

0532 377 03 01 - berdanmatbaa@gmail.com

BASIM YERİ SERTİFİKA NO 45750

04/ ÇIKARKEN

06/ UKRAYNA DOSYASI

Hazırlayan: İsmail Kaplan

07/ "2014'e Doğru" — Kasım-Aralık 2013

07/ Komünist Partileri Birliği Konseyi
Açıklaması — 24 Şubat 2014

08/ Toplumcu Kurtuluş Parti Açıklaması — 27 Şubat 2014

09/ Faşizme Karşı Zaferin 69. Yılı — 9 Mayıs 2014

12/ "Savaş Yangını" — Temmuz 2014

14/ "Ukrayna'da Ateşkes" — Aralık 2014-Ocak 2015

14/ "Rusya'dan Karşı Atak:
Avrasya Ekonomik Birliği" — Aralık 2014-Ocak 2015

15/ Ulusal Bağımsızlık için NATO'ya Hayır — 18 Şubat 2022

19/ Ortak Bildiri : "NATO'dan Çıkılın!
Emperyalist Üsler Kapatılsın!" — 18 Şubat 202220/ DKP: Donbas Halkı'nın Yanındayız,
Yaptırımlara Karşıyız — 23 Şubat 202222/ 104 Emekli Amiralimizin "Suçu"
Vatanlarını Savunmaktır! — 24 Şubat 2022

23/ Ukrayna'da Savaş İstemiyoruz — 24 Şubat 2022

24/ Rusya Bağımsız Sendikalar Federasyonunun
Ukrayna'daki Duruma İlişkin Açıklaması — 25 Şubat 2022

26/ DKP: Derhâl Müzakerelere Başlansın, Savaşa Son Verilsin! — 25 Şubat 2022

29/ Ukrayna'da NATO'ya Hayır! Barışa Evet! — 2 Mart 2022

30/ Ukrayna'da Ateşkes ve Barış İstiyoruz — 8 Mart 2022

32/ Ukrayna'da Barışın Anahtarı
Cumhurbaşkanı Zelenski'nin Elinde — 15 Mart 2022

34/ 21 Mart Bayramını Kutluyoruz — 21 Mart 2022

35/ Ukrayna Savaşının Otuzuncu Günü — 25 Mart 2022

38/ Bandera Nazilerinin İğrenç Provokasyonu Soruşturulsun — 5 Nisan 2022

40/ Yalan Rüzgârı — 9 Nisan 2022

32/ Ukrayna'da
Barışın Anahtarı
Cumhurbaşkanı
Zelenski'nin Elinde
Fatih Kaplan40/ Yalan Rüzgârı
Hülya Kortun

42/ 1 MAYIS'TA ALANLARA

44/ SOSYAL GÜVENLİKTE YAPISAL DÖNÜŞÜMÜ
GERİYE ÇEVİRMEK MÜMKÜN

Fatma Şenden Zırlı

51/ EKSİLENAY

Süleyman İleri

52/ İTTİFAK TARTIŞMALARI
VE HALKÇI SEÇENEK

Onur Balcı

58/ Z KUŞAĞININ KURTULUŞU NEREDE?

Nurdan Bürüngüz

64/ AIJAZ AHMAD'I SAYGIYLA ANIYORUZ

Hatice Keskin

66/ KARGO İŞÇİLERİNDEN PAS SOUTH VE
FARPLAS İŞÇİLERİNE MÜCADELE SÜRÜYOR!

Rıza Köse

71/ SPUTNİK HABER SİTESİNE
NEDEN GİREMİYORUZ?

Tuncer Ataş

76/ ELLİ'NİN ARDINDAN
-BİR OYUNUN YANSIMALARI-

Nöber Özyürekoğlu

80/ RUSYA FEDERASYONU VE
ÇİN HALK CUMHURİYETİ'NİN ORTAK BİLDİRİSİ

Çevirmen: Fatma Şenden Zırlı

ÇIKARKEN

Tarihsel bir dönüm noktasındayız. Dünya halkları Amerika'nın önderlik ettiği kapitalist-emperyalist blokun dünya işçi sınıfına, sosyalist sisteme ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı topyekûn saldırısının vahşi sonuçlarını nihayet geriye sardırarak direnç aşamasına ulaştı. Rusya ile Çin arasında "sınırsız ittifak" ilanı ile başlayan 2022 yılı, Ukrayna'daki Rusya-Amerika savaşıyla devam ediyor.

Karşıdevrim dönemi

Amerikan emperyalizminin yönetimindeki savaş bloku, Rusya'da 1917 Ekim sosyalist devriminin ve hemen ardından Türkiye'de 1920-23 ulusal kurtuluş devriminin zaferiyle başlayan devrimler çağına bütün kazanımlarını ortadan kaldırmak için 1970'lerin sonunda sefere çıktı ve maalesef 1980-2020 dönemine damgasını vurabildi.

Yaptırdığı karşıdevrimci darbelerle sosyalist ve bağımsız rejimleri de-ğıştiren, açtığı savaşlarla koskoca ülkeleri işgal eden ve parçalayan, ekonomileri sömürgeleştiren, sömürden kurtulmuş yüz milyonlarca insanı yeniden köleleştiren, dayattığı özelleştirmelerle "sosyal devlet"i ortadan kaldıran, 1999'dan bu yana 14 ülkeyi daha NATO'ya

katarak 30 ülkelik devasa bir savaş makinesi yaratan emperyalizm, artık yaptıklarının karşılığını buluyor.

Diyalektik karşıt

İşçilerin, şehir ve köy emekçilerinin, ezilen halkların kafasına vura vura kapitalist sömürü ilişkilerini toplumun en küçük hücresine kadar sokan, sınıfsal ve ulusal dayanışmayı çökertip feodal-ataerkil gericiğe yeniden hayat veren, dinsel ve etnik çatışmaları kışkırtan emperyalizm, hayatın diyalektiğine uygun olarak karşıtını da üretti. Koruyup kollamadığımız sosyalizmin, bağımsızlığın, laik cumhuriyetin, ulusal bütünlüğün, devrimciliğin, özgürlük eşitlik ve kardeşliğin, kısacası, toplumcu kurtuluşun anlam ve önemini tekrar öne çıkardı.

Yeniden devrim

Yeniden devrimler çağındayız. Yeni ulusal kurtuluş devrimleri, yeni sosyalist devrimler geliyor. Yeni devrimlerin sınıfsal ve ulusal özneleri, kadroları ve kitleleri oluşuyor. Yeni devrimler çağını emperyalizme karşı bağımsızlık, kapitalizme karşı sosyalizm, gericiğe karşı laik cumhuriyet, etnik bölünmeye karşı ulusal bütünlük, dolar milyarderleri şebekesinin sınırsız hâkimiyetine karşı toplumcu

ekonomi, NATO'ya karşı bağlantısızlık mücadelesi belirleyecek.

Çok yönlü direniş

Emperyalizmin küresel saldırısını kırk yıl boyunca nice acılara katlanan işçiler, emekçiler, halklar ağır ağır da olsa tersine çevirdi. Irak, Afganistan, Filistin, Suriye, Libya, Lübnan, Yemen halkları ulusal kurtuluş savaşı vermek zorunda kaldı. Güney Afrika Cumhuriyeti bağımsızlığına kavuştu. Sosyalizmden yoksun kalan Sovyet halkları kapitalist sömürüye ve yeniden sömürgeleştirilmeye karşı adım adım mücadele etti. Kore, Küba, Belarus, Kazakistan, Vietnam, Venezüella, Bolivya, Nikaragua, Cezayir, Angola, Mozambik, Gine halkları ayakta kalmayı başardı. Asya, Afrika ve Latin Amerika emperyalizmin baş ağrısı olmayı hep sürdürdü. Avrupa, Kuzey Amerika ve Japonya'da işçilerin ve emekçilerin sosyal ve ekonomik hak kayıplarına karşı direnişi devam etti. Rusya ve Çin kendini toparladı. Türkiye, Mısır, İran, Pakistan ve Hindistan emperyalizmin hizasından çıktı.

Ukrayna dönemeci

Rusya'nın Ukrayna'yı emperyalizmin saldırı üssüne dönüştüren Amerika'yı ve NATO'yu durdurmak için açtığı savaş ile savaşın ortaya çıkardığı güçler dizilişi, dünya işçi sınıfı hareketi ile sosyalist ve antiemperyalist ülke halklarının emperyalizme karşı Çin-Rusya ittifakıyla birlikte yürüyeceğini ve uluslararası ilişkilerin artık bu temelde şekilleneceğini gösteriyor. Mustafa Kemal Atatürk'ün sözleriyle, "Bizi

mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı bütün ulusça mücadele etmeyi uygun gören bir öğretiyeye bağlı insanlar"ın ülkede, bölgede ve dünyada antiemperyalist güçlerin en yakın birliğinden yana olması doğaldır.

Türkiye

Türkiye, sözünü ettiğimiz karşıdevrim dönemine ulusal ekonominin ve sosyal devletin altını oyan 24 Ocak 1980 kararları ile girdi. Amerika'nın ve NATO'nun 12 Eylül 1980 darbesiyle süren, 12 Eylülcü rejimlerle ta 15 Temmuz 2016 Amerikancı-Fethullahçı darbe girişimine kadar gelen süreçte işçi sınıfının 1989 Bahar eylemleri, 1 Mayıslar, 2007 Cumhuriyet mitingleri, Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi, Amerikancı dinci ve bölücü teröre karşı 2015-16 harekâtları, Temmuz-Ağustos 2016 Büyük Halk Savunması önemli uğraklar oldu. Emperyalizmin işbirlikçisi kapitalist vurgunculuğa, orta çağ gericiğine ve istibdada karşı ulusal demokratik güçlerin vatan cumhuriyet emek mücadelesi günümüze kadar sürüyor.

Devrimci öznenin sesi

Toplumcu Kurtuluş dergisi, işçilerin, emekçilerin, aydınların, ulusal demokratik güçlerin ülke, bölge ve dünyadaki gören gözü, işiten kulağı, olguları ve süreçleri araştıran, tartışan, değerlendiren akli, sınıfın, ulusun, büyük insanlığın, yani "anlayan ve değıştiren" devrimci öznenin sesi olmaya çalışacak.

Yolumuz açık olsun!

UKRAYNA DOSYASI

HAZIRLAYAN:
İSMAİL KAPLAN

İlkin, Yeni Dünya Halk Gazetesinin Kasım-Aralık 2013 tarihli 18-19. sayısına bakalım. "2014'e Doğru" başlığını taşıyan çözümlemede Ukrayna'ya ilişkin değerlendirme şöyleydi:

Bölgede ve dünyada dengeler yeniden oluşuyor. Rusya, Ukrayna'nın Avrupa Birliği'ne yem olmasını ve kendisinin daha da kuşatılması sonucunu doğuracak ortaklık anlaşmasının imzalanmasını engelledi. Emperyalizm, bu hamleye Ukrayna'nın başkenti Kiev'de Lenin heykelini parçalayan gerici-lerin ayaklanmasıyla karşılık veriyor.

Eskiden Sovyetler Birliği'ni oluşturan ülkelerin komünist partileri 24 Şubat 2014'te ortak açıklama yaptılar.

KOMÜNİST PARTİLERİ BİRLİĞİ KONSEYİ AÇIKLAMASI

Bugün (24 Şubat 2014) Ukrayna'da adına "Sağ Sektör" dediğimiz ve gerçekte medeni insanlar demeye dilimizin varmadığı faşist ve barbarların temsilcileri bir suç işlediler. Bu bize aynı zamanda ülkede yaşanan bu trajik günlerde Ukrayna'nın neyle karşı karşıya olduğunu da açıkça gösteriyor. İnsanlıktan nasibini almamış, insanlığın değerlerine yabancı ve kendi çıkarları peşinde koşan aşırı sağcı, gerici ve ajan provokatörler güpegündüz Ukrayna Komünist Partisi merkezine saldırdılar. Bütün yasaları ve ahlaki değerleri hiçe sayarak ülkenin en köklü ve

en yerleşik partisine saldırdılar, talan ettiler.

Şüphe yok ki sokak gösterilerine katılanların her ağzını açtığında söyledikleri sözde "Avrupa değerleri" ve "Liberal demokrasi" bazı insanların barbarlık, haydutluk, ülke egemenliğinin ayaklar altına alınmasını gizlemek için buldukları şaşaalı ve etkili sözlerden ibaret.

Avrupalı ve denizasıırı (ABD) gizli servisler akıllarından hiç çıkarmadıkları, üzerine titredikleri amaçlarına -Ukrayna'nın çökertilmesi ve halkının köleleştirilmesi- adım adım ilerlediler.

Savaş siyasetin devamıdır. Savaş siyasetin şiddet araçlarıyla devamıdır. Siyaset ise ekonominin yoğunlaşmış ifadesidir. Yani, savaşı değerlendirmek, savaşın niteliğini anlamak için öncelikle siyaseti ve ekonomiyi bilmek gerekir. Savaşan tarafların siyasetini ve ekonomisini bilmek için ise kapsamlı tarihsel bir inceleme yapmak gerekir. Savaşın tarihsel bağlamını, öncesindeki siyaseti ve ekonomiyi kavramadan, tarafların güttükleri siyasetin ve ekonominin savaşa yol açan tarihsel değerlendirmesini yapmadan savaşın niteliği konusunda doğru sonuçlara varılmaz. Savaş kimin başlattığı, orduların nerede olduğu, kimin sınırın hangi tarafında durduğu değil, savaşa yol açan tarihsel siyasal ve ekonomik özellikler belirleyicidir.

Bugün Ukrayna'da süren savaş anlamak için geçmişe dönelim ve adım adım bugüne gelelim.

Мне не нужна война!

SAVAŞ İSTEMİYORUZ!

Eminiz ki, Batı canavarının ve onun çakallarının hizmetinde olan ve onun açgözlü iştahını yatıştıran her Ukrayna vatandaşı bir işbirlikçi ve halk düşmanıdır.

Bütün alçakların ve hilekârların adından dehşetle korktukları Lenin'in yıkılmış heykelleri etrafında sevinç çığlıkları atan Bandera ve Şuheviç veletleri hak ettiklerini bulacaklardır. Ukrayna Komünist Partisi merkezine, bu çirkin baskını düzenleyen ve Ukrayna'nın bazı bölgelerinde dünya proletaryasının liderinin heykellerini yıkanlar şüphe yok ki aynı zincirin halkalarıdır.

Küresel sermayenin uyduları (Ukrayna'ya) zehrini akıtıyor, ama biz biliyoruz ki, Lenin yoldaşın

heykellerini yeniden dikeceğimiz ve tarihî adaleti sağlayacağımız gün de gelecek.

Ukrayna yönetiminden ve Ukrayna İçişleri Bakanlığından suçluların bir an önce yargılanmasını talep ediyoruz.

Bağımsız bir devletin iç işlerine müdahale eden ABD ve Batılı güçleri protesto ediyoruz.

Ukraynalı yurtseverleri, ilerici güçler etrafında safları sıklaştırmaya ve babalarımızın ve dedelerimizin dış düşmanlardan korumak için kan ter akıttıkları değerleri korumaya çağırıyoruz. Ukrayna'nın yabancı akbabalar tarafından yağmalanmasını önlemek Ukrayna halkının kendi ellerinde.

Mücadele et, yanındayız!

Toplumcu Kurtuluş Partisi, Sovyetler Birliği Komünist Partilerinin açıklamasını 27 Şubat 2014'te sitesinde şu sunuşla vermişti:

ABD ve AB emperyalizmi Ukrayna'daki işbirlikçileri aracılığıyla ülkedeki ilerici, sol, sosyalist, devrimci, komünist güçlere saldırıyor. Dört gün önce (24 Şubat 2014) ülkenin başkenti Kiev'deki Ukrayna Komünist Partisi merkezine saldıran gerici-faşist çeteler, Ukrayna Komünist Partisi Basın Bürosu'nun açıkladığına göre iki gün önce de Ukrayna Komünist Partisi lideri Pyotr Simonenko'nun Kiev'deki evini yağmaladılar. Sovyetler Birliği döneminden kalan siyasi, sosyal, insani ve kültürel değerlerin talan edilmesine karşı Sovyetler Birliği Komünist Partileri solidnet.org üzerinden iki gün önce bir açıklama yayınladılar.

Toplumcu Kurtuluş Partisi, 9 Mayıs 2014'te faşizme karşı zaferin 69. yılında Ukrayna'daki faşist darbeyi de ele alan bir bildiri yayınladı:

FAŞİZME KARŞI ZAFERİN 69. YILI

9 Mayıs Faşizme Karşı Zafer Günü'nü dünya işçi sınıfının, şehir ve köy emekçilerinin, sömürge ve bağımlı ülke halklarının, kısacası bütün ilerici insanlığın emperyalizme karşı sabırlı mücadelesinde yeni zaferlerin müjdecisi olarak sevinçle kutluyoruz.

Sosyalist Sovyet ordularının Hitlerci Nazi-faşist Alman ordularını yenerek Alman Başkomutanlığını kayıtsız şartsız teslim aldığı 9 Mayıs 1945'ten bu yana 69 yıl geçti.

Köklü dönüşüm

9 Mayıs 1945 zaferi, Avrupa'yı faşist barbarlıktan kurtardığı gibi, bütün dünyayı da köklü biçimde dönüştürdü. Sovyetler Birliği topraklarının ardından, faşist işgalden kurtarılan Doğu ve Orta Avrupa ülkeleri kapitalist emperyalist sistemin dışına çıkıp sosyalizme yöneldi. Kuzey Vietnam, Çin ve Kuzey Kore halkları da proletaryanın önderliğinde devrim yaparak sosyalizmi seçti.

Dünyanın üçte birini sosyalist yapan bu büyük devrimci atılım,

küresel güç dengesini halkların yararına köklü biçimde değiştirmeye sömürge imparatorlukları da ayakta kalamadı. Asya ve Afrika ülkelerinin çoğu birbiri ardından ulusal kurtuluş devrimleriyle bağımsızlığa ve bağlantısızlığa kavuştu.

Kapitalist karşıdevrim

Ne var ki, dünya kapitalist sisteminin elebaşısı olan ABD, Avrupa ve Japonya emperyalist bloku, bütün ülkelerdeki işbirlikçilerini de seferber ederek 1970'lerin sonunda sosyalizme, bağımsızlığa ve demokrasiye karşı topyekûn saldırıya geçti. Sosyalist sistemin yönetici kadrolarına neoliberal politikaları benimseterek sosyalist düzenin altını oyan emperyalistler, 1989-1991 karşıdevrimleriyle bu ülkeleri çökertip kapitalizmi hortlattılar. Bağımsız ve bağlantısız ülkeleri de işgal ederek veya ekonomilerini kuşatıp yıkıma uğratarak yeniden sömürgeleştirdiler.

Dünya ekonomisini dolar milyar-derleri şebekesine, tekelci banka ve holding patronları oligarşisine teslim eden neoliberal emperyalistler, yeryüzünden sosyalizmin; işçi, kadın ve çocuk haklarının; eşitliğin ve özgürlüğün; bağımsızlığın ve bağlantısızlığın; demokrasinin ve laikliğin; halkların kültür ve dil haklarının en küçük izini bile kaldırmak için harekete geçtiler. Gezegeni NATO'nun av sahasına çevirdiler.

Faşizmin "bin yıllık egemenlik" rüyasına özenen emperyalistler, daha da büyük bir küstahlıkla, sonsuza kadar zafer kazandıklarını iddia ederek "tarihin sonu"nun geldiğini ilan ettiler: Artık bütün dünya kapitalist olacak ve herkes emperyalist blokun kölesi olarak yaşayacaktı.

Gün döndü

Ancak evdeki hesap çarşıya uymadı. Emperyalizmin küstah planları dünya işçi sınıfının, şehir ve köy emekçilerinin, ezilen halkların direnişi karşısında tökezlemeye başladı.

Ortadoğu halklarının direnişi

Emperyalist güçlerin Filistin, Afganistan, Irak ve Libya işgallerinin ardından giriştikleri Suriye ve Lübnan'ı işgal harekâtları bozguna gidiyor.

Adım adım yuttukları ve yönetimini ikiye böldükleri Filistin'de birlik eğilimi güçleniyor. Mısır halkına cebren ve hileyle dayattıkları gerici-faşist İhvan diktatörlüğü yıkıldı. Türkiye'ye aynı şekilde dayattıkları AKP diktatörlüğü dikiş tutmuyor.

Ukrayna'da faşist darbe

Emperyalist güçler, Yugoslavya'yı ve Sovyetler Birliği'ni paramparça ettikten sonra yeniden sömürgeleştirdikleri ve NATO boyunduruğuna soktukları Doğu ve Orta Avrupa ülkelerine Ukrayna'yı eklemek için harekete geçtiler. Nazi-faşist niteliklerini açıkça ilan eden Özgürlük Partisi ve Sağ Sektör çetelerini kullanarak faşist darbe yaptılar, Ukrayna'nın meşru yönetimini devirdiler.

Ukrayna halklarının direnişi

Ukrayna halkları, "Ukrayna'da Ruslara, Romanlara, Yahudilere, Müslümanlara yer yok" diyen ve Rusçayı yasaklayan faşist darbecilere pabuç bırakmadı, direnişe geçti. Kırım halkı yaptığı referandumla Rusya Federasyonu'na katılma kararı aldı. Ukrayna'nın doğu bölgelerinde antifaşist halk güçleri faşist darbeye karşı direniyor. Emperyalizmin 25 Mayıs'ta düzenlenecek sahte seçimlerle darbecileri meşrulaştırma oyununu bozmaya çalışıyor.

Eski Sovyet halklarının birlik eğilimi

Emperyalist blokun Ukrayna'yı köleleştirme, Rusya'yı kuşatma ve parçalama hamlesi ters tepti; eski Sovyet halkları arasında birleşme ve birlikte yaşama iradesini güçlendirdi. Rusya yönetimi, emperyalizmin bütün tehditlerine rağmen bu iradeye uygun davrandı.

Eski Yugoslav halklarının birlikte mücadelesi

Eski Yugoslavya'nın paramparça edilen halkları arasında da birlik eğilimi artıyor. Uzun bir sessizlik döneminin ardından Bosna-Hersek Federasyonu'nda işçiler,

hükümetin kapitalist özelleştirme ve vurgun politikasına karşı etnik bölünmüşlüğü aşarak birlikte ayaklandılar.

Yeni zaferlere doğru

Ortadoğu halklarının emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı direnmesi, Ukrayna halklarının faşist darbeye karşı ayaklanması, eski Sovyetler Birliği ve Yugoslavya halkları arasında birleşme ve birlikte yaşama iradesinin güçlenmesi, emperyalizme ve kapitalist saldırıya karşı daha köklü zaferlerin yolunu açacaktır.

9 Mayıs 1945 zaferinin 69. yılı, sömürü ve zulme karşı mücadele eden herkese kutlu olsun.

Yeni Dünya Halk Gazetesi Temmuz 2014 tarihli 26. sayısında “Savaş yangını” başlığını taşıyan yazıda emperyalizmin savaş stratejisini irdelerken Ukrayna’daki gelişmeleri de ele aldı.

SAVAŞ YANGINI

Emperyalizmin saldırılarını püs-kürtmek yetmiyor; kolunu kanadını kırmak gerekiyor. En yüksek kâr ve mutlak iktidar hırsıyla hareket eden tekeli holding ve bankalar ile yayılcı devletler koalisyonunu insanlığa zarar veremez hâle getirmenin başka yolu yok. Ortadan kaldıramadığımız emperyalizm, suç üstüne suç işlemeye devam ediyor. Başta Suriye ve Irak olmak üzere Orta Doğu ve Kuzey Afrika’da yapılanların haddi hesabı yok. Yerel savaşlar gözlerimizin önünde adım adım genişletiliyor; savaş yangını gittikçe büyüyor.

ABD, AB ve Japonya’dan oluşan üçlü blok ile vekillerinin dünyanın diğer bölgelerinde bu yangını daha da büyütmek için şu günlerde neler yaptıklarına bir bakalım.

Rusya’ya kuşatma

Avrupa Birliği; Ukrayna, Moldova ve Gürcistan’la bu ülkeleri ekonomik sömürge durumuna düşürecek anlaşmalar imzaladı. Amerika’nın teşvikiyle yapılan bu anlaşmalar, ABD ve Avrupa Birliği’nin Rusya’yı kuşatma siyasetine inatla devam edeceğini ortaya koyuyor.

Anlaşmalar imzalanır imzalanmaz, Ukrayna Cumhurbaşkanı Poroşenko, ordusunu Doğu Ukrayna’daki antifaşist halk güçlerinin üzerine sürdü. Sivil halkı ağır kayıplara uğratan saldırı sürüyor. Üstüne üstlük, 4 Temmuz 2014 günü ABD donanması, Fransa, İtalya, Türkiye, Bulgaristan ve Yunanistan savaş gemilerinin de katılımıyla Karadeniz’de Rusya’ya gözdağı vermeyi amaçlayan bir tatbikat başlattı.

Rusya’yı kuşatma politikası, emperyalizmin kapitalizmi benimseyen ülkeleri bile asla eşit ve bağımsız olarak görmek istemediğini, onları sömürgeleştirmekten hiç vazgeçmeyeceğini bir kez daha kanıtıyor.

Çin, Kore ve

Asya halklarına gözdağı

Japonya’da ise, kapitalist tekellerin militarist sözcüsü sağcı Şinzo Abe hükûmeti, Japonya anayasasının savaşı reddeden 9. maddesini, yine ABD’nin teşvikiyle, uzun süredir değiştirmeye çalışıyordu. Hükûmet, hazırladığı tasarımı halkın ve barışsever partilerin kararlı

muhalefeti nedeniyle parlamentodan geçiremeyeceğini anlayınca, 30 Haziran’da, hukuk dışı bir kararname hazırladı. 1 Temmuz’da yürürlüğe giren kararnameye göre,

hükûmet 9. maddesi, “Japonya’nın saldırıya uğrayan müttefiklerin yardımına koşma amacıyla kolektif öz savunma ve askerî güç kullanma hakkı vardır”

şeklinde yeniden yorumlayacak.

Oysa 9. madde böyle bir yoruma asla izin vermeyecek kadar açık:

“Adalet ve düzen esaslarına dayalı uluslararası barışı samimiyetle arzulayan Japonya halkı, savaşı ulusun egemenlik hakkı olarak görmeyi, kuvvet kullanma tehdidini veya kuvvet kullanmayı uluslararası anlaşmazlıkları çözme yolu olarak tanımayı ebediyen reddeder. Bu amaca ulaşmak için, kara, deniz ve hava kuvvetleri ile diğer savaş imkânları asla bulundurulmayacaktır. Devletin savaşma hakkı tanınmayacaktır.”

Japonya halkının bu kadar yalın ve duru ifade edilmiş barış iradesini

yenidünya

Savaş yangını

Emperyalizmin saldırılarını püs-kürtmek yetmiyor; kolunu kanadını kırmak gerekiyor. En yüksek kâr ve mutlak iktidar hırsıyla hareket eden tekeli holding ve bankalar ile yayılcı devletler koalisyonunu insanlığa zarar veremez hâle getirmenin başka yolu yok. Ortadan kaldıramadığımız emperyalizm, suç üstüne suç işlemeye devam ediyor. Başta Suriye ve Irak olmak üzere Orta Doğu ve Kuzey Afrika’da yapılanların haddi hesabı yok. Yerel savaşlar gözlerimizin önünde adım adım genişletiliyor; savaş yangını gittikçe büyüyor.

ABD, AB ve Japonya’dan oluşan üçlü blok ile vekillerinin dünyanın diğer bölgelerinde bu yangını daha da büyütmek için şu günlerde neler yaptıklarına bir bakalım.

Rusya’ya kuşatma

Avrupa Birliği; Ukrayna, Moldova ve Gürcistan’la bu ülkeleri ekonomik sömürge durumuna düşürecek anlaşmalar imzaladı. Amerika’nın teşvikiyle yapılan bu anlaşmalar, ABD ve Avrupa Birliği’nin Rusya’yı kuşatma siyasetine inatla devam edeceğini ortaya koyuyor.

Anlaşmalar imzalanır imzalanmaz, Ukrayna Cumhurbaşkanı Poroşenko, ordusunu Doğu Ukrayna’daki antifaşist halk güçlerinin üzerine sürdü. Sivil halkı ağır kayıplara uğratan saldırı sürüyor. Üstüne üstlük, 4 Temmuz 2014 günü ABD donanması, Fransa, İtalya, Türkiye, Bulgaristan ve Yunanistan savaş gemilerinin de katılımıyla

lektif öz savunma ve askerî güç kullanma hakkı vardır” şeklinde yeniden yorumlayacak.

Oysa 9. madde böyle bir yoruma asla izin vermeyecek kadar açık: “Adalet ve düzen esaslarına dayalı uluslararası barışı samimiyetle arzulayan Japonya halkı, savaşı ulusun egemenlik hakkı olarak görmeyi, kuvvet kullanma tehdidini veya kuvvet kullanmayı uluslararası anlaşmazlıkları çözme yolu olarak tanımayı ebediyen reddeder. Bu amaca ulaşmak için, kara, deniz ve hava kuvvetleri ile diğer savaş imkânları asla bulundurulmayacaktır. Devletin savaşma hakkı tanınmayacaktır.”

Japonya halkının bu kadar yalın ve duru ifade edilmiş barış iradesini

hazırlanıyorlar. Namlunun ucunda ise Çin, Kore ve diğer Asya halkları var.

En büyük tehlike

Dünya dolar milyarderleri şebekesinin vurucu gücünü oluşturan emperyalist savaş bloku, hiç ara vermediği yerel savaşları bir kez daha genel savaşa dönüştürmek için yanıp tutuşuyor. Dünya halklarını bu büyük tehlikeye karşı uyarmak, barış iradesini güçlendirmek, emperyalist saldırılara karşı direnişi yükseltmek gerekiyor. Geç kalmak, bütün insanlık için felaket olacaktır. Aydınlanma ve örgütlenme çalışmalarını hızlandırmanın tam zamanı.

Yeni Dünya Halk Gazetesi Aralık 2014-Ocak 2015 tarihli 31-32. sayısında şu habere yer verdi.

UKRAYNA'DA ATEŞKES

Aralık ayı başında Ukrayna askerî güçleri ile Ukrayna'dan bağımsızlığını ilan eden ve geçen aylarda seçimlerle yeni devlet başkanını seçen Luhansk Halk Cumhuriyeti savunma güçleri arasında yer yer çatışmalar devam etse de ateşkes ilan edildiği basına yansdı.

Luhansk Halk Cumhuriyeti devlet başkanı Igor Plotnitsky 1 Aralık 2014 tarihi itibarıyla Luhansk ve Kiev'in sıkı denetimli bir ateşkes antlaşmasını kabul ettiğini duyurdu. Ateşkesin denetimini Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı OSCE yapacak. Plotnitsky yaptığı açıklamada Ukrayna'nın bu konuda görüşmeleri sürdürmek istediğini, kendileri için ise devam eden bu katliamı durdurmanın birinci öncelik taşıdığını, bu yüzden Ukrayna'nın bu isteğine olumlu cevap verdiklerini duyurdu.

İki tarafın da bu ateşkes sonrası çatışma bölgelerinden ağır silahları çekeceğini, özellikle 5 Aralık sonrası bu alanlarda çatışma olmayacağını ve 6 Aralık'ta da ağır silahların tamamen çatışma alanlarından uzaklaştırılmış olacağını açıklayan Plotnitsky "Biz sözümüzü tutacağız. Ukrayna'nın da bizim gibi davranıp davranmayacağını göreceğiz" dedi.

Kasım ayı sonunda bir açıklama yapan Luhansk Halk Cumhuriyeti savunma bakanı Oleg Bugrov gündemlerinde sadece ateşkes anlaşması olduğunu, Luhansk ve Donetsk Halk Cumhuriyetlerinin sınırlarının belirlenmesi konusunda henüz bir çalışma olmadığını ve bunun gündemleri olmadığını da sözlerine ekledi.

Gazete aynı sayıda şu haberi de yayınladı:

RUSYA'DAN KARŞI ATAK: AVRASYA EKONOMİK BİRLİĞİ

ABD ve AB emperyalizmi ile Rusya arasındaki ilişkiler gittikçe gerilirken Rusya hem siyasi, hem ekonomik, hem de kültürel alanda ABD ve AB'nin alternatiflerini yaratmaya çalışıyor. Bu çerçevede hâlâ tarihsel, siyasi, ekonomik ve kültürel benzerlikleri bulunan eski Sovyetler Birliği ülkeleri

arasındaki ilişkileri daha da sıcaklaştırmaya, ABD ve AB'nin bölgedeki saldırılarına ittifaklar kurarak karşı koymaya çalışıyor.

Bunlardan birisi de 2015 yılı başında yürürlüğe girmesi planlanan Avrasya Ekonomik Birliği. AB'nin öncülü diyebileceğimiz Avrupa Ekonomik Topluluğu AET'yi hatırlayanlar ve bilenler Rusya'nın bugün bölgede ne yapmak istediğini de kolayca anlayabilirler.

Bu çerçevede Rusya, Beyaz Rusya ve Kazakistan arasında oluşturulacak gümrük birliği önemli bir adım. Bu ülkelerin mali durumları arasındaki eşgüdüm ile yaklaşık 3 trilyon dolarlık bir varlığın yönetilmesi planlanıyor.

Avrasya Ekonomik Birliği'ni oluşturan anlaşma 29 Mayıs 2014 tarihinde Rusya, Beyaz Rusya ve Kazakistan devlet başkanları tarafından Kazakistan'ın başkenti Astana'da imzalanmıştı. Anlaşma bilindiği gibi enerji, imalat, tarım ve ulaşım gibi stratejik konularda ortak koordinasyonu ve sermayenin ve işçilerin, mal ve hizmetlerin serbest dolaşımının oluşturulmasını hedefliyordu.

Şu anda Rusya, Beyaz Rusya, Kazakistan ve Ermenistan'ın üyesi bulunduğu birlik zamanla genişlemeyi ve daha yakın işbirliğini hedefliyor. Birliğe yakın bir zamanda Kırgızistan'ın da katılması bekleniyor.

Toplumcu Kurtuluş Partisi, Türkiye'nin NATO'ya katılmasının 70. yıl dönümünde yayınladığı bildiride emperyalizm, Ukrayna ve Rusya ilişkilerine şöyle değinmişti:

ULUSAL BAĞIMSIZLIK İÇİN NATO'YA HAYIR

Bugün 18 Şubat 2022. Türkiye'nin, Kuzey Atlantik Antlaşma Örgütü'ne, yani NATO'ya dahil oluşunun 70. yıl dönümü. Sözüm ona insanlığa barış ve özgürlük getireceği iddiasında olan NATO, müdahale ettiği tüm ülkelere kan ve gözyaşından başka bir şey getirmedir. Kentleri yıktı, on bin-

lerce sivilin ölümüne neden oldu. Halkları yurtlarından edip mülteci yaşamı sürmesine neden oldu.

NATO, başta ABD olmak üzere emperyalist kampın dünyaya müdahalesinde kullandığı en önemli silahlarından biri oldu. Sosyalist ülkelere ve ulusal kurtuluş müca-

delesi veren halklara karşı zulüm ve baskı aleti olarak kullanıldı. NATO;

- Kore halkının kurtuluş mücadelesine karşı savaş açtı.
- Filistin'in İsrail tarafından köleleştirilmesine her yönden yardımcı oldu.
- Yugoslavya'nın parçalanmasında aktif rol aldı.
- 11 Eylül saldırısını bahane ederek Afganistan halkına ölüm taşıdı.
- Irak'ın ABD tarafından işgalinde suç ortağı oldu.
- Yeniden sömürge hâline getirmek için Libya'yı yakıp yıktı.
- El Kaide IŞİD ve PKK'yı, Irak Suriye ve Türkiye'nin üzerine sürdü.
- Sayısız darbe ve kontrgerilla harekâtının planlanmasında baş rolü üstlendi.
- 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980 darbelerini ve 15 Temmuz 2016 darbe girişimini örgütledi.
- Şimdi de kardeş iki halk; Ukrayna ile Rusya arasına girmeye çalışıyor.

NATO gericilik demektir, demokrasinin ve barışın baş düşmanıdır

Nerede NATO ve onun başı ABD'nin çıkarları sarsılıyorsa

orada faşist saldırılar yoğunlaşır, bombalar patlar, darbeler yapılır. Ülkemizde de 1 Mayıs 1977'de yapılan saldırının, Çorum Maraş kitle kırımlarının, 60'lı ve 70'li yıllara damgasını vuran faşist eylemlerin, 15 Temmuz darbe girişimi ve o zamana kadar tırmanan terörün izini sürdüğümüzde hep NATO'nun ve onun baş temsilcisi ABD'nin izine rastlarız.

NATO için ayrılan bütçeler sanıldığı kadar aksine o ülkenin savunması için değil, üyeleri dahil bütün ülkelerin emperyalizme baş eğdirilmesi için kullanılır. Yani NATO, emekçi halkın çıkarlarını değil; yerli-yabancı tekellerin zenginliklerini korur. Dünyanın dört bir yanına açlık, sefalet ve ölüm götürür.

NATO emperyalizme baş eğmektir

70 yıllık NATO üyeliğimiz ne bize, ne de diğer ülkelere huzur getirdi. NATO'ya girebilmek için emperyalizme karşı Ulusal Kurtuluş Savaşı ile bağımsızlığımızı kazanan Mehmetçik, ABD'nin hizmetinde Kore halkının bağımsızlık mücadelesine karşı kullanıldı. Türkiye, Mehmetçiğin kanı pahasına NATO'ya girdi. Soğuk savaş döneminde Sovyet tehdidi yalanlarıyla yurdumuzu NATO'nun üssü hâline getirdiler. Bu üslerle emperyalist kampın zenginliğine, zenginlik katması için

ülkelerin bombalanmasına imkân sunuldu. NATO üsleri Amerika'nın ölüm füzeleriyle, nükleer bombalarıyla dolduruldu. Emperyalist işbirlikçiler ülkemizi NATO'ya hizmet ettirdi, NATO'nun asıl temsilcileri ise dünyayı sömürdü.

Ülkemizi NATO'nun bölgemizdeki yayılmacı savaşlarına ortak edenler, bir koyup üç alma hayaliyle Irak ve Suriye'nin işgal ve parçalanmasına katılanlar, NATO'nun Türkiye'yi bölme, parçalama planlarını görmezden geldiler. Türkiye'nin ulusal bağımsızlığının ve toprak bütünlüğünün "Yurtta barış dünyada barış" politikasına sıkı sıkıya bağlı olduğunu yok saydılar. Komşularımızın ulusal bağımsızlığı tehlikeye düştükçe, toprak bütünlüğü bozuldukça ulusal bağımsızlığımız, toprak bütünlüğümüz tehlikeye düştü. Artık yağma yok. Bütün ulusal demokratik güçler bağımsız bütün vatan için, ulusal bağımsızlık ve dünya barışı için NATO'ya karşı birleşiyor. NATO karşıtı savaşımı yükseltiyor.

NATO savaş, yıkım, işgal demektir

1991'de Sovyetler Birliğinin yıkılmasından bu yana NATO, Rusya'yı kuşatmak, sömürgeleştirmek, yeniden parçalara ayırmak için yayılmacı bir politika izledi. Adım

adım Doğu Avrupa ülkelerini üyeliğe alarak bu ülkeleri askerî, siyasi ve ekonomik olarak yeni sömürgeleri yaptı. Rusya'ya karşı saldırı üslerine çevirdi. Bu da yetmedi. Emperyalistler doymak bilmez iştahlarıyla Ukrayna'yı da NATO'ya dahil etme, Ukrayna topraklarını NATO füzeleri ve askerleriyle doldurup Rusya kuşatmasını Karadeniz'den tamamlamaya çalışıyor. Ama artık Rusya, Beyaz Rusya ve Ukrayna halkları NATO'nun Doğu Avrupa'daki yayılmasına dur diyor.

Emperyalistler NATO yayılmasına karşı kendi ulusal bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü korumak için tedbirler alan Rusya'yı Ukrayna'yı işgal etme hazırlığı yapmakla suçluyor. Ardı arkası kesilmeyen savaş kışkırtıcılığı ile emperyalizme karşı birleşmeye çalışan halkların arasına kama sokmaya çalışıyor. İşbirlikçilikte sınır tanımayan, Neonazi faşist Ukrayna yönetimi emperyalistlerin kendi halkının kanı canı pahasına Rusya'yı kuşatma politikasına hizmet ediyor. İkinci Dünya Savaşı sırasında işgalci Nazilerle işbirliği yapan siyasi köklerine uygun davranıyor.

Emperyalist saldırganlığa karşı birleşelim

NATO'nun Rusya'yı kuşatma politikası aynı zamanda Türkiye'yi kuşatmak anlamına geliyor. Ro-

manya, Bulgaristan, Yunanistan ve Kıbrıs'taki NATO/Amerikan üsleri; Karadeniz'i NATO gölüne dönüştürme hayalleri, Irak ve Suriye'deki Amerikan üsleri ve silahlı işbirlikçileri ile vatanımız da çevreleniyor. Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'da halkları birbirine düşürme, ülkeleri parçalayıp yutma stratejisinin hedefinde Türkiye de var. Ulusal bağımsızlığımızın ve dünya barışının korunması için Türkiye'nin emperyalizme karşı kendi ulusal bağımsızlığını koruma çabasında olan komşularıyla dayanışma içinde olması dışında bir yol yok.

Türkiye Karadeniz'de NATO'nun savaş kışkırtma politikalarına karşı barışı koruma çabalarını arttırmalı, Ukrayna'daki NATO krizini emperyalist yayılmacılığa karşı halkların dayanışmasını sağlama temelinde çözmeye çalışmalıdır. Karadeniz'de barışın ve halkların işbirliğinin temellerinden olan Montrö Boğazlar Anlaşmasını korumalı ve sıkı sıkıya uygulamalıdır. Bu konudaki kararlılığın bir göstergesi olarak Montrö bildirisi yayınladıkları için haksız yere darbe girişimi yapmakla suçlanıp yargılanan emekli amirallerin davası derhâl tüm sonuçlarıyla birlikte son bulmalıdır.

NATO'dan çıkılsın, emperyalist üsler kapatılsın

Türkiye, bağımsızlığını ve egemenliğini ulusal kurtuluş savaşıyla kazanmış, kendi kararlarını kendisi verebilen, kiminle işbirliği yapacağını, savunmasını nasıl düzenleyeceğini kendi başına bilebilecek özgür bir ülkedir.

Silahlı kuvvetlerimizin NATO'dan çekilmesini ve ülkemizdeki emperyalist üslere el koyulmasını talep ediyoruz. NATO'dan çıkmakla, halkımız büyük tehlikelerden kurtulacak ve onun memlekette desteklediği işbirlikçi gericiler de hak ettiği cevabı alacaktır.

"NATO üyesi olarak üzerimize düşeni yapmalıyız" diyen sarı muhafefe cumhuriyetimizin temel dış politikası olan "Yurtta barış dünyada barış" ilkesini hatırlatıyoruz. Ulusal Kurtuluş Savaşını yürüten Birinci Meclisin "Bizi mahvetmek isteyen emperyalizme ve yutmak isteyen kapitalizme karşı mücadele etmeyi meslek edindik" ilkesine dayandığını unutmayın.

Tüm vatanseverleri, barışseverleri; tüm halkımızı ulusal bağımsızlık ve dünya barışı için emperyalizmin savaş örgütü NATO'ya karşı savaşımı yükseltmeye, emperyalizmin tehditlerine karşı topyekûn direnebilmek için örgütlenmeye çağırıyoruz.

Aynı tarihte İstanbul Dolmabahçe'de, Toplumcu Kurtuluş Partisi (1920 TKP), Türkiye Komünist Hareketi (TKH), Devrimci İşçi Partisi (DİP), Sosyalist Emekçiler Partisi (SEP), Birleşik İşçi Zemini (BİZ) ve Devrimci Hareket'in çağrısıyla bir araya gelen vatanseverler, barışseverler, ilericiler ve devrimciler, Türkiye'nin NATO'ya girişini basın açıklamasıyla protesto etti.

"Bugün NATO Doğu Avrupa ve Karadeniz'deki yayılmacı politikaları yüzünden Ukrayna'da önemli bir savaş kışkırtıcılığı ile insanlığın karşısındadır" saptamasının yapıldığı açıklamada şöyle deniliyordu:

Emperyalist saldırganlığa ortak olmayı reddediyoruz ve uyarıyoruz. Türkiye'nin NATO üyeliği, olası bir savaşta Türkiye'nin dahil olma ihtimalini ortaya çıkarmakta, halkımızı büyük bir tehlike ile karşı karşıya bırakmaktadır. Oysa Türkiye, Karadeniz'de emperyalizme karşı halkların birliğini sağlamak için çalışmalıdır. Montrö Boğazlar Anlaşması sıkı sıkıya korunmalı, uygulanmalıdır. Türkiye'nin bu savaşa Erdoğan'ın dediği gibi "NATO üyeliğinin gereğini yaparak" dahil olması ihtimali akla dahi getirilmemelidir.

Savaşın bir gün öncesinde (23 Şubat 2022) Alman Komünist Partisi DKP başkanı Patrik Köbele'nin Donbas'taki iki halk cumhuriyetinin Rusya tarafından tanınmasına ve Rusya Federasyonu ile yaptıkları anlaşmalara ilişkin açıklaması şöyleydi:

DKP: DONBAS HALKI'NIN YANINDAYIZ, YAPTIRIMLARA KARŞIYIZ

Rusya Federasyonu hükümetinin ve her iki Halk Cumhuriyeti hükümetlerinin şimdiki tutumlarından bağımsız olarak, şu anki durumun dört temel nedeni olduğu unutulmamalıdır.

Birincisi, sözünde durmayan ve saldırgan NATO'nun doğuya doğru yayılmacılığı çerçevesinde Ukrayna'yı da AB'ye ve NATO'ya entegre etme teşebbüsü.

İkincisi, bu yol hattının başarısız olma tehlikesi doğduğunda, faşist güçlerin dahil edildiği ve NATO, AB ve Almanya'nın göz yummasıyla gerçekleşen darbe.

Üçüncüsü, Ukrayna hükümetinin Donbas'ta bu yol hattıyla bağlarını koparan halka karşı sekiz yıldır yürüttüğü (iç) savaş.

Dördüncüsü ise, Minsk Anlaşmasının Ukrayna tarafından neredeyse yedi yıldır boykot edilmesi.

Bu ihtilafta yangının büyüme tehlikesinin nedenini bu maddeler oluşturuyor. ABD, Rusya'ya karşı

ortak hedefle hareket etmenin yanı sıra AB, Almanya ve Fransa güçlerinin bu ihtilafa uzun vadeli olarak dahil olmasını istediği için, durum daha da vahim.

Donbas'taki halkın Rusya hükümetinin önlemlerini onaylaması anlaşılır bir durumdur. Bu önlemler, Ukrayna'nın kendilerine karşı yürüttüğü ve NATO ve ABD tarafından yıllardır aktif şekilde desteklenen savaş yanlısı faaliyetlerinin sonlandırılması ve 2014 yılında referandumla aldıkları kararların hayata geçirilmesi için onlara umut veriyor.

Bu noktada DKP; NATO, AB ve Ukrayna'nın saldırganlığına karşı örnek mücadele yürüten Rusya'daki, Ukrayna'daki ve Donbas'taki Komünist Partileriyle dayanışma gösterdiğini ilan eder. Onların mücadelesi, Başkan Putin'in Sovyetler Birliği'nin tarihi ile ilgili hatalı ifadelerini de ortaya çıkarmaktadır.

FEDERAL ALMANYA HÜKÜMETİNİ, RUSYA FEDERASYONU'NA VE DONBAS'TAKİ HALKA KARŞI YAPTIRIM POLİTİKALARINA KARŞI DURMAYA VE UKRAYNA'YA KARŞI, DONBAS HALK CUMHURİYETLERİ İLE EŞİT SEVİYEDE MÜZAKERELERE OTURMASI İÇİN BASKI OLUŞTURMAYA ÇAĞIRIYORUZ.

Bizim için, var olan şu anki tansiyonun ancak müzakerelerle düşebileceği açıktır. Bunun temel ön koşulu Ukrayna Hükümetinin Donbas'la eşit seviyede müzakerelere sırtını dönmeye son vermesi ve asli ortaklarıyla birlikte

AB ve NATO'nun da bu boykot politikasını desteklemeyi, teşvik etmeyi ve istemeyi bırakmasıdır.

Bu nedenle, Federal Almanya Hükümetini, Rusya Federasyonu'na ve Donbas'taki halka karşı yaptırım politikalarına karşı durmaya ve Ukrayna'ya karşı, Donbas Halk Cumhuriyetleri ile eşit seviyede müzakerelere oturması için baskı oluşturmaya çağırıyoruz. Bunun anlamı aynı zamanda: Kiev rejimine politik, mali ve askeri yönden destek verilmemesidir!

Minsk II'nin hedefi de bu Cumhuriyetlerle müzakerelerin yapılmasıydı. Bu açıdan Minsk II'nin formatı şimdi gerekli olan müzakerelere de bir örnek teşkil edebilir. Kriz ancak müzakere yoluyla aşılabılır."

Savaş sabahı 24 Şubat 2022’de Toplumcu Kurtuluş Partisi ve Sosyalist Cumhuriyet Partisi ortak basın açıklaması yaparak Montrö Sözleşmesini savunan ve sarıklı amirali eleştiren emekli amirallerin yargılanmasını protesto etti. Açılan davanın derhâl beraatle sonuçlanması çağrısını yaptı. Açıklamada şöyle deniliyordu:

104 EMEKLİ AMİRALİMİZİN “SUÇU” VATANLARINI SAVUNMAKTIR!

4 Nisan 2021 günü yayınladıkları Montrö’yü savunma bildirisi ile ilgili olarak 104 Emekli amiralimiz hakkında açılan davanın ilk duruşması bugün İstanbul’da çağlayan adliyesinde yapılıyor.

Montrö antlaşması, Lozan ile beraber bağımsız ve egemen Türkiye Cumhuriyetinin tapu senedir.

Son yıllarda Karadeniz’i bir NATO gölü yapmak için çalışmalarını ve provokasyonlarını arttıran ABD’nin, bu amacına ulaşmak için Montrö antlaşmasını geçersiz kılmak yönünde çalışmalarını yoğunlaştırdığı biliniyor.

Ukrayna’da son aylarda yaşanan

gelişmeler ve artan savaş tehlikesi, Amirallerimizin ne kadar haklı olduğunu gözler önüne sermiştir.

104 Amiralimiz, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olarak ve ayrıca meslek hayatlarına başlarken vatani savunma konusunda ettikleri yeminin gereğini yapmışlardır.

Vatani savunmak suç olamaz!

Sosyalist Cumhuriyet Partisi ve Toplumcu Kurtuluş Partisi olarak 104 amiralimizin yanında olduğumuzu ilan ediyoruz!

Açılan dava derhâl beraatle sonuçlandırılmalıdır. Hukukun, yurtseverliğin, Türkiye’den yana olmanın gereği budur.

Savaş 24 Şubat 2022’de başladı. Toplumcu Kurtuluş Partisi aynı gün aşağıdaki açıklamayı yaptı. Dikkat etmişsinizdir, savaşın başlangıcı Ukrayna’daki faşist darbenin sekizinci yıl dönümüne denk getirilmişti.

UKRAYNA’DA SAVAŞ İSTEMİYORUZ

Ukrayna’da savaş başladı. Rusya üç gün önce, 21 Şubat 2022’de bağımsız devletler olarak tanıdığı Donetsk ve Luhansk halk cumhuriyetlerinin askerî yardım çağrısını gerekçe göstererek bu sabah (24 Şubat) Ukrayna’ya girdi.

Savaş göstere göstere geldi. Rusya çok uzun süredir NATO’nun doğuya doğru yayılmasının durdurulmasını, ABD ve NATO’nun Rusya’nın askerî çevrelenmesi stratejisinden vazgeçip Ukrayna’nın NATO’ya alınmayacağı konusunda resmî güvence vermesini ve Ukrayna yönetiminin Donetsk ve Luhansk halk cumhuriyetleriyle barışmasını istiyordu.

Amerika ve NATO, Rusya’nın teklifini kabul etmediler. Aksine, Ukrayna ordusunu Amerikan ve İngiliz özel kuvvetlerinin komutasında halk cumhuriyetleri bölgesine daha büyük güçle saldırması için kışkırttılar.

Bir ulusun başına gelebilecek en büyük felaket, kendi kaderini emperyalistlerin saldırgan emelleriyle birleştiren bir yönetime sahip olmaktır. Ukrayna ulusu bugün bu felaketi yaşıyor. Her ulus gibi

büyük bir ulus olan Ukrayna ulusu Amerikan emperyalizminin ve NATO’nun koçbaşı olarak hareket eden yöneticilerinin ihanetini affetmeyecektir. Ölüm, yıkım ve yoksulluktan başka bir şey getirmeyen işbirlikçi politikaları reddedecektir. Kendi iç barışını sağlayarak bağımsızlığını, egemenliğini, toprak bütünlüğünü korumayı bilecek, Rusya ve Belarus halkıyla dostluğunu ve dayanışmasını yeniden kuracaktır.

Rusya savaşını derhâl durdurmalı, görüşme ve diplomasi yoluna dönmeli, meşru taleplerini sabırla savunmaya devam etmelidir.

ABD ve NATO Ukrayna’dan elini çekmeli, halkları birbirlerine kırdırarak egemenlik alanlarını genişletme politikasından derhâl vazgeçmelidir.

Türkiye savaşın durdurulması, sorunların görüşme ve diplomasi yoluyla çözülmesi için elinden gelen her şeyi yapmalıdır. Ukrayna’nın ABD ve NATO’nun savaş planlarından koparak kendi iç sorunlarını barış içinde çözmesini, uluslararası alanda tarafsız ve bağılantısız statüye geçmesini teşvik

etmelidir. Ukrayna da, Rusya da dostumuzdur. Dostluğun gereği, savaşı değil, barışı savunmaktır.

Türkiye ABD ve NATO'nun savaşı körüklemeye stratejisini kesinlikle reddetmeli, tarafsızlığını korumalı, Karadeniz'in savaş bölgesine dönmemesi için Montrö Söz-

leşmesini titizlikle uygulamaya devam etmelidir.

Ukrayna'da savaş istemiyoruz. Karadeniz'de savaş istemiyoruz. Bölgede savaş istemiyoruz.

Yaşasın Türkiye, Ukrayna, Rusya dostluğu! Kahrolsun Amerikan emperyalizmi! Kahrolsun NATO!

Savaşın ertesi günü (25 Şubat 2022) Rusya Bağımsız Sendikalar Federasyonu Ukrayna'daki duruma ilişkin açıklama yaptı.

RUSYA BAĞIMSIZ SENDİKALAR FEDERASYONUNUN UKRAYNA'DAKİ DURUMA İLİŞKİN AÇIKLAMASI

Ukrayna'daki trajik durum kendi başına ortaya çıkmadı. 2014'te Batılı ülkelerin önderliğinde radikal milliyetçiler tarafından gerçekleştirilen bir darbe oldu. Muhaliflere yönelik yargısız baskılar ve katliamlar (2014 yılında

Maydan darbesine karşı çıkan insanların Odessa'da yakılması, siyasi muhaliflerin öldürülmesi) yaygın bir uygulama haline geldi. Buna karşı çıkan bölgeler, Hitler ve Bandera'nın takipçilerinden oluşan milliyetçi taburların yardı-

myla göstere göstere bastırıldı. Devlet iktidarının zayıflığı ve radikal şiddet, Kırım Cumhuriyetini Ukrayna'dan ayrılmaya, Donbass ve Lugansk'ı birleşik Ukrayna çerçevesinde haklarını korumaya hazır hâle getirdi.

Bununla birlikte, Ukraynalı yetkililer de dahil olmak üzere çeşitli çevrelerden, ülkenin barış ve birliğini sağlayan Minsk anlaşmalarının kabul edilmesi yolundaki istekler ve Almanya Dışişleri Bakanı Frank-Walter Steinmeier'in bu anlaşmaların uygulanması için önerdiği formüller aslında radikal baskılarla Ukrayna yönetimi tarafından reddedildi. Bu durum, Donetsk Halk Cumhuriyeti ve Lugansk Halk Cumhuriyeti'ne karşı utanç verici bir şekilde "terörle mücadele" olarak adlandırılan askerî bir operasyona yol açtı. 8 yıldır Donetsk ve Lugansk şehirleri topçu, havan topları ve hava saldırılarıyla yüzlerce kez bombardımana tutuldu. Yıllar boyunca çeşitli tahminlere göre kadınlar, yaşlılar ve çocuklar da dahil olmak üzere 13 ila 50 bin arasında kişi öldü. Ne yazık ki, bu kurbanlar ne dünya topluluğu, ne de Ukrayna'nın diğer bölgelerinin sakinleri tarafından "fark edilmedi." Halkını öldüren iktidara karşı herhangi bir protesto ya da yaptırım uygu-

lanmadı. Yetkililer bu insanlarla müzakere yapmak istemediler, düpedüz cumhuriyetleri askerî güçle yıkmaya karar verdiler. Ukrayna hükûmetinin terörist olarak adlandırdığı DHC ve LHC'nin 800 binden fazla sakininin bu süre zarfında Rus vatandaşlığını resmileştirmesi tesadüf değildir. Aynı zamanda şiddet de arttı. Ukrayna'da, nüfusun çoğunluğunun konuştuğu Rus dilinin kullanımı fiilen yasaklandı.

Cumhurbaşkanı seçilen Vladimir Zelenski, güneydoğudaki durumun normalleştirilmesi sloganıyla iktidara geldi. Ancak sonuç olarak, uluslararası anlaşmaları -Minsk anlaşmaları- uygulayamadığı ortaya çıktı ve bombardımanın yoğunluğu arttı. Sıra, Ukrayna'nın kendi topraklarında Rusya'ya yönelik nükleer silahların yerleştirilmesini ima eden nükleer devlet statüsüne dönüşüyle ilgili açıklamalarına geldi.

Devlete doğrudan ve açık bir askerî tehdit, Donbas'ta yaşayanlar da dahil olmak üzere Rusya vatandaşlarını koruma ihtiyacı, Ukrayna yönetiminin çatışmayı barışçıl bir şekilde çözmemesi, Ukrayna liderliğinin ve bazı Batı ülkelerinin provokatif ifadeleri ve eylemleri, bunların hepsi bugünkü duruma yol açtı.

Rusya Bağımsız Sendikalar Federasyonu, Rusya'nın siyasi ve askerî yönetimini temsil eden Cumhurbaşkanı Vladimir Putin'in attığı adımları desteklemektedir. Barışı koruma harekâtının askerî aşamasının sona ereceğinden ve çatışmanın sona ermesi için siyasi çözümlerin bulunacağından eminiz. Ukrayna, DHC, LHC ve Rusya emekçileri, sendikaları etrafında birleşerek insanca çalışma haklarını sadece barış, dayanışma ve demokrasi koşullarında başarılı bir şekilde savunabileceklerdir.

Bugün Rusya zor bir durumdadır. Yabancı devletlerin sanayi işletmelerine ve bankalara karşı uyguladığı dış yaptırımlar ekonomiyi, insanların yaşam standartlarını olumsuz yönde etkileyecektir.

Dış darbeyi hafifletmek için ciddi

adımlar atılmalıdır. Birincisi, Rusya sanayii için olumsuz sonuçları birlikte önlememiz gerekiyor. Ülkemizin gücünü sağlayan birliktir. Buna ek olarak, işçileri ve halkı yaptırımların sosyal tehlikelerinden koruyan eylemlere de ihtiyacımız var. Yani, işletme sahiplerinin işletmeleri kapatma, işçileri işten çıkarma yetkilerinin sınırlandırılması gerekir. Enflasyondaki ve fiyatlardaki artışı telafi etmek üzere ücretlerin artmasını sağlamak için koordineli önlemlere ihtiyaç vardır. Konut, toplumsal hizmetler ve ulaşım alanında fiyat artışları durdurulmalıdır. Temel malların fiyatları devletin sıkı kontrolü altına alınmalıdır. İşletme sahiplerinin sürdürülebilir iş ve sosyal güvenceler sağlayamadığı işletmeler, devletin mülkiyetine geçmeli, kamulaştırılmalıdır.

Alman Komünist Partisi DKP Genel Sekreterliğinin aynı günkü (25 Şubat 2022) açıklamasında şöyle deniliyordu:

DERHÂL MÜZAKERELERE BAŞLANSIN, SAVAŞA SON VERİLSİN!

Rusya Federasyonu Devlet Başkanı Vladimir Putin 24 Şubat sabahının erken saatlerinde, "Rusya Federasyonu silahlı kuvvetlerinin Donbas'ın desteklenmesi ve Ukrayna'nın askerden

arındırılmasına yönelik özel askerî operasyon" başlattığını duyurdu. Bir önceki akşam, 21 Şubat'ta Rusya tarafından tanınan Donbas'taki Donetsk ve Luhansk Halk Cumhuriyetleri, mevcut dostluk

anlaşmaları çerçevesinde; Ukrayna ordusunun özellikle sivil halka ve alt yapıya yönelik giderek artan taarruzlarına ve terör saldırılarına karşı askerî destek talebinde bulunmuştu.

Sabahın erken saatlerinde, kara askerî birlikleri dahil olmak üzere, Ukrayna'nın askerî kurumlarına yönelik taarruz gerçekleşirken, aynı zamanda Donbas'daki Halk Cumhuriyetleri kendi devlet toprakları üzerindeki Ukrayna varlığına karşı harekete geçti.

Son günlerde meydana gelen gelişmeler, yıllardır Batı ve NATO tarafından körüklenen gerginliğin tırmanışının parçası ve yangının giderek yayılması tehlikesini barındırıyor. Bu tırmanışa son verilmesi gerekiyor.

Savaş insanlar için felakete, kan dökülmesine ve ölüme yol açar. Donbas'taki halk 8 yıldır böyle bir savaşa katlanmak zorunda kalıyor; okullarına, çocuk yuvalarına, otobüs duraklarına ateş açılıyor; alt yapılarının tahrip edilmesinden dolayı zarar görüyorlar.

Gelinen noktada tarafların, yani Rusya Federasyonu, Ukrayna ve Luhansk ile Donetsk Halk Cumhuriyetleri'nin derhâl müzakerelere başlaması ve Ukrayna ordusunun derhâl Donbas'tan çekilmesi bir zorunluluktur.

Ukrayna'daki ve Donbas'taki savaş sonlandırılmak zorundadır.

Putin kötüler ve içerikten yoksun "Ukrayna ile dayanışma" savları yeterli değildir. Daha da kötüsü; askerileştirmenin tırmandırılmasına zemin sağlıyor. CDU (Hristiyan Demokrat Birlik Partisi) Başkanı Merz Federal Alman Ordusunu derhâl silahlanmaya çağırıyor.

1990'larda Belgrad'a atılan NATO bombalarıyla aynı zamanda devletlerarası hukukun ilkeleri de saldırıya uğradı. Yerini ABD'nin ve NATO'nun işgalci zorbalık hukuku aldı. Bu kan izi bugüne kadar uzanıyor: Orta Doğu, Suriye, Irak. Libya ve Afganistan'ı da hatırlayalım.

Şu anki gelişmelerin sekiz temel nedeni var:

Birincisi, sözünde durmayan ve saldırgan NATO'nun doğuya doğru yayılmacılığı çerçevesinde Ukrayna'yı da AB'ye ve NATO'ya entegre etme teşebbüsü.

İkincisi, 2014 yılında Ukrayna'da gerçekleşen milliyetçi darbe. Bu darbe, Ukrayna'nın AB'ye ve NATO'ya entegre edilmesi doğrultusundaki planların başarısız olması tehlikesi doğduğunda, faşist güçlerin dahil edilmesiyle ve NATO, AB ve Almanya'nın göz yumması sonucu gerçekleşti.

Üçüncüsü, Ukrayna hükümetinin NATO ile entegrasyonuna ve milliyetçi darbeye karşı koyan Donbas halkına karşı sekiz yıldır yürüttüğü (iç) savaş.

Dördüncüsü, Minsk Anlaşması'nın Ukrayna tarafından neredeyse yedi yıldır boykot edilmesi. Bu anlaşma çatışan taraflar -Ukrayna ve Donbas'daki Halk Cumhuriyetleri- arasında doğrudan müzakerelerin yapılmasını öngörüyordu. Ukrayna başından itibaren bu doğrudan müzakereleri açık şekilde reddetti.

Beşincisi, Minsk-2'nin bu şekilde boykot edilmesine garantör güçler Almanya ve Fransa, NATO ve ABD tarafından destek verilmesiydi.

Altıncısı, Rusya Federasyonu'nun birkaç hafta önce barış düzenine geçilmesine yönelik sunduğu, Rusya için de güvenlik garantisini kapsayan önerilere karşı gösterilen yaklaşım. Bu öneriler sözüm ona Batı tarafından bir kenara atıldı.

Yedincisi, son on-yirmi yıldır NATO, AB ve önde gelen emperyalist güçler tarafından devletlerarası hukukun altının oyulması ve yok edilmesidir. Yugoslavya, Libya, Suriye ve Afganistan örneklerini vermekle yetiniyoruz.

Sekizincisi, Ukrayna Devlet Baş-

kanı Vladimir Zelenski tarafından Münih Güvenlik Konferansında açıklanan, Ukrayna'nın nükleer silahlardan arındırılmasını sağlayan Budapeşte Memorandumunun iptal edilmesi olasılığı.

Savaşı körükleyen faaliyetlerin derhâl son bulması için Ukrayna, Donbas'daki Halk Cumhuriyetleri ve Rusya Federasyonu arasında derhâl müzakerelerin başlatılmasını talep ediyoruz.

Federal Almanya Hükümetinden taleplerimiz şunlar:

- Federal Alman Ordusu, Almanya'nın doğusundaki ülkelerden derhâl çıksın,
- Rusya'ya ve Halk Cumhuriyetlerine karşı yürütülen yaptırım politikasına son verilsin,
- Saldırgan NATO politikasının desteklenmesine son verilsin - Almanya NATO'dan çıksın,
- Milliyetçi Ukrayna rejimine siyasi, mali ve askerî destek verilmesin,
- Federal Alman Ordusu silahlandırılmasın, toplumsal ihtiyaçlara, eğitime, sağlığa para aktarılsın.

Kadın-erkek tüm yoldaşlarımızı ve DKP dostlarını barış eylemlerine katılmaya ve bugünkü gerginliğin tırmanışının NATO'nun saldırgan politikalarından kaynaklandığını haykırmaya çağırıyoruz.

Toplumcu Kurtuluş Partisi ve Sosyalist Cumhuriyet Partisi Ukrayna'da NATO'nun kışkırtmaları sonucu tırmanan savaşa yönelik olarak 2 Mart 2022'de ortak bildiri yayınladı:

UKRAYNA'DA NATO'YA HAYIR! BARIŞA EVET!

Ukrayna'da 8 yıldır Amerika/NATO kışkırtmaları ile bir iç savaş sürüyor. Ukrayna'da darbeye iktidarı alan Naziler 8 yıldır Donbas'ta sivil halka saldırıyor. Katliamlar yapıyor.

Ukrayna ordusunun Donbas halkına saldırılarını ve NATO kuşatmasını durdurmak isteyen Rusya'nın Ukrayna'ya girmesi ile savaş bütün ülkeye yayıldı.

NATO'ya karşı Rusya'nın meşru taleplerini savunabilmesi, Karadeniz'in NATO gölü olmasına karşı bölge ülkelerinin dayanışmasının sağlanması için Ukrayna'da derhâl barış istiyoruz.

Son 20 yıl içinde yapılan bütün antlaşmaları çiğneyerek, verdikleri sözleri tutmayarak Doğu Avrupa ülkelerini ve bir kısım eski Sovyet Cumhuriyetini üye yaparak adım adım Rusya Federasyonu'nu kuşatan, NATO'nun (ABD'nin) hedefi bellidir.

Şimdi de Ukrayna'yı silahlandıran ve bu ülkeyi NATO'ya dahil etmek isteyen ABD'nin hedefi, Rusya'nın kuşatılmasını tamamlamak ve Ka-

radeniz'i bir NATO gölü yapmaktır.

Rusya'nın kuşatılması Türkiye'nin kuşatılmasıdır!

Onun için Rusya'nın ABD'ye ve NATO'ya direnmesi Türkiye'nin lehinedir.

Türkiye, Montrö antlaşmasının hükümlerini uygulayarak boğazlarımızın Rusya'ya karşı kullanılmasına izin vermemelidir.

Türkiye, Batılı emperyalist-kapitalist devletlerin Rusya'ya karşı uyguladığı ve uygulayacağı ambargoya katılamaz!

Türkiye; Rusya'nın, kendisine yönelen silahlı tehdide karşı koyma hakkının olduğunu savunmalıdır. Rusya ve Donbas halk cumhuriyetleri ile Ukrayna arasında barışın sağlanması çabalarını yükseltmelidir.

Ukrayna NATO üyesi olamaz!

Karadeniz NATO gölü yapılamaz!

Yaşasın

**Türk Rus Ukrayna kardeşliği!
Kahrolsun emperyalizm!**

Toplumcu Kurtuluş Partisinin 8 Mart 2022 tarihli bildirisi

UKRAYNA'DA ATEŞKES VE BARIŞ İSTİYORUZ

Ukrayna'da savaş devam ediyor. Savaşın 13. gününde (8 Mart 2022, Dünya Emekçi Kadınlar Günü) Rusya geçici ateşkes ilan etti ve Kiev dahil beş büyük şehirde insani koridor açtığını duyurdu. İki ateş arasında sıkışıp kalmış olan sivil halk insani koridorlardan geçerek savaş bölgeleri dışına çıkmaya çalışıyor. Ukrayna ise açılan koridorları ateş altına alarak sivil halkın tahliye edilmesini engelliyor.

Ukrayna ulusu savaşın yıkımını yaşıyor. Ukrayna'yı terk edenlerin sayısı, Donbas halk cumhuriyetleri bölgesinden Rusya'ya geçen 200 bin kişi dahil, iki milyon kişiye ulaştı.

ABD ve NATO

Rusya'nın Ukrayna'ya savaş açmasını fırsat bilen Amerikan emperyalizmi ve vurucu gücü NATO, yangına körükle gidiyor, iki kardeş halk arasına kan girmesini Rusya için stratejik bir tuzağa dönüştürmeye çalışıyor. Ukrayna'yı uzadıkça uzayan, bir türlü sonu gelmeyen savaş alanına çevirme hayaliyle Ukrayna ile Rusya arasındaki diplomatik müzakereleri baltalıyor, ateşkese ve barışa ulaşılmaması için elinden geleni yapıyor. Ukrayna ve Rusya halkları arasına maalesef giren kanı, kan davasına çevirmek için her yolu deniyor.

ABD ve NATO, Ukrayna ulusunu ve ülkesini, Ukrayna'nın işbirlikçi yöneticileri eliyle Rusya'ya karşı yem olarak kullanıyor.

ABD ve NATO, Ukrayna'yı 2014 yılında Obama yönetiminde ve Biden'in dosya sorumluluğunda gerçekleştirdiği faşist Maydan darbesinden bu yana adım adım "antiRusya" olarak inşa etti. Bugün de savaşın yıkımından yararlanarak Ukrayna'da sade yurttaşların doğal yurtseverliğinin içini antikomünizm, antiSovyetizm ve antiRusyacılıkla dolduruyor.

Ukrayna'daki Maydan darbesinin demokrasiyi nasıl yok ettiğini anlamak, vatan cumhuriyet emek düşmanı niteliğini kavramak için, 15 Temmuz 2016'da yine Obama'nın yönetiminde ve Biden'in dosya sorumluluğunda tezgâhlanan fakat ordumuzun ve halkımızın direnişiyle bastırılan ABD-NATO-Fethullah darbesini hatırlamak yeter.

Taleplerimiz

Rusya ve Ukrayna, Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun sinsi planını bozmalı, ateşkese ve barışa varmalıdır.

Rusya savaşa son vermeli, Ukrayna'nın bağımsızlığına, egemenliğine ve toprak bütünlüğüne saygı göstermelidir.

Ukrayna savaşa son vermeli, ABD ve NATO'nun askeri ve üssü

olmaktan vazgeçmeli, Rus diline ve kültürüne düşmanlıktan uzak durmalı, Maydan darbesine karşı sekiz yıldır direnen kendi yurttaşlarının kurduğu Donbas halk cumhuriyetleriyle barışmalı, tarafsız ve bağlantısız bir ülke olarak Rusya'yla barış içinde yaşamalıdır.

ABD ve NATO Ukrayna'dan elini çekmeli, Rusya'nın varlığına son verme hayalini terk etmelidir. Sovyetler Birliğini 15 parçaya böldüğü gibi, Rusya'yı da din ve etnik köken temelinde küçük devletçiklere bölme rüyasından artık uyanmalıdır. Rusya ekonomisini yok etme, Rus dilini, kültürünü, sanatını, edebiyatını, bilimini, sporunu yeryüzünden silme hastalığından kurtulmalıdır.

Türkiye tarafsızlığını korumalı, Ukrayna ve Rusya halklarıyla dostluk politikasında ısrar etmeli, ateşkes ve barış çabalarını yoğunlaştırmalıdır. Meral Akşener, Kemal Kılıçdaroğlu, Ahmet Davutoğlu ve Ali Babacan'ın aklına uyup ABD'nin emrinde savaşın piyonu olmayı kesinlikle reddetmelidir. Totaliter anlayışla TRT'den Halk TV'ye, Habertürk'ten A Haber'e kadar medyanın savaşı ABD-NATO gözünden vermesi utancından kurtulmalı, düşünce özgürlüğüne saygı göstermeli, gerçeği aramalı ve yalan haber üretmemelidir. Ülke, bölge ve dünya barışına kasteden NATO'dan çıkmalıdır. Ukrayna'da ateşkes ve barış istiyoruz.

Fatih Kaplan'ın 15 Mart 2022 tarihli incelemesi**UKRAYNA'DA BARIŞIN ANAHTARI
CUMHURBAŞKANI ZELENSKİ'NİN ELİNDE**

2. Dünya savaşında Hitler'in Nazi orduları, Sovyetler Birliği'ne saldırdığında Ukrayna Halkı ortak vatanlarını savunmak için tereddüt etmediler. Kızıl Ordu'nun her kademesinde fedakârca görev yaptılar.

1991'de Sovyetler Birliği'nin dağıtılması kararından sonra geçen otuz yılı aşkın sürede Ukrayna da kapitalist yağmaya açıldı. Ülke ABD-AB-NATO'nun müdahalelerine açık hâle geldi. Rusya'yla ilişkileri inişli çıkışlı oldu. Halkta Rusya'yla dostluk duyguları ege-

men olmasına rağmen, yöneticiler ciddi oy karşılığı olmayan Nazi işbirlikçisi Bandera'nın ardıllarını bürokraside ve orduda kritik görevlere getirdiler. Bu durumu bizim ülkemizde ciddi oy karşılığı olmayan Fethullahçıların AKP ile işbirliği içinde bürokraside, poliste, orduda kritik görevlere gelmelerine benzetebiliriz. Öyle ki, ülke yönetimine toptan el koyacak güce ulaştıklarına inandılar ve 15 Temmuz 2016'da başarıya ulaşamayan darbe girişiminde bulundular.

**'Maydan' olayları,
Yanukoviç'e darbe**

2010 yılında Rusya'yla dostça ilişkiler geliştireceğini vaad eden Viktor Yanukoviç, ABD ve AB'nin desteklediği Yulya Timeşenko'yla yarışarak cumhurbaşkanlığını kazandı. Yanukoviç, 2013 yılında Ukrayna'yı AB'ye bağlayacak ortaklık anlaşmasını imzalamadı. Bu kararın ardından 2014 yılında 'Maydan' olarak adlandırılan Kiev meydanı işgal edildi. Bu tarihte ABD'de Barak Obama başkan, bugünkü ABD Başkanı Joe Biden ise başkan yardımcısı olarak Ukrayna dosyasının sorumlusuydu. Ülke çapında saldırılarda yüzlerce insan öldürüldü, Yanukoviç'e suikast girişiminde bulunuldu. Darbe başarıya ulaştı, Yanukoviç ülkesini terk etmek zorunda kaldı.

2014 Mayıs ayında yapılan seçimleri Pyotr Poroşenko kazandı. Poroşenko'nun dönemi yolsuzluklarla anılır. Biden'in oğlu Hunter Biden bu yıl içerisinde Ukrayna'nın en büyük doğalgaz şirketi Burisma'nın yönetim kurulu üyesi olur. Poroşenko'nun görev süresinin son yılında, 2019 Şubat'ında Ukrayna Parlamentosu, NATO ve AB üyeliğini "Ülkenin milli hedefi" olarak anayasaya ekler.

Zelenski kurtarıcı olarak geldi

31 Mart 2019'da yapılan cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ilk turunda Vladimir Zelenski yüzde 30,4'le

en yüksek oyu aldı. Poroşenko ise yüzde 17,8 ile ikinci oldu.

21 Nisan 2019 tarihinde yapılan ikinci tur seçimlerinde Vladimir Zelenski yüzde 73 oy alarak Cumhurbaşkanı oldu.

Halkını aldatmak suçtur

Zelenski seçim programını açıklarken Ukrayna'nın güneydoğusundaki Donbas bölgesinin sorunlarını barışçı şekilde çözeceğini, Rusya'yla dostluk ve karşılıklı yarar ilkesince eşit ilişkiler geliştireceğini vaad etti. Bunun etkisiyle ABD yanlısı Poroşenko'ya karşı yüzde 73 onayla seçildi. Halka verdiği sözleri yerine getirmeyen Zelenski, Ukraynalı Banderacıların, ABD-NATO'nun etkisinde, iradesi olmayan bir yönetici oldu. Donbas bölgesinde sorunları çözecek Minsk anlaşmasını uygulamadı.

2022 Ocak ayında Rusya Federasyonu NATO'nun genişlemesinin Rusya'nın ulusal güvenliğini tehdit ettiğini belirterek bu temel sorunu artık erteleyemeyeceklerini belirttiler. ABD ile NATO'ya çeşitli güvenlik garantileriyle ilgili teklifler iletiler ve bu belgeleri dünya kamuoyuna da açıkladılar. Teklifin özü Ukrayna'nın NATO'ya alınmasının Rusya için varoluşsal tehlike olduğu, asla kabul edilemeyeceğiydi. ABD ve NaATO bu teklifleri müzakere etmek yerine Rusya'nın Ukrayna'ya müdahalesini tercih etti. Ukrayna'yı Rusya'ya karşı

kışkırttı, silahlı bir çatışmada Rusya'nın zayıflayabileceğini umarak Ukrayna'yı kurban etti.

Sağduyulu yönetici halkına verdiği sözleri tutmak için çabalar, onu tehlikelerden korur, emperyalistlerin ayartmalarına kapılmaz. Başta Zelenski olmak üzere Ukraynalı yöneticiler gecikerek de olsa halka verdikleri sözün gereğini yerine getirmeliler. Ülkelerinin daha fazla zarar görmesini engelleyecek

tedbirleri alarak iki kardeş halkın birbirini tüketen savaşını onurlu bir barış anlaşmasıyla taçlandırmalıdır.

Türkiye hem Rusya'yla, hem Ukrayna'yla dost olmalı, dost kalmalıdır. Savaşın barışa dönmesi için kolaylaştırıcı olmalıdır. NATO'suz Karadeniz, bütün bölge ülkelerinin yararınadır, bu vesileyle Montrö anlaşmasının değerini tekrar anımsayalım.

Toplumcu Kurtuluş Partisinin 21 Mart 2022 tarihli açıklaması

21 MART BAYRAMINI KUTLUYORUZ

21 Mart Nevruzdur, Batı Asya ve Orta Asya halklarının yeniden doğuş/bahar bayramıdır. 21 Mart Newrozdur, Kürt halkının ulusal bayramıdır. 21 Mart Dünya Irkçılıkla Mücadele Günüdür. 21 Mart Dünya Nevruz Bayramıdır.

Dünya halklarının ortak bayramı olan 21 Martı emperyalizme, sömürgecilğe, despotizme, şovenizme ve ırkçılığa karşı mücadele ve dayanışma günü olarak kutluyoruz.

21 Martın mücadele ve dayanışma ruhunu korumak, Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun dünyayı 1917 Sovyet devriminin

öncesine döndürmek, yeryüzünden sosyalizmin ve devrimin en küçük izini bile silmek amacıyla dünya halklarına saldırdığı koşullarda yaşamsal önem taşıyor.

Ukrayna'daki savaş ABD ve NATO'nun sözünü ettiğimiz saldırısının parçası olarak ortaya çıktı. Amerikan emperyalizminin şöhretli ideologu Francis Fukuyama'yı hatırlarsınız. Orta ve Doğu Avrupa ile Sovyetler Birliğinde meydana gelen 1989-1991 karşıdevrimleriyle kapitalizmin sonsuza dek zafer kazandığını, sosyalizmin sonsuza dek yenildiğini, dolayısıyla tarihin sona erdiğini iddia ederek kendini rezil etmişti. Francis Fukuyama,

bu kez de Rusya'nın kesin yenilgiye uğrayacağını iddia ederken Ukrayna'nın nasıl emperyalizmin aleti olarak kullanıldığını itiraf ediyor. "Şu anda bile Ukrayna kuvvetlerinin Ukrayna dışından faaliyet gösteren NATO istihbaratı tarafından yönlendirilmekte olduğunu varsayıyorum" diyor. ("Preparing for Defeat", American Purpose, 10 Mart 2022)

Ukrayna, Rusya ve Belarus halkları, Ukrayna halkının ulusal egemenliğini Şubat 2014 faşist darbesiyle gasbederek Ukrayna'yı Rusya'ya karşı saldırı üssüne dönüştüren Amerikan emperyalizminin emrindeki NATO kuvvet-

lerini yenecek, emperyalist savaş blokunun hevesini kursağında bırakacaktır.

Aynı şekilde, işçi sınıfımız, şehir ve köy emekçilerimiz başta olmak üzere ülkemizin ve bölgemizin ulusal demokratik güçleri, Türkiye, Suriye, Irak ve İran'ı çökertmek için Amerikan emperyalizminin emrinde savaşan dinci mezhepçi ve etnik şovenist terör örgütlerine karşı birleşecek, halklarımızın emperyalizme ve feodal/kapitalist işbirlikçilere karşı dayanışmasını örecektir.

21 Mart 2022, Amerikan emperyalizmine ve NATO'ya karşı halkların zaferini müjdelesin.

Toplumcu Kurtuluş Partisinin 25 Mart 2022 tarihli açıklaması

UKRAYNA SAVAŞININ OTUZUNCU GÜNÜ

Ukrayna'daki savaş otuzuncu gününü doldurdu. 24 Şubat 2022'de başlayan savaşın birinci ayı tamamlanırken savaşın tarafları, tarafların siyasal hedefleri, savaşın niteliği artık çok daha berrak görülüyor.

Ukrayna savaşı bir tarafta Amerika, bir tarafta Rusya arasında sürüyor.

Amerika tarafı

Amerika emrindeki savaş aygıtı

NATO'yu seferber etti. NATO istihbaratının yönlendirdiği Ukrayna ordusunu Rusya'ya karşı vurucu güç olarak kullanıyor. Azak Taburu gibi Nazi örgütlerini, ırkçı terör çetelerini, paralı askerleri de Ukrayna ordusunun yanında savaşa sürdü.

Amerika İngiltere, Kanada, Avusturya, Japonya ve Avrupa Birliğini yanına aldı. Rusya'yı uzayan bir

savaşın içine çekerek yıpratmaya ve yenmeye çalışırken savaşla birlikte yürürlüğe koyduğu mali, ekonomik, ticari, askerî, diplomatik, sosyal, kültürel yaptırımlarla Rusya'yı kargaşaya itmek istiyor. Hedefi, Amerikan diktasına karşı çıkma cüretini gösteren Putin yönetimini devirmek, Rusya'yı Yeltsin döneminde olduğu gibi sömürgeleştirmek, bir sonraki adımda da küçük devletçiklere bölerek parçalamak. Rusya'yı etkisizleştirdikten sonra da Çin'e yüklenmek ve bütün dünyayı kendisi açısından dikensiz gül bahçesine çevirmek.

Rusya tarafı

Rusya, ordusuyla Ukrayna'ya girdi. Donbas halkını yanına aldı. Donetsk ve Luhansk halk cumhuriyetlerinin savunma güçleriyle birlikte savaşıyor. Belarus'un askerî yardım dahil tam desteğini sağladı. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ile Suriye'nin kapsamlı desteğini elde etti. Çin'le kurduğu çok yönlü ittifakı sürdürüyor. Çoktan beri NATO'ya katılmış Letonya, Litvanya, Estonya ile NATO'ya katılmak isteyen Gürcistan ve Moldova'yı dışarıda bırakırsak eski Sovyet cumhuriyetlerinin, Küba, Vietnam, Laos, Venezüella, Bolivya, Nikaragua, Cezayir ve Güney Afrika Cumhuriyetinin dostluğunu koruyor. İran, Hindistan, Pakistan, Bangladeş

ve Afrika ülkelerinin çoğunun hayırhah tarafsızlığını muhafaza ediyor. Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan, Brezilya ve hatta hâlâ NATO içinde yer alan Türkiye'nin ABD yaptırımlarına katılmayı reddeden tarafsız çizgide kalmasından memnun.

Rusya'nın hedefi

Rusya'nın hedefi, Rusya'yı resmen baş düşman ilan eden Amerika ve NATO'ya karşı varlığını ve bağımsızlığını korumak, Sovyetler Birliğinin 1991'de dağılmasının ardından doğuya, Rusya sınırına doğru sürekli genişleyen NATO'yu durdurmak, Ukrayna'nın NATO'ya katılmasını engellemek ve tarafsız kalmasını sağlamak, Ukrayna yönetimini ve ordusunu Nazilerden arındırmak, 2014 faşist darbesinin sonuçlarını ortadan kaldırmak, bir sonraki adımda Avrupa halklarının Amerika-NATO boyunduruğundan sıyrılmasını ve ortak güvenlik anlayışına dayalı uluslararası bir yapı kurulmasını sağlamak.

Tarafların artıları ve eksileri

Rusya, Ukrayna savaşı ve hedefleri konusunda komünist, sosyalist, ilerici yurtsever güçlerin aktif katılımıyla ülke içinde geniş bir ulusal mutabakat sağlamış bulunuyor. Ülkenin bağımsızlığına ve egemenliğine değer vermeyen, paraya tapan kapitalist çevreler ile ne pahasına olursa olsun Amerika ve

Batı Avrupa ile uzlaşmaktan yana liberallerin bozgunculuğu şu anda gidişatı belirleyecek güçten çok uzak görünüyor. Amerika, Rusya devletinin Batı ülkelerindeki rezervlerini gasbetmenin yanı sıra Rusya'nın büyük kapitalistlerinin Batıdaki mallarına mülklerine de el koyarak onları Rusya yönetimine karşı ayaklandırmaya çalışıyor ama bu zoralmalar ters tepebilir. Amerika ve NATO'nun sade Rusya vatandaşlarına, Rus kültürüne, diline, edebiyatına, sanatına, bilimine, sporuna ırkçı düşmanlık kampanyası Rusya'nın liberallerini de irkiliyor.

Amerika, yıllardır "antiRusya" olarak inşa ettiği Ukrayna'yı Rusya'ya karşı savaşa sürmeyi başardı. Hizadan çıkan ve daha bağımsız davranmaya başlayan Almanya ve Fransa'yı sindirdi, kendi savaş politikasına sürükledi. Şu anda Avrupa'yı sömürge toplumu düzeyine indirdi. Emperyalistler arası çelişmeleri kendi lehine bastırdı. Fakat bu başarısı olayların nesnel akışı ve rakiplerine kurduğu tuzakların açığa çıkmasıyla gücünü yitirecek.

Ukrayna halkının durumu

Savaştan önce Donbas halkıyla ve Rusya'yla barış isteyen Ukrayna halkının çoğunluğu, ülke sınırının ve ulusal gururunun çiğnenmesi, savaşın yıkımı ve Amerikan propagandasının etkisiyle Rusya'dan

uzaklaştı. Amerika, medya tekeli ve totaliter örgütlenmesini başlarıyla işleterek psikolojik savaşta üstünlük sağladı. Savaşın kaçınılmaz bileşeni olan korku ve dehşeti kullanarak Rusya'yı şeytanlaştırdı. Savaşı daha da karmaşıklaştıran ve Amerika'nın işini kolaylaştıran bu olgu, ABD'nin savaş stratejisinde Ukrayna ordusuna ve halkına sadece kurban rolü verdiğinin anlaşılmasıyla ikincil düzeye kayabilir. Yine de, Ukrayna halkının çoğunluğu şu anda bile Amerika'nın savaşına çok mesafeli duruyor.

Savaşın niteliği

Ukrayna'da Amerika emperyalist bir savaş yürütüyor. Amerika açısından savaş, dünyayı 1917 Sovyet devrimi öncesine geriletme, devrimin, bağımsızlığın ve sosyalizmin en küçük izini bile yeryüzünden kazıma politikasının devamıdır. Ukrayna'da Rusya antiemperyalist ve antifaşist bir savaş yürütüyor. Rusya açısından savaş, ulusal varlığını, bağımsızlığını ve egemenliğini koruma, sömürgeleştirilmeye karşı direnme politikasının devamıdır.

Ukrayna'daki Amerika-Rusya savaşı tarihsel bir dönüm noktasıdır. Amerikan emperyalizminin, NATO'nun ve işbirlikçilerinin en kısa sürede yenilmesini, Rusya, Donbas ve Ukrayna halklarının zafere ve barışa ulaşmasını diliyoruz.

Rusya Federasyonu Komünist Partisi (RFKP) Merkez Komitesi Başkanı Gennadi Zyuganov'un 5 Nisan 2022'de yaptığı açıklama:

BANDERA NAZİLERİNİN İĞRENÇ PROVOKASYONU SORUŞTURULSUN

Rus Ordusunun Kiev yakınlarındaki Buça şehrinde yaptığı iddia edilen "vahşet" konusunda Batı'da gerçek bir histeri başladı. "Vahşetin" kurbanları, iddiaya göre ordumuz bölgeyi terk eder etmez bulundu.

Rusya Federasyonu, Ukrayna'nın kanıt sunmasını talep etmek için BM Güvenlik Konseyinin acil toplantıya çağrılmasını istedi. Daha önce, Rusya Federasyonu Savunma Bakanlığı, bu şehirde Rus askerî birliklerinin bulunduğu sırada tek bir sivilin bile yaralanmadığını belirterek suçlamaları resmî olarak reddetti. Sözde "katledildiği" söylenen kişilerin fotoğrafları, Ukrayna askerlerinin oraya varmasından tam dört gün sonra ortaya çıktı. Bu provokasyonun kurgu olduğunu gösteren başka gerçekler de mevcuttur.

Bildiğiniz gibi, Rusya'nın siyasi ve askerî liderliğinin sürdürdüğü ana çizgi, sivil kayıpların en aza indirilmesi ve sivil altyapı tahribatının en düşük düzeyde tutulmasıdır. Ve Rus/Sovyet ordusunun geleneğin-

de genel olarak sivillerin katledilmesi yoktur.

Sovyetler Birliği'nde faşistler tarafından işlenen korkunç vahşetlerden sonra, 1944-1945'te Nazi Almanyası topraklarına girildiğinde bile, Kızıl Ordu birliklerine sivil halktan intikam almalarını önlemek için kesin emir verildi. Ve bu emir titizlikle uygulandı.

Buna karşılık, ABD Silahlı Kuvvetleri ve diğer NATO ülkeleri korkunç misillemelerle ünlendi. ABD'nin nükleer silahlar kullanarak yüz binlerce Japon'u yok ettiği barışçıl şehirler olan Hiroşima ve Nagazaki'yi hatırlayın. Kore, Vietnam, Yugoslavya, Irak, Suriye ve Libya'da, tıpkı Amerikalıların bizzat suçlusu olduğu ya da yerel işbirlikçileri tarafından işlenen katliamların gerçekleştirildiği diğer ülkelerde olduğu gibi, Amerikalıların kanlı izleri apaçık ortadadır.

Kanlı provokasyonlar, ABD emperyalizminin alametifarikası gibidir. Terörist KKA'nın 34 ölü militanının Yugoslav ordusu tarafından öldü-

rülen siviller olarak sunulduğu Kosova'da "Raçak olayı"nı hatırlamak yeter. Daha sonra bağımsız Finli uzmanlar bu açıklamayı çürüttü. Ama iş işten geçmişti. Raçak olayı, NATO'nun Yugoslavya'ya müdahalesinin gerekçesi oldu. Barışçıl şehirlerin 78 gün boyunca acımasızca bombalanması sırasında binlerce insan öldü veya yaralandı ve 100 milyar dolardan fazla hasara neden olundu.

RUSYA'NIN SİYASİ VE ASKERİ LİDERLİĞİNİN SÜRDÜRDÜĞÜ ANA ÇİZGİ, SİVİL KAYIPLARIN EN AZA İNDİRİLMESİ VE SİVİL ALTYAPI TAHRİBATININ EN DÜŞÜK DÜZEYDE TUTULMASIDIR.

Rus ordusunun "vahşet"ine ilişkin açıklamaların, ABD ve müttefiklerinin Rusya'ya karşı yürüttüğü bilgi savaşının bir parçası olduğu ve Neonazileri desteklemek için bir gerekçe olarak kullanıldığı kesindir. NATO yanlısı mevcut Ukrayna elitleri, bu tür provokasyonlardan çok daha fazlasını yapma kapasitesine sahiptir. Tüm dünya, sivilleri canlı kalkan olarak

kullanan Ukrayna'daki Neonazileri dehşetle izliyor.

Batı'da bireylerin teröristler tarafından rehin alınması her zaman korkunç bir suç olarak haberleştirilir. Buna karşılık, Ukrayna'da yerel Naziler tarafından rehin alınan onlarca şehir ve kasabada halkın çatışma bölgelerinden ayrılmasına izin verilmiyor. Ukrayna'nın resmî makamları, insani koridorların oluşturulmasına katkıda bulunamıyor, ancak vatandaşların savaş alanlarındaki yerleşim yerlerinden ayrılmasını mümkün olan her şekilde engelleyebiliyor.

Bununla ilgili olarak, her şeyden önce, Nazi "Azak" taburundan militanların çok katlı binalarda atış noktaları oluşturarak bu evlerin sakinlerinin şehri terk etmelerini yasakladığı Mariupol trajedisinden bahsetmek gerekir. Bu, "uygar" Batı'nın göz yumduğu kasıtlı soykırımın sadece bir ama en korkunç örneğidir.

Komünist Parti, Ukraynalı ve Batılı politikacıların iğrenç ortak provokasyonunu şiddetle kınıyor. Sahnelenen yalanların bir kenara bırakılmasını, Bandera Nazilerinin, Rus askerlerine yönelik acımasız işkenceleri de dahil olmak üzere, işlediği çok sayıda gerçek suçların kapsamlı ve dikkatli bir şekilde soruşturulmasını talep ediyor.

Hülya Kortun'un 9 Nisan 2022 tarihli yorumu**YALAN RÜZGÂRI**

Kuzuyu yemek için sadece bahane arayan kurdun en olmadık suçlamayla ortaya çıkması gibi, Amerika ve NATO'nun psikolojik savaş daireleri Ukrayna yönetimiyle el ele vererek Rusya'yı Kiev yakınlarındaki Buça'da sivil katliamı yapmakla suçluyor.

Rusya ordusu Kiev çevresinden ve Buça'dan kendi isteğiyle, düzenli biçimde geri çekildi. Geri çekilmenin gerekçesi kuşkusuz tartışılabilir. Kimileri, Rusya'nın ateşkes anlaşmasına ve barışa şans vermek için birliklerini geri çektikleri açıklamasına inanabilir. Kimileri, Rusya ordusu Donbas'a ağırlık vermek için buradaki kuvvetlerini geri çekti, aslında yeniden konuşlanıyor gerekçesini daha inandırıcı bulabilir. Fakat Rusya ordusunun Kiev çevresinden Ukrayna ordusunun zorlamasıyla değil, kendi isteğiyle, bozgun içinde hiç değil, düzenli biçimde geri çekildiği açık ortada. Taraflar ve gözlemciler bu olguları tartışma konusu bile etmiyor.

Bu veriler ışığında, sivil katliamı iddiasına inanmak için, Rusya'nın sözüm ona kendi işlediği ve kasabayı Ukrayna yönetimine

bıraktığı için ortaya çıkması kaçınılmaz suçunun kanıtlarını bilerek isteyerek düşmanına teslim ettiği varsayımını kabul etmek gerekir. Bu varsayıma inanacak kimse var mı?

Psikolojik savaş

Kapitalist-emperyalist dünya medyası, sivil katliamı iddiasını kesinlikle reddeden ve bu konuda derhâl soruşturma açılmasını talep eden Rusya'nın savunmasına kulak bile vermedi. Haberciliğin alfabetisini ayaklar altına aldı, ABD, NATO ve Ukrayna yönetiminin tutarsız iddiasını tartışılmaz bir gerçek gibi sundu. Rusya'ya karşı topyekûn savaşın siyasal, mali, ekonomik, kültürel, ideolojik boyutları yanında psikolojik boyutuna yeni ivme kazandırdı.

Amerika'nın sicili

Üstelik bunları Amerika'nın savaş sicili bu kadar ortadayken yapma cüretini gösterdi. Amerika'nın Japonya, Kore, Vietnam savaşlarındaki emperyalist bahaneleri unutulmuş olabilir. Fakat Irak'a karşı Birinci Körfez Savaşındaki petrole bulanmış kuş resmi, Kuveyt'te do-

ğum hastanesinde kuvvözden atılmış yeni doğan bebekler hikâyesi, Irak'a karşı İkinci Körfez Savaşında Irak'ın kimyasal silahlara sahip olduğu yalanı, Libya'da Bingazi'de katliam iddiası, Suriye'de kimyasal silahlar kullanıldığına dair art arda çekilmiş kurgu videolar hâlâ hatırlarda.

Sahte pişmanlık

Hatta şu an medyada boy gösteren NATO'cu emekli generallere, saç sakalı ağarmış cehalet profesörlere, diplomatlıklarını meğer Türkiye değil Amerika adına yaptıklarını ortaya koyan emekli büyükelçilere, kendilerini efendilerine beğendirmeye çalışan hırslı akademisyenlere, yükselme hırsıyla gözü dönmüş kibar hanımefendilere ve beyefendilere, ruhunu satmış spikerlere sorsak çoğu bunları bildiklerini söyleyeceklerdir. Bir

bölümü, bunları, "zamanında nasıl aldatıldık" diye iç geçirerek bilgiç bilgiç anlatabilir de!

Ama ne fayda! Bugün Buça katliamı iddiasını gerçekmiş gibi ateşli ateşli anlatanlar yine onlar. Bu sormusuzlar, ileride de eğer ulusal demokratik güçler medyayı henüz gerçeğin sesi, halkın sözcüsü durumuna getirmemişse, iç geçirip pişman olduklarını söyleyebilirler.

Atı alan Üsküdar'ı geçtikten, yalan rüzgârı hedefine ulaştıktan sonra sahte pişmanlıkların ne faydası var?

ABD, NATO, Ukraynalı işbirlikçiler, onların Türkiye'deki ve dünyadaki uzantıları, ne yaparsanız yapın, gerçeğin sesini susturamayacak, halkın sözünü bastıramayacaksınız. Emperyalizm ve faşizm yenilecek, Rusya, Ukrayna ve Donbas halkları kazanacak.

1 MAYIS'TA ALANLARA

2022 1 Mayıs, Türkiye'de koronavirüs kısıtlamalarının ardından yapılan ilk kitlesel 1 Mayıs olma özelliğini taşıyacak. Belli başlı birkaç ülkeyi saymazsak dünya genelinde de benzer bir durum söz konusu.

Emperyalist kapitalist sistemin bekçileri ve büyük sermayedarlar koronavirüs salgınına bahane olarak kullanıp dünya genelinde işçilerin, emekçilerin, kadınların, gençlerin, emeklilerin haklarını kısıtlamak için büyük bir saldırı başlattılar. Dolar milyarderleri oligarşisinin elinde biyolojik savaş aygıtı hâline döndürülen koronavirüs kısıtlamaları ile bağımlı ülke ekonomileri çökertildi. Neoliberal vurgunculuk düzeninin zincirlerini kıramayan dünya halkları İMF'nin acı reçeteleri ile karşı karşıya kaldı.

Salgın bahanesiyle uygulanan kısıtlamalar neticesinde ortaya çıkan ekonomik yavaşlama işsizlik, yoksulluk ve pahalılık olarak dünya genelinde etkili oldu. Biz evlerimize kapandıkça, sınıf kar-

deşlerimiz ile sosyal mesafemizi arttırdıkça dolar milyarderleri servetlerine servet kattılar. Zincir marketler, internet ortamında satış yapan aracı/komisyoncu şirketler, taşımacılık firmaları, sosyal medya şirketleri devasa kârları cebe atarken bizim ceplerimizdeki delikler büyüdü.

AKP yönetiminin 20 yıldır uyguladığı özelleştirmeci, faizci, düşük kur ile ithalatın önünü açan, sıcak para ekonomisi dünya genelindeki kriz ile birleşince ekonomik yangın hanelerimize ateş düşürdü. Kapitalist vurgunculuk düzeni iflas etti. İşsizlik, pahalılık ve yoksulluk nedeniyle temel gıda, barınma, ulaşım, enerji ihtiyaçları karşılanamaz oldu.

Ekonomik yangınla açlığa mahkûm edilen işçiler bu yılın ilk günlerinden itibaren direnişe geçmeye başladı. İnternet üzerinden satış yapan firma kuryelerinin eylemleri ile başlayan işçi hareketleri etkili olmaya başladı. Hayatını eve sığdırmaya çalıştıkça yoksullaşan, sınıf kardeşi ile sosyal mesafesini

arttırdıkça güçsüzleşen işçiler sokağa çıktıkça kazanmaya, sınıf kardeşi ile birleştikçe güçlenmeye başladı.

Henüz yolun başındayız. Direnişe geçen işçiler büyük oranda

**HAYATINI EVE SİĞİDİRMAYA
ÇALIŞTIKÇA YOKSULLAŞAN,
SINIF KARDEŞİ İLE
SOSYAL MESAFESİNİ
ARTTIRDIKÇA
GÜÇSÜZLEŞEN İŞÇİLER
SOKAĞA ÇIKTIKÇA KAZANMAYA,
SINIF KARDEŞİ İLE BİRLEŞTİKÇE
GÜÇLENMEYE BAŞLADI.**

başarılı olsa da henüz insanca yaşayacak bir gelir seviyesine ulaşamadılar. Dayanışmalarını, kazanımlarını kalıcılaştıracak sendikal örgütlenme düzeyine yükseltemediler. Ama "Hava döndü, işçiden esiyor yel" işçiler yüzlerini sendikalara dönmeye başlıyor.

1 Mayıs 2022 aynı zamanda dünya halklarıyla emperyalist blok arasındaki devrim karşıdevrim kavgasının hızlandığı bir döneme denk geliyor. Bu kavganın en yeni ve önemli cephesi Ukrayna oluyor. Rusya ile Ukrayna arasındaki savaşı kışkırtan Amerikan emperyalizminin amacı belli.

Amerikan diktasına karşı çıkma cüretini gösteren Putin yönetimini devirmek, Rusya'yı Yeltsin döneminde olduğu gibi sömürgeleştirmek, bir sonraki adımda da küçük devletçiklere bölerek parçalamak. Rusya'yı etkisizleştirdikten sonra da Çin'e yüklenmek ve bütün dünyayı kendisi açısından dikensiz gül bahçesine çevirmek. Buna karşın Rusya ulusal bağımsızlığını ve varlığını korumak için sınırlarına dayanan NATO'yu geriletmeye çalışıyor. Ukrayna'da barışın sağlanması; Rusya, Ukrayna ve Beyaz Karadeniz ve Doğu Avrupa halkları arasında emperyalizme karşı birlik ve dayanışmanın kurulması önemli bir görev olarak duruyor.

1 Mayıs 2022'nin, emperyalizmin bölgemiz ve ülkemiz için yarattığı tehditlere karşı ulusal demokratik güçlerin en geniş birliğini sağlama; gericiliğin saldırıları karşısında cumhuriyeti toplumcu temelde yeniden ayağa kaldırma, ekonomik yangına karşı mücadele eden işçi ve emekçi halkın toplumcu bir ekonomik düzen kurma mücadelesinde önemli bir dayanak olmasını sağlayalım. Bu bilinçle işçi ve emekçi halkın en geniş kesimlerinin alanlarda birleşmesi için mücadele edelim.

Haydi 1 Mayıs'ta alanlara.

SOSYAL GÜVENLİKTE YAPISAL DÖNÜŞÜMÜ GERİYE ÇEVİRMEK MÜMKÜN

FATMA ŞENDEN ZIRHLI

Gelir dağılımındaki eşitsizliği ve yoksulluğu azaltmak ve böylelikle toplumsal refahın ve huzurun oluşmasını sağlamak sosyal politikanın görevidir.

Sosyal politikanın bu amacını gerçekleştirmek için uygulanan birçok yöntem, politika ve araçlar arasında sosyal güvenlik en önemlisi ve en geniş kapsamlısıdır.

Yapısal dönüşümün dayanakları

Ülkemizde sosyal politikanın ve özellikle de sosyal politikanın en geniş araçlarından biri olan sosyal güvenlik sisteminin yapısal bir dönüşüme tabi tutulması, 90'lı yıllarda başladı. Bu yıllarda özellikle emeklilerin aktif çalışan nüfus üzerinde yük oluşturduğu gerekçeleriyle sosyal güvenlik sisteminde "reform" gündeme getiriliyordu. Elbette Türkiye'deki gelişmeler dünya-daki gelişmelerden bağımsız değildi. Bu süreç, sağlık ve sosyal güvenlik sistemlerinde ulusal ve uluslararası tekellerin ve finans sermayesinin çıkarları doğrultusunda yapılan özelleştirmelerin gündeme geldiği bir dönemdir.

Bu konuda dünyada en uç örnek olarak, 80'li yılların başlarında, devletin ve kamunun sosyal güvenlik konusundaki sorumluluğunun tamamen devre dışı bırakıldığı ve emeklilik sisteminin

özel sektöre devredilerek bireysel emeklilik sisteminin oluşturulduğu Şili Modelidir.

Türkiye'de ise 2003 yılında bireysel emeklilik sisteminin kurulmasıyla birlikte "çok basamaklı emeklilik sistemi" adı verilen sisteme geçildi. Zorunlu emeklilik sigortasının primleri işverenler ve işçiler tarafından ödenirken, bireysel emeklilikte primleri çalışanın kendisi "bireysel" olarak ve de "banka"ya ödüyor. Türkiye'nin ayırt edici bir özelliği, bu sistemi geliştirmek amacıyla,

devletin katkı koyuyor olmasıdır. Başlangıçta kişinin yatırdığı katkı payının yüzde 25'i devlet katkısıyken, bugün devlet yüzde 30 katkı koymaktadır. Kısacası, bir yandan devlete bağlı zorunlu sigorta sisteminde emeklilik yaşının kademeli olarak 65'e çıkarılmasıyla, emekli olmak bugün olduğundan daha da zor hâle geliyor, hatta bu nedenle birçok kişi belki devlete bağlı emeklilik şansını yitirecek. Öte yandan bireysel emeklilik adı verilen uygulama teşvik edilmeye devam ediyor, özel sektörün pas-tadaki payı her geçen gün artıyor.

Fotoğraflar: Selim Dikel

Emeklilikte Yaşa Takılanların uğradığı haksızlık

Sosyal güvenlik sisteminin bir parçasını oluşturan emeklilik sisteminde, hem emeklilik yaşının yükseltilmesi hem de ödenmesi gereken prim gün sayısının artması nedeniyle büyük kayıplar yaşandı. Bu süreçte “emeklilikte yaşa takılanlar” en çok ses getiren ve örgütlenen kesim oldu.

Emeklilikte Yaşa Takılanlar (EYT) olarak tanımlananların özelliği neydi, hatırlayalım.

8 Eylül 1999 tarihinde yürürlüğe giren 4447 sayılı İşsizlik Sigortası Kanunu beraberinde, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununda da köklü değişiklikler getirdi. Başta emeklilik yaşı yükseltildi ve prim gün sayısı artırıldı. EYT, bu yasal düzenleme gelmeden önce geçerli

olan düzenlemeye göre çalışma sürelerini doldurduğu ve primlerini ödediği hâlde, yani emekliliğe hak kazandığı hâlde, bu kanunda yaşın yükseltilmesi nedeniyle emekli olamayanları ifade ediyor.

Bu tarihten önce kadınlar 50, erkekler 55 yaşında emekli olabiliyordu. Hatta belirli prim koşulunu yerine getirenler yaş sınırına bağlı olmadan da emekli olabiliyordu. 1999 yılında gerçekleşen yasal düzenlemeyle birlikte, bu yıldan itibaren sigorta girişi gerçekleştirenlerin emeklilik yaşı kadınlarda 58’e, erkeklerde 60’a çıkarıldı. 1999’dan önce sigorta girişi yapmış olanlar ise, işe giriş tarihlerine bağlı olarak, “kademeli geçiş” adı verilen, kademe kademe yaş artışına ve prim artışına maruz kaldılar. İşte “yaşa takılma” bu noktadan sonra başladı. Birçok

kişinin emeklilik yaşı bir anda birkaç yıl ötelendi. Ayrıca ödenmesi gereken prim miktarı da artırıldı. Bu yapılırken önemli bir hukuksal ilke ihlal edildi. Yasa geriye dönük işletildi ve onbinlerce kişi hak kaybına uğradı. Çalışanlar işe girdikleri tarihte geçerli olan yasaya, yani 506 sayılı yasanın öngördüğü yaşta emekli olmayı beklerken 4447 sayılı yasa emekliliklerini 5, 10, 15 yıla kadar uzattı.

Yıl kayıplarının hesabını kim verecek?

“Emeklilikte yaşa takılanlar”ın bu düzenlemeye karşı itirazlarına, yıllardır devam eden mücadelelerine karşın hükümet tarafından herhangi bir olumlu adım atılmadı. Zaman zaman, ancak seçimler gündeme geldiğinde sanki durumu düzeltecek, yıl kayıplarını telafi edecek bir düzenleme yapılacağı gibi gösterildi, ancak herhangi bir düzenleme yapılmadı.

Hâlbuki emeklilikte yaşa takılanların en büyük sorunu, ne kadar çok zaman geçerse, kayıplarının telafi edilmesinin artık mümkün olmayacak olması.

Nitekim bu zaman zarfında, kimi sigortalı ve çalışanın yaşı artık yeni düzenlemedeki yaşa geldi ve böylece zaten bir kısmı emekli oldu. Bu nedenle, bugün 2023 seçimleri

öncesinde tekrar gündeme gelen ve –hâlâ henüz emekli olmamış- emeklilikte yaşa takılanlar için bir çözüm üretilmesi beklenen süreç aslında bir kısmı için zaten çok gecikmiş oluyor.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı “emeklilikte yaşa takılanlar” sorununun çalışma programı içerisinde yer aldığını belirtiyor. Ancak o kadar çok zaman geçti ki, bu geçen zaman zarfında geride bırakılan yıl kayıpları ne olacak?

Veya zaten emekli olmuş olanların kaybı nasıl telafi edilecek?

Yukarıda belirttiğimiz gibi, yasa çıkarken geriye dönük işletilebiliyor-

ken, haklar verilirken geriye dönük işletilecek mi, bu arada yaşanmış yıl kayıpları telafi edilecek mi?

Elbette bu sorunun cevabının hayır olduğunu tahmin edebiliyoruz.

Ayrıca çalışma programı kapsamında, bu kesimin hepsinin değil de, belirlenecek kıstaslara göre yalnızca bir kısmının emekli edilmesinin planlandığını da medyaya yansıyan haberlerden anlıyoruz. Yani özünde çözüm üretme görüntüsü altında, yalnızca bir kısmını kapsayacak şekilde kıstaslar getirilerek bu düzenleme en az maliyetle çıkartılmaya çalışılacak.

Gençliği bekleyen koşullar

Bugüne kadar, 2008'den sonra çalışmaya başlayan ve sosyal güvenlik sistemine ilk defa bu tarihten

sonra giriş yapan nesli bekleyen koşullara ise çok az yer verildi. Vereceğimiz örnekler, bir işverene bağlı olarak 4/a kapsamında olup 7200 prim gün (malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primi) koşulu-na tabi çalışanlara ilişkin (Tabloda görüldüğü gibi kendi hesabına çalışan 4/b ve kamu çalışanları 4/c'liler 9000 prim gün sayısına tabi) olacak. Çok uzak bir zamanda değil, 2036 yılından itibaren, tıpkı günümüzde emeklilikte yaşa takılanlara benzer şekilde, bugünkü genç nesil emeklilik yaşının kademe kademe ötelenmesi ile karşı karşıya kalacak. 5510 sayılı SSGSS'nin 28. maddesinde yer alan ve aşağıdaki tabloda gösterilen yaşlılık sigortasından yararlanma şartlarına göre, 2036 yılından itibaren, 7200 prim gün

koşulunu tabloda öngörülen tarih aralığında yerine getirenlerin emeklilik yaşının kademeli olarak yükseldiği görülüyor.

2036'dan itibaren yeniden kademeli artış var

Tabloda görüldüğü gibi, emeklilik yaşı 01.01.2036 tarihinden itibaren kademeli olarak artıyor. 7200 prim gün sayısı (kesintisiz çalışıldığı durumlarda) 20 yıl çalışma süresi anlamına geldiğine göre (1 yıl = 360 prim gününe tekabül ediyor), pratikte 2016 yılından itibaren işe başlamış olanların, emeklilik yaşı artacak anlamına geliyor. Örneğin 01.01.2016 yılında çalışmaya başlamış olan bir kişi gerçekten hiçbir engelle karşılaşmadan, çalışma hayatı kesintiye uğramadan 20 yıl çalışmış olsun. Prim koşulunu, yani 7200 gün çalışmış olma koşulunu 01.01.2036 tarihinde yerine getirmiş oluyor. Tabloya baktığımızda; kadın ise artık 58 yaşında değil, 59 yaşını tamamladığında emekli olabilecek; erkek ise artık 60 yaşında değil, 61 yaşında emekli olabilecek. Ve bu yaş, en iyi ihtimalle, yani 7200 prim gününü kesintisiz olarak 20 yılda tamamlaması durumunda geçerli.

Burada bir parantez açarak diğer bir seçeneğe de değinmeden

geçmeyelim, 65 yaşını geçmemek üzere (yine tabloda belirtilen yaşa) üç yıl eklenmek ve en az 5400 gün malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primi bildirilmiş olmak şartıyla da emekli olunabilecek.

Ancak bir insanın çalışma hayatı çeşitli nedenlerden dolayı, örneğin kısmi çalışma süreleri veya işsiz kalınan süreler veya kadınları yakından ilgilendiren, çocuk büyütme amacıyla çalışma hayatına ara vermeleri gibi nedenlerle kesintiye uğrayabiliyor. Bu durumda, 7200 prim gününü 20 yıldan çok daha uzun sürelerde de doldurabilir insan. Kısacası, kişi 7200 prim gününü hangi yılda dolduruyorsa, o tarihte geçerli yaşta emekli olabilecek anlamına geliyor. Örneğin az önce bahsettiğimiz 01.01.2016 tarihinde işe başlayan kişi, 01.01.2036 tarihinde değil de, 01.01.2040 yılında 7200 prim gün sayısını tamamlıyorsa, artık kadın ise 61, erkek ise 63 yaşında emekli olacaktır. 2048 yılından itibaren ise hem kadınlar için, hem erkekler için emeklilik yaşı 65 olarak eşitlenecek.

Başka bir örnek daha verecek olursak; bu yılın başında, 01.01.2022 tarihinde işe başlamış olan ve 20 yıl kesintisiz çalışacağını varsaydığımız bir genci ele alalım. 20 yıl sonra, yani 01.01.2042 tarihinde

Prim gün koşulunun tamamlandığı tarih	Emeklilik Yaşı		Prim gün sayısı	
	Kadın	Erkek	4/a	4/b ve 4/c
01.05.2008 - 31.12.2035	58	60	7200	9000
01.01.2036 - 31.12.2037	59	61	7200	9000
01.01.2038 - 31.12.2039	60	62	7200	9000
01.01.2040 - 31.12.2041	61	63	7200	9000
01.01.2042 - 31.12.2043	62	64	7200	9000
01.01.2044 - 31.12.2045	63	65	7200	9000
01.01.2046 - 31.12.2047	64	65	7200	9000
01.01.2048 ve sonrası	65	65	7200	9000

7200 prim gününü tamamlamış olacak. Bugün 25 yaşında olduğunu varsayarsak, demek ki 45 yaşına gelmiş olacak. Ancak tabloya göre kadın ise 62, erkek ise 64 yaşını bekleyecek! Aradaki süre o kadar uzun bir süre ki, oturup emekliliğini bekleyemeyeceğine göre, fiilen üzerine bir yirmi yıl kadar daha çalışabilir, ama sistem onu 2 defa emekli etmeyecek ne yazık ki!

Bu yasal düzenlemelere karşı ilk çıktığı dönemde kitlesel olarak

yürütülen mücadeleler sırasında kullanılan “mezarda emeklilik” tanımının ne kadar isabetli olduğu bugün daha net ortaya çıkıyor. Bu anlamda tanımlar gerçekten önemli. Bugünkü nesil karşı karşıya kalacağı durumu belki artık “emeklilikte yaşa takılma” olarak değil de, daha farklı bir şekilde tanımlayacaktır. Ama tanımdan da önemlisi, bu gidişatı tersine çevirecek ve emeklilik yaşını yeniden aşağıya çekecek güçlü bir karşı duruşun gerekli olduğu kesin.

KAYNAKÇA

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu

BRENNER, Hans-Peter (2004), “Schrittmacher des sozialreaktionären Umbaus” (“Gerici sosyal dönüşümün başını çekenler”), *Unsere Zeit* (Çağımız) Gazetesi.

ZIRHLI, Fatma Şenden (2009), Türkiye’de Sosyal Sigortalar Kurumu ve Sosyal Politikada Yapısal Dönüşüm, Doktora tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Sosyoloji Anabilim Dalı.

EKSİLENAY

ÇAĞIRMAK NİSAN
ÇOĞALMAK MAYIS
VARMAYA KOŞTUĞUMUZ MAVİLER
HAZİRANA ÜŞÜR BÜTÜN
YILDIZ DÖKER YURDUM AĞACI
NETAMELİ ŞAİRLER SÖZCÜK EĞİRİR
İYİDEN İYİYE ŞİİRE KESER
EKSİLDİKÇE GÖVERİR
NEŞELİ ÇOCUKLAR HASADI

BURADA DURUYORUZ EY YİTMELER

AĞITLAR AYI

YETER KÖZ BİRİKMİŞKEN NABZIMIZDA
BU ORTAÇAĞ GEÇESİNE KURUYORUZ ÇADIRLARI
SÜSENLER SERSİNLER YARALARINA
YORGUNLAR SU İÇSİN HIZDAN
YALNIZLIĞI SOĞUK OLUR TÜRKÜ DOLA BELİNE
KARA KAPINI GÖRESİN DİYE KARANLIK
ÇOCUKLUĞUNLA SÖYLEŞ
İNADINI ÇAPRAZ AS YOLDAŞIN RÜYASINA
KALK BORUSUNA DEĞİN DİŞLE SABRINI

HAZİRANA GİDENLERİN
SICAK KALIR İZLERİ

SÜLEYMAN İLERİ

İTTİFAK TARTIŞMALARI VE HALKÇI SEÇENEK

ONUR BALCI

Türkiye, hiçbir partinin tek başına üstesinden gelemeyeceği kadar çok yönlü ve ağır tehditlerle karşı karşıya. Türkiye halkı da en azından sandığa yansıyan sonuçlara bakılırsa sorunlarını tek bir partinin çözeceğine inanmıyor. Seçimlerin yaklaşmasıyla hızlanan ittifak tartışmalarının temelini de esasen bu durum oluşturuyor.

Başkanlık sisteminin etkisi

Kuşkusuz cumhuriyetin temel kazanımlarına ve ulusal egemenlik kavramına aykırı olarak meclisi siyaset sahnesinin kenarına iten, bütün yetkileri bir kişide toplayan akıl dışı, gerici başkanlık sisteminin ittifak tartışmalarını yarattığı da söylenebilir. Çünkü bu sisteme göre cumhurbaşkanı seçilebilmek için geçerli oyların yarısından bir fazlasını almak gerekiyor ve bu orana hiçbir parti tek başına ulaşamıyor. Bu iktidarı da, muhalefeti de ittifaklara bağımlı bir duruma getiriyor. Bu sebeple yıllardır çeşitli yol ve yöntemlerle gerçekleştirilen seçim ittifaklarının resmî olarak yapılabilmesini sağlayan yasal düzenlemeler de yapıldı. Fakat yine de bu tezler neden herhangi bir partinin tek başına cumhurbaşkanı adayını seçtiremediğini açıklamıyor.

Türkiye’de başkanlık rejimine geçilmeden önce de çok farklı siyasi geleneklerden gelen partiler, işbirliği ve seçim ittifaklarına yatkındı. Ülkemizin, AKP’nin sözümona tek parti iktidarında da, fiilen koalisyon hükümetleri tarafından yönetildiğini söyleyebiliriz.

Şimdi bir adım daha ileri gidelim. Türkiye halkı büyük oranda Cumhuriyet ve Millet ittifakları etrafında toplansa da bu iki ittifak da halka kendini tam olarak kabul ettiremiyor. Seçim ve anket sonuçlarına göre birbirine burun farkıyla üstünlük kurabiliyor. Toplumun bu iki ittifak etrafında birbirine düşman iki kampta kutuplaşması adeta iktidar olanın diğer kesimin düşmanlığını kazanmasını garanti altına alıyor. Bu da ulusal çapta ele alınması gereken temel sorunların çözülmemeyeceği anlamına geliyor.

İki buçuktan üç olmuyor

Bütün bunlar göz önüne alındığında üçüncü bir ittifak arayışı da hızlanıyor. Esas olarak Millet İttifakının örtülü bir parçası olan HDP’nin etrafında toparlanmaya başlayan partilerin içinde olduğu arayışın da üçüncü yolu temsil etmediğini belirtmek gerekir. Bu ittifak çabaları da yukarıda bahsettiğimiz kutuplaşmanın bir parçası durumunda ve aritmetik hesaplar açısından yüzde ellilik

dengenin dışında değil. Emperyalizme en bağımlı çizgiyi temsil eden HDP hangi tarafa geçerse geçsin karşısındaki bloka da tepki oylarının toplanmasına sebep oluyor. O yüzden çözüm sürecinde AKP ile işbirliği yaptığında da şimdi Millet İttifakı ile işbirliğine yöneldiğinde de sürekli üstü örtülen, resmen inkâr edilen bir bileşen olarak kalıyor.

Üçüncü ittifak

Türkiye halkını içine sürüklediği kutuplaşmadan çekip çıkarmak, ulusal düzeyde birliğini sağlayarak can alıcı sorunlarımızı çözmeye yönelecek, siyaseti giderek birbirine benzeyenlerin kürekçi kavgasından kurtarıp halkçı çözümlerin tartışıldığı bir arenaya çevirebilecek, halkçı/kamucu/toplumcu iktidar seçeneği olarak üçüncü ittifakı kurmak temel bir görev olarak öne çıkıyor.

Halkçı seçeneği inşa etmek bugünlerde küçük hesaplar üzerinden yürütülen ittifak tartışmalarının bir kenara itilmesini gerekli kılıyor. Ortak aday kim olmalı, kim masanın neresine oturmalı, hangi partiye kaç milletvekili düşecek, kim hangi bakanlıkları alacak, hangi parti hangi ittifakta yer alacak, seçim barajı nasıl aşılacak gibi konuların değil; hangi ilkelerle nasıl bir program etrafında bir-

leşmeliyiz sorularının tartışılması önümüzü açacaktır.

Üçüncü ittifak gerekli mi?

Türkiye birbirinin içine geçmiş üç büyük tehditle karşı karşıya.

EMPERYALİZME KARŞI

BAĞIMSIZ BÜTÜN VATAN

GERİCİLİĞE KARŞI

DEMOKRATİK LAİK

SOSYAL HUKUK CUMHURİYETİ

SÖMÜRÜYE VE

VURGUNCULUĞA KARŞI

EM EK

Bu çok yönlü ve ağır tehditlerin birincisi; emperyalizmin ülkemizin ve bölgemizdeki ülkelerin bağımsızlığını, egemenliğini, toprak bütünlüğünü tehdit eden saldırıları.

İkincisi; gericiliğin, başkanlık sistemi ile en üst noktaya çıkardığı cumhuriyetin temel kazanımlarına, kadın haklarına yönelik ağır saldırısı.

Üçüncüsü; AKP'nin 20 yıldır uygulaya geldiği kapitalist vurguncu, neoliberal ekonomik düzenin ülkemizi sürüklediği ekonomik yangın.

Bu sorunlardan hareketle halkçı seçenek için üç temel çıkış mevsizi belirlemek mümkün.

Emperyalizme karşı bağımsız bütün vatan; gericiliğe karşı demokratik laik sosyal hukuk cumhuriyeti; sömürüye ve vurgunculuğa karşı emek.

Türkiye'nin birbirine sıkı sıkıya bağlı hayati sorunlarına, iki ittifakın nasıl yaklaştığına kısaca bakarsak üçüncü bir ittifakın gerekip gerekmediği sorusunu da yanıtlamış oluruz.

İktidar bloku

Kendisine emperyalizme karşı durma görüntüsü veren ve bunun karşılığında cumhuriyetin temel kazanımlarını dinamitlemeye çalışan Cumhur İttifakı ve onun esas gücünü oluşturan AKP, emperyalizm ve dolar milyarderleri şebekesi ile sürekli bir uzlaşma arayışında. Erdoğan ancak somut koşulların zorlaması ve iktidarını korumak için işbirliği yaptığı kesimlerin bastırması ile emperyalist merkezlere karşı iş yapabiliyor. Bunu yaparken de bir yandan emperyalistlerle köprüleri atmamaya çalıştığı için bir sürü karışıklığa sebep oluyor. Son derece tutarsız, çarpık bir politik çizgiyi temsil ediyor.

Örnek vermek gerekirse Suriye'de Amerika'nın hedefleriyle çelişen, Türkiye'nin toprak bütünlüğünü korumaya yönelik operasyonlar yapıyor ama diğer taraftan Suriye yönetimi ile barışma yoluna girmiyor. Doğu Akdeniz'de Mavi Vatan için harekete geçiyor ama Mısır ile ilişkileri düzelterip elini güçlendirecek adımı atmıyor. Emperyalizmin Rusya'yı kuşatma politikalarına katılmak, emperyalist merkezlerle arayı düzeltmek için Montrö anlaşmasından çıkmayı ima ediyor. Montrö anlaşmasına sahip çıkan amiralleri yargılamaya başlıyor. Ukrayna savaşı başlayınca doğru bir siyasi çizgiye yönelerek Montrö anlaşmasına sahip çıkıyor. Muhalefet partilerinin bile NATO yanlısı tutumuna kulak asmadan yine doğru bir çizgi olan tarafsız dış politikaya yöneliyor. Ama amiralleri yargılamaya devam ediyor.

Ekonomi politikaları için de benzer şeyleri söylemek mümkün. 20 yıldır sürdürdüğü yüksek faiz-düşük kura dayalı sıcak para ekonomisinin yarattığı yıkım karşısında harekete geçmeye karar veriyor. Düşük faiz-yüksek kur politikası ile Türkiye'yi sözümona yabancı sermaye için cazip duruma getirmeye, işsizliği yabancı sermayenin yatırımları ile azaltmaya çalışıyor. Ama faiz silahı elinden alınan dolar milyarderleri şebekesinin

kur silahını kullanmasına açık kapı bırakıyor. Oysa dolar ticaretini yasaklama, bankalardaki dövizleri Türk Lirasına çevirme, servet vergisi getirme ve kamu sektörü öncülüğünde yatırım ve üretim seferberliği başlatma çizgisine yönelerek kur saldırısına karşı etkin tedbirler almak mümkün. Sonuçta AKP finans kapitalin kur saldırısına teslim oluyor ve faizleri dolaylı yoldan tekrar yükseltiyor. Enflasyonu patlatarak kapitalist vurgunculuk ekonomisini sürdürmeye devam ediyor.

Ana muhalefetin durumu

Bir de temel gücünü CHP'nin oluşturduğu, kendisine cumhuriyetin temel kazanımlarına sahip çıkma görüntüsü veren Millet İttifakına bakalım.

Millet İttifakı cumhuriyete sahip çıkmak adına sürekli sağa açılma politikaları benimsiyor. Emperyalizmin ve dolar milyarderleri şebekesinin desteğini kazanmaya çalışıyor. Bunun için AKP'nin kapitalist vurgunculuk ekonomisinin mimarı Ali Babacan ve Suriye'deki emperyalist saldırıya Türkiye'yi de ortak ederek bağımsız bütün vatanı tehlikeye atan Ahmet Davutoğlu ittifaka dahil ediliyorlar.

Giderek AKP'nin fabrika ayarlarına dönmeye başlayan Millet İttifakı

çizgisi, çözüm sürecine AKP'nin bıraktığı yerden devam etme sözü vererek HDP'yi de dolaylı ortak yapıyor.

CHP yönetiminin cumhuriyetin temel kazanımlarına, laikliğe ve Kemalizme sahip çıkan söylemi, Kılıçdaroğlu tarafından başlatılan "helalleşme" hamlesiyle tek parti dönemi ile yani Atatürk ve İnönü dönemi ile hesaplaşma çağrısına dönüyor. Akşener de bunu tamamlayan bir şekilde "Ömer'in adaleti" sloganıyla sahneye dini referansları çıkarıyor. Halkın tarikat yurtlarına karşı yükselen tepkisine karşı ikisi de sessiz kalırken Babacan tarikatlarla sahip çıkıyor.

Millet ittifakı sözcüleri Erdoğan'ın faizi düşürdüğü dönemde, iktidarı temelleri cumhuriyetle atılan ulusal ekonomi anlayışına davet edeceği yerde faizi yükseltmeye çağırıyor. Ekonomik sorunları çözmek için uluslararası para babalarının örgütü olan İMF'ye teslim olmayı öneriyor.

Akşener ve Kılıçdaroğlu, sürekli NATO güzellemesi yapıyor. Amerikan emperyalizminin başını çektiği emperyalist blokun Rusya'yı Karadeniz'den kuşatmak için kışkırttığı Ukrayna savaşını bahane ederek Rusya düşmanlığını körüklemeye çalışıyorlar. Akşener daha da ileri giderek Türkiye'nin Rus-

ya'ya karşı yapılan yaptırımlara katılmasını hararetle savunuyor. Kılıçdaroğlu'ndan daha açık bir şekilde tarafsız dış politika çizgisinin terk edilmesini, NATO üyesi olarak Rusya'ya karşı aktif bir rol alınmasını istiyor. Millet İttifakı sözcülerinin en ilerici görünenleri bile Amerikan emperyalizmi ile Rusya'yı eşitleyen bir bakış açısını savunarak emperyalist tezlerin solculuk sosuyla yayılmasına hizmet ediyor.

Millet İttifakının dış politikayı NATO'culara, ekonomiyi kapitalist vurgunculara teslim edeceği anlaşılıyor. Bu yolla cumhuriyeti yıkmaya çalışanlarla cumhuriyeti yeniden ayağa kaldırmak için uzlaşmaya çalışmış oluyorlar.

Cumhuriyet ona düşman olanlarla kurtarılmaz

Millet İttifakının da tutarsız bir çizgiye yönelmesi ile Erdoğan'ı yenmek için emperyalizm ile uzlaşmaya bile razı olan takiyeci bir anlayış halka dayatılmış oluyor. Oysa Erdoğan iktidarına karşı "İlerici Batı'nın" desteğini kazanmaya çalışmak en hafif tabiriyle aymazlıktır. Emperyalist merkezlerin Erdoğan'ın yerine kimi iktidara taşımak istediklerini 15 Temmuz NATO/FETÖ darbe girişimiyle zaten görmüştük. Dünya gericiliğinin merkez üssü "Batı ülkeleri"

kod adıyla tanınan emperyalist merkezlerdir. Batı ülkeleri tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de cumhuriyete, ulusal egemenlik kavramına düşman gerici, dinci, ırkçı, faşist akımları desteklemiş, desteklemektedir.

EKONOMİK YANGINA KARŞI İŞSİZLİK, PAHALILIK VE YOKSULLUK İLE BOĞUŞAN MİLYONLARCA EMEKÇİNİN SESİ İTTİFAKLAR TARAFINDAN DUYULMUYOR.

Ulusal ekonomi

Görülüyor ki emperyalizm ile işbirliği, ulusal kurtuluş devrimimizin, cumhuriyetin kazanımlarının altını oyma konularında birbirinden çok da farkı kalmayan Cumhur ve Millet ittifakının, ekonomik yangının yükünü emekçilerin sırtına yıkıp dolar milyarderlerine yaranma yarışında da farkı yok. Ekonomik yangına karşı işsizlik, pahalılık ve yoksulluk ile boğuşan milyonlarca emekçinin sesi bu ittifaklar tarafından duyulmuyor.

Temelleri cumhuriyetle birlikte atılan ulusal ekonomi anlayışını iki ittifak da reddediyor. Planlı, kamucu, iç piyasanın ihtiyaçlarını

temel alan üretime dayalı ekonomik model yerine özelleştirmeci; serbest piyasacı; tefecilerin, komisyoncuların, borsacıların, ithalatçıların köşeyi döndüğü kapitalist vurgunculuğun sürmesini istiyorlar.

Ulusal demokratik güçlerin birliği

Bütün bu siyasi ortam içinde emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı ulusal demokratik güçlerin birliğini sağlamanın seçim ittifakı tartışmalarının çok ötesinde bir anlam taşıdığı ortada. Ama yine de sandıkta da bu anlayışın karşılığı olduğu biliyoruz. Erdoğan yönetimi de bu nedenle muhalefet partilerini işbirlikçi ilan ederek halkın bu yöndeki duygularını kendi gerici politikalarına dayanak yapmaya çalışıyor. Ekonomik yangından bunalan, cumhuriyetin kazanımlarına, kadın haklarına, laikliğe yönelik saldırılar karşısında tepki duyan seçmenlerini "emperyalizme karşı duran lider" görüntüsü ile tutmaya çalışıyor. Bütün bunlar emperyalizme karşı halkçı seçeneği yaratmanın siyasi, ekonomik ve toplumsal olarak çok yönlü kazanımlara yol açacağını gösteriyor.

Z KUŞAĞININ KURTULUŞU NEREDE?

NURDAN BÜRÜNGÜZ

Son yıllarda gençlerden bahsederken en çok duyduğumuz ifade “Z kuşağı” tanımlamasıdır. Kimileri Z kuşağının doğuşunu ‘90’ların ortalarından alsa da, yaygın olarak 2000 yılı ve sonrasında doğanlar bu kuşakta konumlandırılıyor. Bugün Türkiye’de, bu kuşak ülkenin genç nüfusunu oluşturuyor.

TÜİK’in 2020 verilerine göre ülke nüfusunun yüzde 15,4’ünü 15-24 yaş arası gençler oluşturuyor, sayıları ise 12 milyon 893 bin 750. Bugün bu sayının kayda değer ölçüde arttığını öngörebiliriz ancak 2021 verileri henüz yayınlanmadı. TÜİK’in yayınladığı bu verilerde üzerinde en çok durulması, düşünülmesi gereken ve çözüm bekleyen sorun ise bu gençlerin yüzde 28,3’ünün ne eğitimde, ne de istihdamda ol(a)maması. Yani yaklaşık 3 milyon 649 bin genç okumuyor ya da çalışmıyor. Diğer taraftan gençlerin yaşam memnuniyetlerine bakıldığında, gençlerin yarısından fazlasının mutlu olmadığı görülüyor. Ayrıca 2019’da yüzde 56,7 olan mutluluk düzeyi, 2020 yılına gelindiğinde yüzde 47,2’ye düşmüştü. Beslenme açısından bakıldığında ise meyve ve sebze ya da salata tüketimlerinin de ciddi biçimde azaldığı görülüyor. Bu verilerin her biri, bizlere Türkiye’deki gençlerin acilen çözülmesi gereken sorunları olduğunu gösteriyor.

Eğitimde yer alan gençlerin durumu da geleceğe dönük olarak mutlaka tartışılmalı. 2020-2021 Yükseköğretim İstatistiklerine göre 3 milyon 114 bin 623 önlisans; 4 milyon 76 bin 657 lisans öğrencisi bulunuyor. Lisansüstü öğrencilerinin sayısı ise yaklaşık 450 bin kadar. Eğitimde yer alanların işsizlik hesaplamalarına dahil edilmediklerini de burada not düşelim. Eğitimin kalitesi bir tarafa, hâlihazırda üniversite mezunu gençler işsiz yığınlar hâlinde beklerken her geçen yıl bu yığınlara binlercesi ekleniyor. DİSK/Genel-İş Sendikası Araştırma Dairesinin 2021’de yayınladığı Türkiye’de Genç İstihdam Raporuna göre yükseköğretim mezunu gençlerin yüzde 35,1’i işsiz, ayrıca iş bulma ümidini yitiren ve iş aramayı bırakan genç sayısı 1 milyon 73 bin. İş bulabilen üniversite mezunu gençler ise muhtemelen yaygın olarak aldıkları eğitimle ilgisi olmayan

işlerde çalışıyor. Zincir marketlerde çalışan gençlere bakıldığında herkes tarafından rahatlıkla gözlenebilecek bir olgu bu, ayrıca iş ilanlarına bakarak da bu tespiti yapabiliriz.

Akıllı telefonlarından başka kaybedecekleri olmayanlar

Covid-19 Türkiye’ye ulaştığında, ülke zaten ekonomik bir daralma yaşıyordu. Ancak salgının yayılımını engellemek için alınan önlem-

lerle birlikte Türkiye ekonomisi daha da daraldı. ILO tarafından Türkiye’de yürütülen ve geçen yıl yayınlanan, salgın sırasında gençlerin işe erişimini konu alan araştırmasına göre Türkiyeli gençlerin yüzde 77’si, mülteci gençlerin yüzde 61’i Covid-19 salgınının iş arayışlarını olumsuz etkilediğini belirtti. Bugün ise artık işsizliğin arttığını, yoksulluğun derinleştiğini görüyoruz. Barınmadan gıdaya temel insan ihtiyacını karşılamaya dönük bütün ürünlerin günden güne artan fiyatlarıyla birlikte gençlik artık çok daha dar bir alana sıkıştı. Bir taraftan ailelerine daha da bağımlı hâle gelen gençler, diğer taraftan aile ekonomisine katkı sunabilmek için kayıtdışı ekonomide daha fazla yer almak zorunda kalıyorlar. Bırakalım başka ülkeler gezip başka kültürler tanımayı; ülke içinde bile gezebilmeleri çok mümkün görünmüyor. Bununla birlikte, dışarıda arkadaşlarıyla buluşup yemek yemek, çay-kahve içmek bile birçoğu için artık birer lüks hâline geldi. Teknolojinin içine doğan bu gençlerin büyük çoğunluğunun ceplerindeki akıllı telefonda başka hiçbir şeyleri yok. Dolayısıyla akıllı telefonları aracılığı ile çeşitli sosyal medya mecralarında yoğun zaman geçirmeleri anlaşılır bir durum, zira özgürce var olabildikleri

tek yer orası, çünkü toplumla bağ kurabilecekleri alanlar oldukça sınırlı.

Türkiye’nin kaybettiikleri Avrupa’nın kazandıkları

Türkiye’de gençlerin yüzde 93’ü aktif biçimde internet kullanıyor. Sosyal medya kullanımı da yine gençler arasında çok yaygın. Dolayısıyla, sosyal medya platformlarına biraz göz attığımızda gençler hakkında hızlıca bir izlenim edinebiliyoruz. Gençler, hayatlarına dair pek çok şeyi, duygu ve düşüncelerini bu mecralarda paylaşabiliyorlar. Gençlerin ülke gündemine ilişkin sosyal medya paylaşımlarına ya da yine bu mecralarda yayınlanan sokak röportajlarında konuşan gençlerin söylemlerine bakıldığında Avrupa ülkelerine gitme hayalleri dikkat çekiyor. 2020 yılında SODEV tarafından yapılan ve gençleri kapsayan araştırmada gençlerin yüzde 62.5’inin; Yeditepe Üniversitesi ve MAK Danışmanlık işbirliği ile yapılan araştırmada ise yüzde 76.2’sinin yurt dışına gitmek istedikleri bilgisi paylaşıldı.

Sonuç olarak, işsizliğin artması ve eşlik eden başka toplumsal sorunlarla birlikte gençler Avrupa’ya “kapağı atmanın” peşinde. “Başarabilenler” ise “Türkiye bir öğretmen/mühendis/doktor/vs

kaybetti, Avrupa bir garson kazandı” gibi ironik ifadelerle sosyal medya paylaşımları yapıyorlar. Tabii, Avrupa’ya ya da başka ülkelere gidebilmek nitelikli meslekleri olan ve iyi eğitilmiş sınırlı sayıda genç için mümkün olabiliyor. Dolayısıyla milyonlarcası için bu, hayalden öteye geçemeyecek bir arzu olarak kalacak. Bu durumda gençlerin kendileri için yapacağı en iyi şey, bu gerçekle yüzleşmeleri olur. Bu noktada, bireysel bir kurtuluşun Türkiye’nin ekonomik ve yönetsel sorunları nedeniyle çok mümkün olmadığını da söylemeliyiz.

Diğer taraftan, neoliberalizmin politikaları ve küreselleşme ile dünyaya yayılan bireycilik anlayışı, kendi bireysel kurtuluşuna odaklanıp Batı ülkelerine gitme arzusu/ çabasıyla Avrupa kapılarına dayanan insanlarla birlikte bir paradoksa dönüşüyor. Gidebilenler açısından ise her şeyin yolunda gidip gitmediği konusu tam bir muamma, çünkü Avrupa’da bir Türkiyeli olmanın, Türkiye’de bir Suriyeli olmaktan pek bir farkı olmasa gerek. İnsanın yaşadığı toplumdan -tüm sosyal sorunlara rağmen- uzaklaşması ve başka bir topluma kenarından köşesinden dahil olmaya çalışması herkes için olmasa da çoğunluk açısından zordur. Bununla gelen “öteki”

olma durumu ya da yalnızlık duygusu ekonomik meselelerin önüne geçebilir ve başka türlü bir mutsuzluğun kapısını aralayabilir. Yani mutluluğun yolu sorunlardan uzaklaşmaktan değil; onlarla yüzleşmek ve onları çözmekten geçiyor. Burada çözümün toplumsal düzeyde mümkün olduğunu belirtelim.

Kurtuluş: Sen neredeyse orada, “ben”de değil, “biz”de

Avrupa ülkelerinin günümüz toplumları içerisinde en yüksek refah düzeyine sahip oldukları bir gerçek. Ancak bu noktada, bu refahı nasıl sağladıkları konusunun emperyalizm kavramı ile birlikte ele alınması gerektiğini ve bu refahta Avrupa’nın sermaye ihraç ettiği, işgücünün ucuz olduğu; insan haklarının esamesinin okunmadığı ülkelerdeki işçilerin emeğinin olduğu gerçeğini saklı tutalım. Diğer taraftan refah düzeyinin yüksekliği sosyal sorunlarının olmadığı anlamına da gelmiyor. Nitekim, 2018 yılının Kasım ayında Fransa’da sosyal ve ekonomik sorunlara bir tepki olarak başlayan Sarı Yelekliler Hareketinin protestoları aralıklarla sürüyor. Bu sosyal sorunların yansımalarını Avrupa sinemasında da görmek mümkün. Son yıllarda

yapılmış olan, İngiliz yönetmen Ken Loach'un "Ben, Daniel Blake" ve Belçikalı Jean-Pierre ve Luc Dardenne kardeşlerin "İki Gün ve Bir Gece" filmleri bu gerçeği usta bir sadelikle yansıtıyor.

Bütün bu sorunlar bir tarafa, Avrupa'nın bu düzeyde bir refaha ulaşması öyle kendiliğinden olmuş bir şey de değil. Bugünkü refahın kökleri daha iyi koşullarda adil, eşit ve özgür yaşamak isteyenlerin mücadelesindedir; Fransız Devrimindedir; 1830, 1848 Devrimlerindedir; 1905 Şubat, 1917 Ekim Devrimlerindedir... Avrupa halkları geldikleri bu noktada -1980'ler sonrasında kayıplarla azalan refaha rağmen- 1800'lerin ortalarında Avrupa'da dolaşan hayaletle çok şey borçlu.

Türkiye'de ise, gencinden yaşlısına hepimizin isteği aynı; gelecek kaygısı duymadan geçinebilmek, temel insani ihtiyaçları karşılayabilmek, şiddetsiz ve sosyal adaletin sağlanmış olduğu huzurlu bir ülke. Rekabetin kaçınılmaz olduğu bu kapitalist sistemde bireysel kurtuluş milyonlarca insan için mümkün değil. Herkesin bireysel kurtuluşu ancak toplumsal bir kurtuluş hedeflendiğinde mümkün olabilir. Bu ise, yönetenlerin yönetilenler adına karar verdiği bir yapıyla değil; yönetilenlerin tüm politik süreçlere toplumun bir parçası olduğu bilinciyle katıldığı ve sorumluluk yüklendiği bir yapıyla gerçekleşebilir. Yani gençlerin ekonomik ve sosyal ihtiyaçları onlara öylece verilmeyecek. İş

arama umudunu yitiren işsizleri, işsiz bile saymayan devlet anlayışı, gençlerin sesi yükselmediği sürece onları görmezden gelmeye devam edecek. Çünkü günümüz modern devletlerinin sosyal sorunlara yaklaşımı bu yönde. Bu yaklaşım Süleyman Demirel'in ünlü "meseleleri mesele etmezseniz ortada mesele kalmaz"

söyleminde ete kemiğe bürünür. Dolayısıyla Z kuşağının kurtuluşu meseleleri mesele etmekten geçiyor. Eğitim, işsizlik ve yoksulluk sorunlarına karşı bir araya gelip çözüm için tüm meşru mücadele zeminlerinde varlık göstermek Z kuşağının kurtuluşunun tek anahtarı gibi görünüyor.

Kaynakça

TÜİK, 2020, İstatistiklerle Gençlik, <https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=İstatistiklerle-Genclik-2020-37242>

DİSK/Genel-İş Sendikası Araştırma Dairesi, 2021, Türkiye'de Genç İstihdamı, <https://www.cloudsdomain.com/uploads/dosya/46648.pdf>

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), 2021, Genç İstihdamı, <https://www.ilo.org/ankara/areas-of-work/youth-employment/lang-tr/index.htm>

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), 2021, Youth and COVID-19: Access to Decent Jobs Amid the Pandemic, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---europe/---ro-geneva/---ilo-ankara/documents/publication/wcms_771428.pdf

Türkiye'de Gençler Ülkeden Gitmek İstiyor, 22 Ekim 2020 <https://www.dogrulukpayi.com/bulten/turkiye-de-gencler-ulkeden-gitmek-istiyor>

AIJAZ AHMAD'I SAYGIYLA ANIYORUZ

HATİCE KESKİN

Ardında çok sayıda kitap, yazı ve fikir bırakan Hint asıllı Marksist düşünür, filozof, edebiyat kuramcısı Aijaz Ahmad 9 Mart 2022'de aramızdan ayrıldı. Tüm dünyada komünist partiler, sosyalist hareketler ve ilericiler Ahmad'ın yaşamını yitirmesini büyük bir kayıp olarak nitelendirirken Hindistan Komünist Partisi-Marksist ise Ahmad'ın marksizmi savunan yazılarının nesillere ilham vereceğini belirtti.

Aijaz Ahmad 1941 yılında Hindistan'ın Uttar Pradeş eyaletinde doğdu ve sonrasında ailesiyle birlikte Pakistan'a yerleşti. Küçük yaştan itibaren sosyalizme ilgi duyan Ahmad, sosyalizmi öğrenme sürecini okul sıralarından kafelere ve parti hücrelerine değin birçok alanda sürdürdü. Akademik alandaki öğrenme sürecini ise tutkusu olan şiir ve politika eğitimi aldığı Urdu Dili'nde tamamladı. Pakistan'daki sol hareketlerle temas hâlinde olan Ahmad, burada yöneticilerin dikkatini fazlasıyla çektiğinden New York'a yerleşti.

Yaşamı boyunca birçok farklı ülkede ve birçok üniversitede akademisyenlik yapan Ahmad, ezilenlerin sesini üniversite kürsülerinden yükseltti. Sadece üniversitelerde değil, Hindistan'da yayınlanan

Frontline dergisi, sosyalist bir dergi olan *Monthly Review* gibi birçok yayında ve panellerde, söyleşilerde antiemperyalist çizgiyi savunan ünlü filozof, 1980'de Hindistan'a döndüğünde çalışmalarını özellikle postmodernizm, postkolonyalizm ve ABD ile kurulmak istenen yeni dünya düzeni üzerine yoğunlaştırdı.

Siyaset ve edebiyat alanında çok sayıda incelemesi ve kitabı bulunan Aijaz Ahmad'ın Türkçeye çevrilen iki kitabı bulunuyor.

İlki 1995 yılında yayınlanan *Teoride Sınıf, Ulus, Edebiyat/ Jameson, Salman Rüşdi, Edward Said Eleştirisi* adlı kitabında, emperyalizm bağlamını göz önünde tutarak edebiyat eleştirisini Marksist bir çizgiyle inceleyen Ahmad ayrıca kimi liberal edebiyat kuramlarını da mercek altına alıyor.

Irak, Afganistan ve Çağımızın Emperyalizmi kitabında ise Amerika'nın Irak'ı nasıl bir yalanlar zinciriyle işgal ettiğini anlatan Hintli düşünür, aynı zamanda "Amerika'nın kötü şöhretli 'teröre karşı savaşı'nın ilk başladığı yer olan"¹ Afganistan'ın Amerika tarafından işgaline de dikkat çekiyor. Amerikan emperyalizminin sunî tartışmalarla ve ne yazık ki soldaki kimi kafa karışıklılarıyla yumuşatılmasına karşın, Ahmad'ın söz konusu kitabındaki bir tespitini hatırlatmayı yerinde

görüyoruz: "Açık veya gizli olarak, ABD, bütçesinin yaklaşık yarısını orduya harcamaktadır ve bu miktar kendisinden sonra gelen yirmi beş ülkenin toplam askerî bütçelerinden daha fazladır. Bu kesinlikle dünyanın fethi çılgınlığıyla bağlantılıdır, ancak aynı zamanda ABD'de savaş kadar kârlı bir iş dalı olmadığı ve ABD burjuvazisi içindeki hâkim grupların genellikle savaş malzemesi tedarikiyle doğrudan bağlantılı oldukları anlamına gelmektedir."²

Özellikle emperyalist çevrelerce Marksizm düşüncesinin içinin boşaltılmaya ve itibarsızlaştırılmaya çalışıldığı bir dönemde yazdıklarıyla ve yaptıklarıyla bir aydınının nasıl olması gerektiğini hatırlatan Ahmad, yeniden toparlanma döneminde sadece kendi memleketinde değil, tüm dünyada ezilenlerden ve emekçilerden yana mücadele edenlere pusula oldu. Bugün dünya siyasetinde de gördüğümüz gibi Aijaz Ahmad'ın tespitleri hâlâ geçerliliğini koruyor. Ancak Amerikan emperyalizminin sağından sol görünümüne neredeyse tüm dünyadaki medyayı bir koro olarak işleterek kitleleri uyutma emellerine karşın, aydınların rolünün bu akıntıyı tersine çevirmede ne kadar etkili olduğunu biliyoruz.

Aijaz Ahmad'ın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

1 Aijaz Ahmad, *Irak, Afganistan ve Çağımızın Emperyalizmi*, çev. Kubilay Geçikli, İsmail Avcu, Otonom Yayınları, 2012, sf. 249.

2 Aijaz Ahmad, a.g.e., sf. 175

KARGO İŞÇİLERİNDEN PAS SOUTH VE FARPLAS İŞÇİLERİNE MÜCADELE SÜRÜYOR!

RIZA KÖSE

Bugün kapitalist sistemin bizlere dayattığı işsizlik, yoksulluk, pahalılık ancak dayanışmayla ve mücadeleyle aşılabılır. Ekonomik krizin daha da katmerli hâle getirdiği bu zor günlerde işsizler, yoksullar, emekçiler bir çıkış yolu arıyor. Tarihe bakalım. Onlarca deneyime bakalım. Hemen görebiliriz ki, bu çıkış yolu birlikten ve mücadeleden geçiyor. Her alanda olduğu gibi sendikal alanda da işçi mücadelesinde de çıkış yolu bir araya gelmekten, daha güçlü olmaktan, daha diri durmaktan geçiyor.

Egemenlerin bugün Türkiye işçi sınıfına biçtikleri rol açık bir şekilde bu krizin faturasını ödettirmektir. Büyük sermaye kârına kâr katarken, fahiş fiyatlarla vurgunculuk yaparken AKP iktidarı sermaye sınıfı daha da semirsin, servetine servet katsın diye patronları teşviklerle, vergi muafiyetleriyle ve ihalelerle besliyor. Bugün açıkça ekonomik krizin faturası işçi sınıfına kesilmeye çalışılıyor.

Ancak işler elbette sermaye sınıfının ve iktidarın istediği gibi gitmiyor, gitmeyecek. İşte pahalılıktan, yoksulluktan, çalışan yoksul durumundan kurtulmaya çalışan, haklarını, emeklerinin karşılığını, alınterini

almak isteyen kargo işçileri, Pas South işçileri, Farplas işçileri düzenledikleri eylemlerle, grevlerle, direnişlerle işçi sınıfı cephesinde baharın gelmekte olduğunu, gelecek güzel günleri müjdeliyor gibiler.

Hizmet sektöründen metal sektöre, petrokimyadan tekstile birçok alanda işçiler, temel çalışma koşullarının iyileştirilmesi için örgütlenme mücadelesi veriyorlar. Bu mücadelelerin bazılarında başarı sağlanıyor. Bazı örgütlenmeler kısmi sonuç veriyor, birtakım örgütlenmelerde ise burjuvazinin uyguladığı baskılar ve Türkiye'deki

çalışma mevzuatının patrondan yana olması direnişleri boğuyor.

**Kuryelerin mücadelesi:
Hem esnaf kurye
modelini sorgulattılar
hem haklarını aldılar
hem de sendikalı oldular**

Kargo işçilerinin bir araya gelmeleri, örgütlenmeleri ve mücadele ederek çalışma koşullarını iyileştirmeleri, daha iyi bir ücret almaları bu dönem yaşanan en önemli işçi hareketlerinden biriydi. Kargo işçilerinin eylemlerinin fitilini Trendyol Express çalışanları ateşledi diyebiliriz.

Ocak ayı sonuna doğru kendilerine verilen yüzde 11'lik ücret zammına karşı iki günlük iş bırakan bu işçiler kargo sektöründe çalışan diğer işçilere de örnek oldular.

Yasalara göre işçi statüsünde olmayan esnaf kurye modeline göre çalışan bu insanlar, resmî enflasyonun yüzde 36 olarak açıklandığını, Trendyol şirketinin kendi kadrolu çalışanlarına yüzde 46 oranında ücret zammı yaptığını, dolayısıyla kendilerine yapılması planlanan yüzde 11'lik zammın hiçbir derde deva olmayacağını söyleyerek eyleme başladılar. Daha sonra kargo ve taşımada sendikasız ve güvencesiz çalışan işçilerin eylemleri ard arda geldi. Hepsiburada işçileri, Migros depo işçileri, Scotty esnaf kuryeleri, Hepsijet çalışanları, Yemek Sepeti işçileri alınterinin karşılığını almak için sokaklara döküldüler.

Düşük ücretlerle, güvencesiz koşullarda çoğu sigortasız ve sen-

dikasız çalışan kargo işçilerinin eylemleri önemli kazanımlarla sonuçlandı. Yağmurda, karda, kışın soğukunda, yazın yakıcı güneşinin altında çalışan bu işçilerin kazanımları aslında yasa tarafından işçi bile kabul edilmeyenlerin başarı hikâyesine dönüştü.

Bu örgütlenme ve eylem deneyimleri esnaf kurye modelinin de sorgulanmasını beraberinde getirdi. Aslında insanların fiili olarak örgütlü bir güç olduğunda büyük başarılar elde edilebileceğini açıkça gözler önüne serdi.

Pas South işçilerinin direnişi sürüyor!

Bu dönemin örgütlenme ve sendikalaşma deneyimlerinden biri de Pas South işçilerinin Trakya'da Petrol-İş Sendikasında örgütlenerek yaptıkları direniş. Almanya merkezli Pas South şirketi hem Arçelik'e, hem de yine Almanya merkezli olan Bosch firmasına

ara mal üretiyor. Bu firmaların tedarikçisi veya taşeronu da denilebilir. Fabrikada yaklaşık 200 işçi çalışıyor.

İşçiler ağır çalışma koşulları ve düşük ücretler karşısında sendikalı oldular. İşçiler örgütlenip işyerinde çoğunluğu sağladıktan sonra patron işçilerin örgütlülüğünü kırmaya çalıştı. Sendika Şubat ayının başında işyerinde toplu sözleşme yapmak için yetki aldı. Ancak patron yetkiyi alan sendikayla toplu sözleşme imzalamak yerine Şubat ayı ortasına doğru işçileri işten atmaya başladı. Mart ayına girerken toplam 19 işçiyi işten attı. Sendika ve işçiler işyeri önüne çadır kurarak direnişe geçti. Patron bu yazı yazılırken 44. gününü geride bırakan işçilerin, fabrika önündeki direnişini kırmak için elinden gelen her şeyi yapıyordu.

İşçilerin kararlı duruşu ve direnişi patronun bütün bu baskılarını boşa çıkarmaya yeter. Ancak bu işyerinde de işçilerin karşısına sendikal hareketin önündeki en büyük engellerden biri olan "yetki meselesi" çıkıyor. Birçok işyerinde sendikalar gerekli çoğunluğu sağladıktan sonra yetki için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına başvuru yapıyor. Bakanlık hem sendikaya, hem de patrona toplu sözleşme yapılması için yetki ya-

zısını gönderse de patron yetkiye itiraz ediyor ve aylar hatta yıllar süren yetki süreci mahkemelerde devam ediyor. Elbette bu süreçte patronlar işyerinde sendikalı işçiler üzerindeki baskıyı artırıyorlar ve sendikayı yok etmeye çalışıyorlar. İşte Pas South'ta patron bu taktiği uyguluyor. Ancak diğer taraftan da yukarıda söylediğimiz gibi işçilerin direnişi Petrol-İş Sendikası öncülüğünde sürüyor.

Farplas işçileri:

Birleşe birleşe kazanacağız!

Yine son dönem yaşanan örgütlenmelerden bir diğeri de Farplas işçilerinin örgütlenmesi. Kocaeli'nde kurulu Farplas işyerinde çeşitli taşeron şirketler oluşturan Farplas patronu işyerindeki bu taşeron şirketleri farklı işkollarında göstererek işçilerin mücadelesini bölüyor ve işçilerin bir araya gelmesine engel olmaya çalışıyor.

Farplas patronu için zorun başlangıcı 2022 yılının ilk günleriydi. Ocak ayında işyerinde sendikal örgütlenme sürecini hızlandıran Birleşik Metal İşçileri Sendikası, Lastik-İş Sendikası ve Limter-İş Sendikası bu işyerindeki taşeronların farklı iş kollarında olmaları nedeniyle birlikte örgütlenme çalışması yürüttüler.

İşyerindeki yoğun sömürü, kötü çalışma koşulları, düşük ücretler ve baskılara karşı işçiler bir araya geldiler, örgütlendiler. Patronun fabrikayı taşeron şirketler arasında bölerek sendikal örgütlenmeyi yok etmeye yönelik çabalarını boşa düşürdüler. Ancak yeniden yetki sorunu ortaya çıktı. Yetki alınmasına rağmen patron toplu sözleşme yapmaya yanaşmadı ve her zaman yapıları yaparak yetkiye itiraz etti. Dolayısıyla yine ayları ve hatta yılları alacak yetki süreci mahkemelerde devam edecek.

Patron burada da uzun sürecek yetki mücadelesi süresince sendikali işçilere baskı yapmaya devam edecek. Bu süreçte işyerindeki sendikali işçileri tespit etmeye ve işten atmaya çalışacak. İşçiler ve sendikalar ise işyerinde yeniden güç biriktirecek, taban örgütlenmesini güçlendirmeye çalışacak. Sendikaların ve işçilerin kararlılığı

ve mücadelesi ileride başarıyı da beraberinde getirecektir.

Sonuç yerine

Yukarıdaki işçi eylem ve direnişleri son dönem sınıf hareketini ve sendikal hareketi belirleyen, yönlendiren ve dersler çıkartılması gereken örgütlenme ve direniş deneyimleridir. Kargo işçileri son yılların en örgütsüz alanlarından birinde çalışan işçileri bir araya getirmeyi başardı. Petrol-İş Sendikasında örgütlenen Pas South işçileri ve Birleşik Metal, Lastik-İş ve Limter-İş sendikalarında örgütlenen Farplas işçileri ise örgütlenmenin engellenmesi için aynı işyerinde birçok taşeron şirkete bölünen işçilerin birlik ve mücadelesi ile önemli kazanımlar sağlayacaklarını ortaya koydular. İşte bu yönleri ile bu direnişlerden çıkarılan dersler ve deneyimler sendikaların, işçi sınıfının ve işçi hakları için mücadele verenlerin yoluna da ışık tutmalıdır.

SPUTNİK HABER SİTESİNE NEDEN GİREMİYORUZ?

TUNCER ATAŞ

Tıp alanında post mortem denilen bir uygulama vardır. Hastayı kaybeden doktorlar kendi aralarında toplanıp neyi yanlış yaptık, neler yapabildik diye tartışırlar.

Bu yazının amaçlarından biri, bir süredir Türkiye ve dünyanın pek çok noktasından erişilemeyen Sputnik haber sitesi üzerinden bir tartışma yürütmek. Neden erişemiyoruz, bu alanda Türkiye ve Rusya'nın eksiklikleri neler, kapitalist firmalar işlerine geldiğinde özgürlüklerimizi nasıl ihlal ediyorlar, bunları ortaya koymak; bu ve benzeri durumlarda kullanıcı olarak yapabileceklerimizi göstermek.

Bir web sitesine girmek istediğimizde neler olur?

Türkiye'deki hayali kullanıcımız web tarayıcısının¹ adres satırına <https://tr.sputniknews.com> yazdığında, önce kendi bilgisayarında bu sitenin gerçek adresinin neresi olduğunu gösteren DNS² kaydı var mı diye bakılır.

Normal şartlarda bilgisayarda bu kayıt olmadığı için, aynı soruyu kullanmakta olduğumuz internet servis sağlayıcıya (ISS)³ sorar. Orada aradığınız sitenin adresi şudur diye sayısal bir IP kaydı döner.

1 Firefox, Chrome vb. İnternette gezinmemizi sağlayan yazılımlar.

2 DNS = Domain name server; hangi IP adresi hangi siteye denk düşüyor gösteren veritabanı.

3 Türk Telekom, Kablonet, ..., cep telefonundan giriyorsak ilgili operatörler.

Gerçek örnek üzerinden gidecek olursak tr.sputniknews.com için bu adres 178.248.235.60'dir.

Bu adresin fiziksel olarak neredeki bilgisayara (server/sunucu) denk geldiğini öğrenmek için <https://bgp.he.net> sitesini kullanabiliriz. Sorgu sonucu olarak Moskova'da bir hosting firmasına ulaşırız.

Windows'ta *tracert tr.sputniknews.com*, linux'ta ise *traceroute tr.sputniknews.com* komutunu verdiğimizde bizim bilgisayarımızdan ilgili sunucuya gidişimizi adım adım görebiliriz.

```
tracert to tr.sputniknews.com (178.248.235.60), 30 hops max, 60 byte packets
 1 192.168.1.1 (192.168.1.1) 1.050 ms 2.057 ms 0.847 ms
 2 190.127.254.1 (190.127.254.1) 3.840 ms 2.358 ms 5.098 ms
 3 10.254.0.5 (10.254.0.5) 4.046 ms 5.248 ms 5.244 ms
 4 10.255.0.61 (10.255.0.61) 4.335 ms 4.326 ms 5.234 ms
 5 reverse.commetnetwork.com (185.79.200.65) 6.081 ms 4.340 ms 4.553 ms
 6 mx1.a4--1517--2-2--q10k2-1.ae0.comnet.tr (46.31.76.18) 3.824 ms 3.817 ms mx2.a4--1507--q10k2-1.ae0.comnet.tr (46.31.76.4) 4.039 ms
 7 93.186.132.170 (93.186.132.170) 4.259 ms hu0-7-0-0.rcr21.ist01.atlas.cogentco.com (204.68.252.142) 4.772 ms 4.532 ms
 8 be2549.ccr31.sof02.atlas.cogentco.com (154.54.36.137) 13.400 ms 89.221.34.251 (89.221.34.251) 43.007 ms be2549.ccr31.sof02.atlas.cogentco.com (154.54.36.137) 10.209 ms
 9 be39.edg08.frankfort1.level2.net (44.68.62.109) 47.283 ms 47.292 ms be3421.ccr51.beg03.atlas.cogentco.com (130.117.0.94) 10.209 ms
 10 be3422.ccr31.bud01.atlas.cogentco.com (130.117.0.125) 48.337 ms 48.554 ms 23.638 ms
 11 be3261.ccr21.bte01.atlas.cogentco.com (130.117.3.137) 25.944 ms 26.662 ms 25.394 ms
 12 be2988.ccr51.vie01.atlas.cogentco.com (154.54.50.86) 29.165 ms 29.125 ms 28.953 ms
 13 * * *
 14 * * *
 15 win-bb3-link.ip.twelve99.net (62.115.114.184) 40.493 ms win-bb4-link.ip.twelve99.net (62.115.114.182) 39.152 ms 39.359 ms
 16 ffm-bb1-link.ip.twelve99.net (62.115.137.202) 39.400 ms ffm-bb2-link.ip.twelve99.net (62.115.130.22) 40.255 ms 39.689 ms
 17 ffm-b5-link.ip.twelve99.net (62.115.114.89) 40.046 ms ffm-b5-link.ip.twelve99.net (62.115.114.91) 39.348 ms 39.344 ms
 18 * * *
 19 highloadlab-ic332444-ffm-b4.ip.twelve99-cust.net (80.239.160.193) 39.050 ms * * *
 20 * * *
 21 * * *
 22 * * *
 23 * * *
 24 * * *
 25 * * *
 26 * * *
 27 * * *
```

Bu gidiş işlemi çocukluğumuzdaki seksek oyununa benzetebiliriz. Kullandığımız servis sağlayıcının yurtdışında hangi firmalarla anlaşması olduğuna göre ve o anki hat yoğunluklarına göre farklı ülkelerden gitme ihtimalimiz var. Fazla ayrıntıya boğulmadan hattımızın genelde Türkiye -> Bulgaristan (Sofya) -> Almanya (Frankfurt) şeklinde ilerlediği en son olarak Telia (Arelion) firmasına ait hatlara geldiğinde takıldığını görebiliriz.

Aynı testi ABD, Hollanda, Romanya ve Almanya'daki farklı IP adresleri üzerinden giderek denediğimde her seferinde aynı noktada hattın kesildiğini gördüm.

Telia kimdir?

Telia firması İsveç kökenli telekomünikasyon devlerinden biri. Uluslararası internet omurgası döşeyip bu hatlardan geçen trafikten kira alan, bu alandaki en büyük firmalardan biri. Ağırlıklı olarak kuzey Avrupa ve İskandinav ülkelerinde faaliyet gösteriyor. Şirketin ortaklık yapısına baktığımızda, İsveç devletinin de büyük hissedarlardan biri olduğunu görebiliriz. Bir dönem Turkcell'in de hissedarlarından biri idi. Biraz daha

kazıyacak olursanız, iş yaptığı her ülkede rüşvet, vergi kaçırma vb. şeylere karışan bu konularda çok sayıda yolsuzluk davası olan ortalamada bir kapitalist firma olduğunu görürsünüz.

Diyelim ki, İsveç devletinin yasaları gereği Telia, Sputnik'e giden trafiği engellemek zorunda. Teknik olarak şu ülkeden gelen internet trafiğine şu kuralı uygula, şu ülkeden gelenlere uygulama demek mümkün. Fakat ifade özgürlüğü konusunda mangalda kül bırakmayan Avrupa devletleri ve onların uzantısı firmalar Türkiye'ye sansür uygulamak konusunda hiç çekinmiyor. Kendi kurallarını bize dayatıyorlar. Telia firması Türk Telekom'dan kafasına göre sansür uyguladığı hatlar için kira alıyor. Ulusal bağımsızlık, gurur konularında düzenli nutuk atan AKP yönetimi ise bu duruma ses çıkarmıyor.

Peki nasıl olabilirdi?

Bulgaristan ve Gürcistan kendi aralarında Karadeniz'in içinden geçen direkt fiber hat⁴ döşemiş durumdalar.

4 <https://www.he.net/3d-map/>

Ekonomik olarak çok da güçlü olmayan bu iki ülke denizin içinden kaba hesap 1100 km'lik fiber hat döşemeye bütçe ayırmışlar. Fakat yerli-milli söylemini bol bol kullanan Türkiye ve Rusya bu konuda gerekli adımı atmamışlar. Böyle bir hattı nereden çekeceğine göre Türkiye-Rusya arası mesafe 300-400 km. Gürcistan Bulgaristan arasındaki hat eğer Türkiye üzerinden geçiyor olsaydı, bu iki ülke hem Türkiye'nin herhangi bir gerginlikte hattı kesmesi ya da belli içerikleri sansürlemesi ihtimalini kabul edecekler, hem de hat için kira vereceklerdi. Ayrıca seksek oyunu benzetmesini düşünecek olursak zıplayacakları adım sayısı azaldığı için de bağlantıları görece hızlanmış durumda. Özetle yerli-milli olmak, bağımsızlık nutukları ile değil pratik adımlar ile neyi neyin önüne koyacağının kararını vermekle oluyor. Sadece ve sadece Türkiye-Rusya arasında böyle bir hattın varolması şu anda yaşanan sansürü çözerdi.

VPN nasıl çalışıyor? Bu sefer VPN'ler neden işe yaramadı?

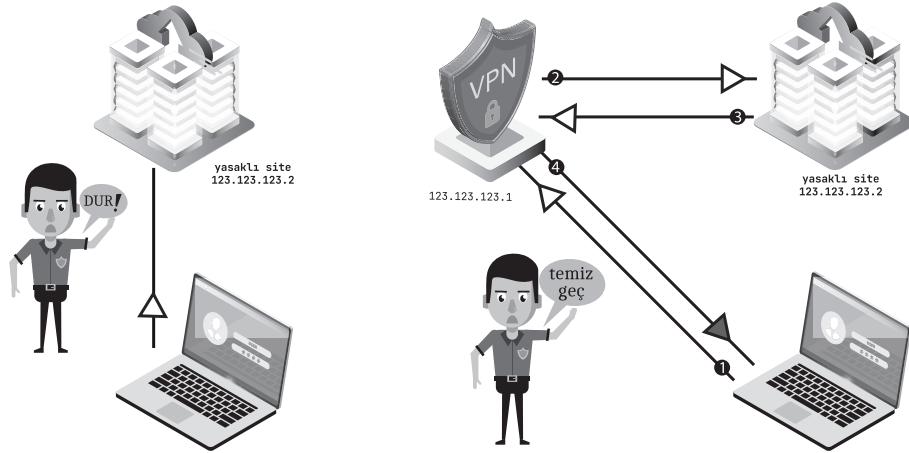
Kafasına göre bir şeyleri yasaklıyor olmak sadece Avrupa ülkelerine özgü bir durum değil. Türkiye'de bu yeterince yaygın olduğu için ül-

kemiz internet kullanıcıları VPN⁵ kavramına özellikle Gezi Direnişi sonrası aşına. Pek çok kullanıcı bir siteye erişemediğinde VPN üzerinden girmeyi deniyor. Fakat bu sefer VPN'ler işe yaramadı. Çoğu kullanıcı google play vb. bir yerden bulduğu ücretsiz (!?) VPN'leri kullanıyor ama bunların nasıl çalıştığına ve ürettiği tehlikelere dair kafa yormuyor.

Olayı biraz karikatürleştirerek anlatmayı deneyelim;

Kullandığımız VPN servisinin Almanya'daki bir bilgisayara denk geldiğini düşünelim VPN'e ait hayali IP adresimiz 123.123.123.1 olsun. Normalde erişemediğimiz yasaklı olan sitenin de adresi 123.123.123.2 olsun.

Araba ile sınır kapısından çıkarken gümrük memuru nasıl nereye gittiğimize dair evraklara bakıyorsa internet için de böyle bir durumu hayal edelim. Biz şu adrese gidiyoruz diye evraklarımızı gösterdiğimizde gümrük memuru elindeki listeye bakıyor, bu adres yasaklı site listesinde yoksa geç diyor, listede ise dur, geri dön diyor.

Yasaklama Türkiye tarafında olduğunda, biz VPN sunucu temiz listede olduğu için VPN'e sorunsuzca erişiyoruz, VPN sunucu istediğimiz siteye erişip sonucu kendi üstüne dönüyor. Ardından bu verileri şifreledikten sonra bize iletiyor.

5 VPN; virtual private network, sanal özel ağ. Kimi zaman sansürü aşmak kimi zaman belli bir ağa sadece yetkili kullanıcıların girmesi ve güvenlik amacı ile kullanılan internet erişim protokolü.

Türkiye içine dönerken veri içeriği gizlendiği ve geliş adresi temiz bir adres olduğu için sorun yaşamıyoruz. Peki VPN sunucunun olduğu ülke bir yasaklama uyguladı ise? Sputnik'e VPN ile erişilemiyor oluşunun sebebi tam olarak bu. Türkiye'den ulaşabildiğimiz ücretsiz VPN sunucuların çoğu Avrupa ve ABD merkezli olduğu için aynı mekanizmada takılıyoruz.

Gelelim

Ücretsiz VPN meselesine

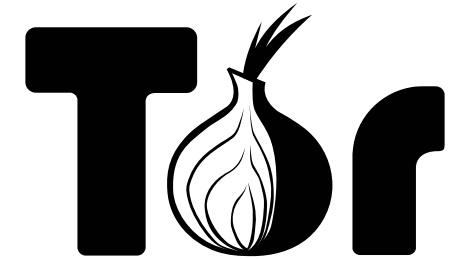
Düşünün, birileri firma kuruyor, onbinlerce kullanıcının internet trafiğinin üstünden geçmesine yetecek kadar internet hattı kiralyor. Bunların üzerinden geçeceği bilgisayarlar satın alıyor. Bunların doğru düzgün çalışması için teknik personel çalıştırıyor, kira veriyor. Eğer gece rüyasında ak sakallı Marks'ı görmedi ise bunların hepsini ücretsiz niye yapsın, bir yerlerden bir şeyler kazanıyor olması lazım. Ücretsiz VPN'leri kullandığınızda en iyi ihtimalle bu firmaların sizin profilinizi çıkartıp buna uygun reklam göstermesine maruz kalıyorsunuzdur. Bu iyi ihtimal, kötü ihtimallere girmek bile istemiyorum.

Peki bu vb. durumlarda ne yapabiliriz?

Bugün adı Sputnik olur, yarın başka bir site olur; internet trafiği büyük oranda emperyalist devletlerin tahakkümünde, bu türden sansürlerle yarın da karşılaşacağımız nerede ise kesin.

A - Sputnik özeli için Sputnik'e sansür uygulamayan ve Rusya'ya direkt hat bağlantısı olan bir ülkeden VPN kullanmak bu sorun için çözüm olur. Ama pratikte bulması, uygulaması zor bir durum.

B- TOR browser kullanmak; <https://www.torproject.org/download/> adresinden bilgisayarınızın ya da cep telefonunuzun işletim sistemine uygun sürümü seçip indirebilirsiniz. TOR'un sembolü olan soğan çalışma mekanizmasını temsil ediyor. Soğanın katman katman olmasına benzer bir şekilde veriler katmanlı bir şifreleme işlemine tabi tutuluyor. TOR ile bir siteye bağlanmak normal bağlantıya göre hissedilir derece yavaştır. Ama sizi hedefinize ulaştırır.

ELLİ’NİN ARDINDAN... -BİR OYUNUN YANSIMALARI-

NÖBER ÖZYÜREKOĞLU

Işık! Ve oyun başlar.

Sahnede bir kadın.

"Tören başlamak üzere..."

Tek tek selamlar herkesi.

Artık elli yaşında, menstrual döngüsünü¹ tamamlamış bir kadındır.

"Özgür, çılgın, tam da istediği gibi bir insan olabilmek için sabırla bugünü beklemiştir."

Menarş’tan Menopoz’a kadar
verilen rollerin hepsini yerine getirmiştir.

Flashback! Zamanda geri gideriz

Ergenlikle gelen engellemeler...

"Şekillenmeli! akıllanmalı! yola girmeli! edebini bilmeli!"

Yirmili yaşlarla birlikte kesilen sözler...

"Evlenmeli! büyük sözü dinlemeli!"

Otuzlu yaşlarla birlikte elinden alınan kişilik, utanılan kadın...

"Çocuklar doğurmalı! görevlerini eksiksiz yerine getirmeli!"

Kırkli yaşlarla birlikte yok sayılan kadın.

"O potansiyel bir suçlu... o kapalı kutu... o bir muamma..."

Ve sonunda elli...

"Oysa her şeyin bir sonu vardır ve kadın alacaktır intikamını."

Bab-ı Tiyatro’nun "Elli" adlı oyunu, Zeynep Kaçar’ın tek kişilik performansı ile Ekim-Mart sezonunda seyircisiyle buluştu.

Ataerkil toplumun kadına bakışının, kadına yüklediği rollerin sorgulandığı oyunun yazarı Zeynep Kaçar, yönetmeni Senem Cevher ve oyunun ışık tasarımı Yüksel Aymaz’a, müzikleri Türkü Deyiş Çınar’a, afiş tasarımı Barış Çakmak’a ait.

¹ Menstrual döngü (Adet döngüsü) ilk adetten (menarş) son adete (menopoz) kadar süren, adet kanaması ile karakterize, amacı üreme ile soyun devamı olan ve tüm vücudu etkileyen olaylar zinciridir.

Işık! Ve hayat sürüyor...

On, yüz, bin, milyonlarca kadın
evde, sokakta, fabrikada, tarlada, ofiste, okulda...

Ergenlikte, oyunlardan oyuncaklardan uzaklaştırılarak başlıyor her şey.
Nasıl oturmamız, ne giymemiz gerektiği belletiliyor önce. Kadın rolünün
çerçevesi kazınıyor zihinlerimize.

Yirmili yaşlara gelindiğinde, kimlerle konuşabileceğimiz, nerelere gidebi-
leceğimiz öğretilmiş oluyor. Evlenebileceğimiz "uygun" kişi yapılandırılı-
yor, farkında olmadan onun arayışına giriyoruz.

Otuzlu yaşlarda, çocuk yapma baskısı had safhalara çıkıyor. Hizmette
kusur etmememiz de önemli tabii. Her zaman memnuniyetsizliklere de
çözüm üretilmeli.

Kırklar...
Elliler...
Altmışlar...
Yetmişler...
...

"İnsan tarihin öznesidir. Değişir değiştirir."²

Toplumsal cinsiyet; insanların -kadın ve erkek-
rollerini
karakterlerini
davranışlarını belirliyor.
Sadece belirlemekle kalmayıp
bunu bir anlayış, ideoloji şeklinde ifade ediyor.

Toplumsal cinsiyet, Marksist bakış açısıyla
aynı zamanda üretim biçimi
-üretici güçler ve üretim ilişkileri-
tarafından da belirleniyor.

2 Karl Marks

Sınıfların ve sömürünün bulunduğu toplumsal yapının
sonucu ve ürünü olan toplumsal cinsiyetin
kadınlara yüklediği roller,

-kapitalizmin ucuz işçisi kadın-
-ailenin bakıcısı kadın-
-bağımlı ikincil konuma itilen kadın-

belirlense de kader değildir.
Tarihsel sosyal kültürel bir sonuçtur.
Ve aşılabılır, değiştirilebilir...

Seyirci misin, eyleme geçecek misin?

Brecht "*Tiyatro, halktan insanların kendi durumlarının bilincine vardıkları bir
meclistir*" demiş.

Ranciere de, *Özgürleşen Seyirci* adlı eserinde "*Tiyatro seyircilere bilinçlerinin
ve eylemlerinin mülkiyetini geri verip neden olduğu etkileri tersine çevirmek ve
hatalarının kefaretinin ödemek gibi bir ödev biçer kendine...*"³ demiş.

Peki sahnedeki sen,
-evdeki, sokaktaki, fabrikadaki, tarladaki, ofisteki, okuldaki sen-
seyirci olan sen,
köhnemişler egemenliğinde capcanlı olan sen,
kurtuluşun için
kadının kurtuluşu için
temel hak ve özgürlüklerin için
toplumsal eşitlik için eyleme geçecek misin?

Peki sen,
insanca yaşayabilmek için
sosyal ve kültürel ihtiyaçların için
kurtuluşun için
toplumsal kurtuluş için eyleme geçecek misin?

Tek başına mı, ben mi dediğini duyar gibiyim.
Tek başına olmaz tabii.
Haydi hep birlikte, el ele
bu köhnemişler egemenliğine son verip
ödevimizi yerine getirelim.

3 Jacques Ranciere, *Le spectateur émancipé*, La Fabrique Éditions, 2008;
Türkçesi: *Özgürleşen Seyirci*, çev. E. Burak Şaman,
İstanbul: Metis Yayınları, 2010 s.14

RUSYA FEDERASYONU VE ÇİN HALK CUMHURİYETİ'NİN ORTAK BİLDİRİSİ

ÇEVİRMEN:
FATMA ŞENDEN ZIRHLI

Rusya Federasyonu Devlet Başkanı Vladimir V. Putin 4 Şubat 2022'de Çin Halk Cumhuriyeti Devlet Başkanı Xi Jinping'in davetlisi olarak Çin'i ziyaret etti.

Devlet Başkanları Pekin'de görüştüler ve 24. Kış Olimpiyatlarının açılış törenine katıldılar.

Bundan böyle taraflar olarak anılacak olan Rusya Federasyonu ve Çin Halk Cumhuriyeti şu konularda açıklamada bulundular.

Bugün dünya çok önemli değişikliklerden geçiyor ve insanlık yeni bir hızlı gelişim ve derin dönüşüm çağına giriyor. Çok kutupluluk, ekonomik küreselleşme, bilgi toplumunun ortaya çıkışı, kültürel çeşitlilik, küresel yönetim mimarisinin dönüşümü ve dünya düzeni gibi süreçlerin ve fenomenlerin gelişimine tanık oluyor; devletler arasında artan bir karşılıklı ilişki ve bağımlılık var; dünyada gücün yeniden dağıtılmasına yönelik bir eğilim ortaya çıktı; ve uluslararası toplum, barışçıl ve kademeli kalkınmayı hedefleyen liderliğe artan bir talep gösteriyor.

Aynı zamanda, yeni koronavirüs enfeksiyonu salgını devam ederken uluslararası ve bölgesel güvenlik durumu karmaşılaşıyor, küresel zorlukların ve tehditlerin sayısı günden güne artıyor. Uluslararası ölçekte azınlığı temsil eden bazı aktörler, uluslararası sorunların ele alınmasında tek taraflı yaklaşımları savunmaya ve güce başvurmaya devam etmekte; diğer devletlerin içişlerine müdahale ederek onların meşru hak ve çıkarlarını ihlal etmekte ve uluslararası toplumun muhalefetine karşı çelişkileri, farklılıkları, çatışmaları körükleyerek insanlığın gelişmesini ve ilerlemesini engellemektedir.

Taraflar, tüm devletleri herkesin refahını gözetmeye, bu amaçlarla diyalog ve karşılıklı güven inşa etmeye, karşılıklı anlayışı güçlendirmeye, barış, kalkınma, eşitlik, adalet, demokrasi, özgürlük gibi evrensel insani değerleri savunmaya, tüm devletlere saygı duymaya, halkların kendi ülkelerinin kalkınma yollarını, devletlerin egemenliğini, güvenlik ve kalkınma çıkarlarını bağımsız olarak belirleme haklarını, Birleşmiş Milletler odaklı uluslararası mimariyi ve uluslararası hukuka dayalı dünya düzenini korumaya, daha demokratik uluslararası ilişkilerin geliştirilmesi ve dünya çapında barış, istikrar, sürdürülebilir kalkınmanın sağlanması için Güvenlik Konseyiyle merkezi ve koordine edici bir rol oynayan Birleşmiş Milletler ile gerçek çok kutupluluğu aramaya çağırıyorlar.

Taraflar, demokrasinin sınırlı sayıda devletin ayrıcalığından ziyade evrensel bir insani değer olduğu ve demokrasinin geliştirilmesinin, korunmasının tüm dünya toplumunun ortak bir sorumluluğu olduğu anlayışını paylaşıyorlar.

Taraflar, demokrasinin, nüfusun refahını artırmak ve halk hükümeti ilkesini uygulamak amacıyla vatandaşların kendi

ülkelerinin yönetimine katılımının bir aracı olduğuna inanmaktadır. Demokrasi, kamu yaşamının tüm alanlarında ülke çapında bir sürecin parçası olarak uygulanır ve tüm halkın çıkarlarını, iradesini yansıtır, haklarını garanti eder, ihtiyaçlarını karşılar ve çıkarlarını korur. Ülkelere demokrasiyi tesis etmede rehberlik edecek, herkese uyan tek bir şablon yoktur. Bir ulus, sosyal ve politik sistemine, tarihsel geçmişine, geleneklerine ve benzersiz kültürel özelliklerine dayanarak kendi durumuna en uygun demokrasiyi uygulama biçimlerini ve yöntemlerini seçebilir. Devletin demokratik olup olmadığına karar vermek sadece ülke halkına bağlıdır.

Taraflar, zengin kültürel ve tarihî mirasa sahip dünya güçleri olarak Rusya ve Çin'in, binlerce yıllık kalkınma deneyimine, geniş halk desteğine, vatandaşların ihtiyaç ve çıkarlarının dikkate alınmasına dayanan uzun süredir devam eden demokrasi geleneklerine sahip olduğuna dikkat çekiyorlar. Rusya ve Çin, halklarına, yasalara uygun olarak devlet ve kamu yaşamında çeşitli araçlarla ve çeşitli biçimlerde yer alma hakkını garanti eder. Her iki ülkenin halkı da seçtikleri yoldan emindir ve diğer devletlerin demokratik sistemlerine ve geleneklerine saygı duyar.

Taraflar, demokratik ilkelerin devlet yönetiminde olduğu kadar küresel düzeyde de uygulandığına dikkat çekiyorlar. Bazı devletlerin diğer ülkelere kendi "demokratik standartlarını" dayatması, demokratik kriterlere uygunluk düzeyini değerlendirme hakkını tekelleştirmesi, dışlayıcı bloklar ve çıkar ittifakları kurmak da dahil olmak üzere ideoloji temelinde ayırım çizgileri çizme girişimleri, demokrasiyi küçümsemekten başka bir şey değildir, demokrasinin ruhuna ve gerçek değerlerine aykırıdır. Bu tür hegemonya girişimleri, küresel, bölgesel barış ve istikrara ciddi tehditler oluşturmakta ve dünya düzeninin istikrarını baltalamaktadır.

Taraflar, demokrasi ve insan hakları savunuculuğunun diğer ülkeler üzerinde baskı oluşturmak için kullanılmaması gerektiğine inanıyorlar. Demokrasiyi ve insan haklarını koruma bahanesiyle demokratik değerlerin kötüye kullanılmasına, egemen devletlerin iç işlerine müdahale edilmesine, dünyadaki her türlü bölünme ve çatışmayı kışkırtma girişimlerine karşı çıkıyorlar. Taraflar, uluslararası toplumu kültürel, medeniyet çeşitliliğine ve farklı ülkelerin halklarının kendi kaderini tayin etme haklarına saygı duymaya çağırıyor. Gerçek demokrasiyi teş-

vik etmek için tüm ilgili ortaklarla birlikte çalışmaya hazırlar.

Taraflar, Birleşmiş Milletler Şartı ve İnsan Hakları Evrensel Beyanamesi'nin evrensel insan hakları alanında asil hedefler belirlediğini, tüm devletlerin dikkat etmesi ve eylemlerinde uyması gereken temel ilkeleri ortaya koyduğunu belirtiyorlar. Aynı zamanda, her ulusun kendine özgü ulusal özellikleri, tarihi, kültürü, sosyal sistemi ile sosyal ve ekonomik gelişme düzeyi olduğu için, insan haklarının evrensel doğası her ülkedeki gerçek durumun prizmasından görülmelidir, insan hakları, her ülkedeki özel duruma ve nüfusunun ihtiyaçlarına göre korunmalıdır. İnsan haklarının geliştirilmesi ve korunması, uluslararası toplumun ortak bir sorumluluğudur. Devletler, tüm insan hakları kategorilerine eşit derecede öncelik vermeli ve bunları sistematik bir şekilde teşvik etmelidir. Uluslararası insan hakları işbirliği, tüm ülkeleri kapsayan eşitler arasında bir diyalog olarak yürütülmelidir. Bütün devletler gelişme hakkına eşit erişime sahip olmalıdır. İnsan hakları konularında etkileşim ve işbirliği, uluslararası insan hakları mimarisinin güçlendirilmesi adına tüm ülkelerin eşitliği ve karşılıklı saygı ilkesine dayanmalıdır.

II

Taraflar, çağdaş uluslararası sistemin merkezinde barış, kalkınma ve işbirliğinin yattığına inanıyor. Kalkınma, ulusların refahını sağlamada önemli bir itici güçtür. Devam eden yeni koronavirüs enfeksiyonu salgını, BM 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi'nin yerine getirilmesi için ciddi bir zorluk teşkil ediyor. Küresel kalkınma adına ortaklık ilişkilerini geliştirmek, küresel kalkınmanın yeni aşamasının denge, uyum ve kapsayıcılık ile tanımlanmasını sağlamak hayati önem taşımaktadır.

Taraflar, çeşitli alanlarda Avrasya Ekonomik Birliği ile Çin arasındaki pratik işbirliğini yoğunlaştırmak, Asya Pasifik ve Avrasya bölgeleri arasında daha fazla karşılıklı bağlantıyı teşvik etmek amacıyla Avrasya Ekonomik Birliği ile Kuşak ve Yol Girişimi için kalkınma planlarını birbirine bağlamak üzere çalışmalarını geliştirmeye çalışıyorlar. Taraflar, Avrasya kıtasındaki halkların yararına bölgesel birliklerin, ikili ve çok taraflı entegrasyon süreçlerinin geliştirilmesini teşvik etmek için Kuşak ve Yol inşasına paralel ve koordineli olarak Büyük Avrasya Ortaklığını inşa etmeye odaklandıklarını bir kez daha teyit ederler.

Taraflar, Kuzey Kutbu'nun sürdürülebilir kalkınması için pratik işbirliğini sürekli olarak yoğunlaştırmaya devam etme konusunda anlaşılabilir.

Taraflar, Birleşmiş Milletler de dahil olmak üzere çok taraflı mekanizmalar içindeki işbirliğini güçlendirecek ve uluslararası toplumu küresel makro-politika koordinasyonunda kalkınma konularına öncelik vermeye teşvik edecek. Gelişmiş ülkeleri, kalkınma yardımı konusundaki resmî taahhütlerini iyi niyetle yerine getirmeye, geliştirmekte olan ülkelere daha fazla kaynak sağlamaya, devletlerin eşitsiz gelişimini ele almaya, devletler içindeki bu tür dengesizlikleri gidermeye çalışmaya, küresel ve uluslararası kalkınma işbirliğini ilerletmeye çağırıyorlar. Rus tarafı, BM desteğiyle Küresel Kalkınma Girişimi Dostları Grubu'nun faaliyetlerine katılım da dahil olmak üzere Çin tarafından önerilen Küresel Kalkınma Girişimi üzerinde çalışmaya devam etmeye hazır olduğunu teyit eder. Taraflar, BM 2030 Sürdürülebilir Kalkınma Gündemi'nin uygulanmasını hızlandırmak için uluslararası toplumu yoksulluğun azaltılması, gıda güvenliği, aşılardan ve salgın hastalıkların kontrolü, kalkınma için finansman, iklim değişikliği, yeşil kalkınma, sanayi-

leşme, dijital ekonomi ve altyapı bağlantısı dahil olmak üzere sürdürülebilir kalkınma gibi kilit işbirliği alanlarında pratik adımlar atmaya çağırıyor.

Taraflar, uluslararası toplumu bilimsel ve teknolojik gelişme için açık, eşit, adil ve ayrımcı olmayan koşullar yaratmaya, ekonomik büyümenin yeni itici güçlerini belirlemek için bilimsel ve teknolojik ilerlemelerin pratik uygulamasını hızlandırmaya çağırıyor.

Taraflar, tüm ülkeleri sürdürülebilir ulaşımda işbirliğini güçlendirmeye, akıllı ulaşım ve sürdürülebilir ulaşım, Kuzey Kutbu rotalarının geliştirilmesi ve kullanımı dahil olmak üzere ulaşım tesislerinin inşasında aktif olarak temaslar kurmaya, bilgi paylaşmaya ve ayrıca salgın sonrası küresel iyileşmeyi desteklemek için diğer alanları geliştirmeye çağırıyor.

Taraflar ciddi adımlar atıyor ve iklim değişikliği ile mücadeleye önemli katkı sağlıyorlar. BM İklim Değişikliği Çerçeve Sözleşmesi'nin kabulünün 30. yıldönümünü birlikte kutlayarak bu Sözleşmeye ve ortak ama farklılaşmış sorumluluklar ilkesi de dahil olmak üzere Paris Anlaşması'nın amaçlarına, ilkelerine, hükümlerine olan bağlılıklarını yeniden teyit ediyorlar. Taraflar, Paris Anlaşması'nın tam

ve etkili bir şekilde uygulanmasını sağlamak için birlikte çalışıyorlar, üstlendikleri yükümlülükleri yerine getirmeye bağlı kalıyorlar ve gelişmiş ülkelerin geliştirmekte olan ülkelere yıllık 100 milyar dolarlık iklim finansmanını fiilen sağlamasını bekliyorlar. Taraflar, iklim değişikliğiyle mücadele bahanesiyle uluslararası ticarete yeni engeller konulmasına karşı çıkıyorlar.

Taraflar, ilgili küresel yönetim sürecine aktif olarak katılarak biyolojik çeşitlilik alanında uluslararası işbirliği ve değişimlerin gelişimini güçlü bir şekilde desteklemekte, sürdürülebilir küresel kalkınmayı sağlamak için yeşil dönüşümün yanı sıra insanlığın ve doğanın uyumlu gelişimini ortaklaşa teşvik etmeyi amaçlamaktadır.

Devlet Başkanları, COVID-19 salgınıyla mücadeleye, iki ülke nüfusunun ve dünya halklarının yaşamının, sağlığının korunmasına odaklanan Rusya ve Çin arasındaki ikili ve çok taraflı etkileşimi olumlu değerlendiriyorlar. Yeni koronavirüs enfeksiyonuna karşı aşılardan yanı sıra tedavisi için tıbbi ilaçların geliştirilmesi ve üretiminde işbirliğini daha da artıracaklar, halk sağlığı ve modern tıpta işbirliğini geliştirecekler. Taraflar, iki ülke vatandaşları arasındaki temaslarda sağlık, güvenlik ve düzenin güçlü bir şekilde korunmasını

sağlamak için epidemiyolojik önlemler konusunda koordinasyonu güçlendirmeyi planlıyor. Taraflar, iki ülkenin yetkili makamları ve bölgelerinin, sınır bölgelerinde karantina önlemlerinin uygulanması ve sınır geçiş noktalarının istikrarlı bir şekilde işletilmesinin sağlanması konusundaki çalışmalarını takdir ediyorlar ve sınır kontrol noktalarında salgına karşı alınacak önlemleri ortaklaşa planlamak, bilgi paylaşmak, altyapı oluşturmak ve malların gümrük işlemlerinin etkinliğini artırmak amacıyla sınır bölgelerinde salgının kontrolü ve önlenmesi için ortak bir mekanizma kurmayı değerlendirmeyi düşünüyorlar.

Taraflar, yeni koronavirüs enfeksiyonunun kökenini belirlemenin bir bilim meselesi olduğunu vurguluyor. Bu konudaki araştırmalar, küresel bilgiye dayanmalıdır ve bu, dünyanın her yerinden bilim insanları arasında işbirliğini gerektirir. Taraflar bu konunun siyasallaştırılmasına karşı çıkıyorlar. Rus tarafı, yeni koronavirüs enfeksiyonunun kaynağını belirlemek için Çin ve DSÖ tarafından ortaklaşa yürütülen çalışmaları memnuniyetle karşılıyor ve konuyla ilgili Çin-DSÖ ortak raporu destekliyor. Taraflar, küresel toplumu, koronavirüsün kökeninin araştırılması konusunda ciddi bi-

limsel bir yaklaşım gösterilmesini ortaklaşa teşvik etmeye çağırıyor.

Rus tarafı, 2022'de Pekin'deki Kış Olimpiyat ve Paralimpik Oyunlarına Çin tarafının başarılı bir şekilde ev sahipliği yapmasını destekliyor.

Taraflar, sporda ve olimpik harekette ikili işbirliği düzeyini önemsiyor ve daha da artarak gelişimine katkıda bulunmaya hazır olduklarını ifade ediyorlar.

III

Taraflar, ciddi uluslararası güvenlik sorunlarından ciddi şekilde endişe duyuyor ve tüm ulusların kaderlerinin birbirine bağlı olduğuna inanıyor. Hiçbir devlet, kendi güvenliğini dünyanın geri kalanının güvenliğinden ayrı olarak ve diğer devletlerin güvenliği pahasına sağlayamaz veya sağlamamalıdır. Uluslararası toplum, evrensel, kapsamlı, bölünmez ve kalıcı güvenliği sağlamak için küresel yönetişime aktif olarak dahil olmalıdır.

Taraflar, temel çıkarlarının, devlet egemenliğinin ve toprak bütünlüğünün korunmasına yönelik güçlü karşılıklı desteği yeniden teyit ediyor ve dış güçlerin içişlerine müdahalesine karşı çıkıyorlar.

Rus tarafı, Tek Çin ilkesine desteğini yeniden teyit etmekte,

Tayvan'ın Çin'in ayrılmaz bir parçası olduğunu teyit etmekte ve Tayvan'ın her türlü bağımsızlığına karşı çıkmaktadır.

Rusya ve Çin, dış güçlerin ortak komşu bölgelerinde güvenlik ve istikrarı baltalama girişimlerine karşı duruyor, hangi bahaneyle olursa olsun dış güçlerin, egemen ülkelerin iç işlerine müdahalesine karşı koymayı, renkli devrimlere karşı çıkmayı ve yukarıda belirtilen alanlarda işbirliğini artırmayı hedefliyorlar.

Taraflar terörü tüm tezahürleriyle kınıyor, Birleşmiş Milletler'in merkezi bir rol oynayacağı tek bir küresel terörle mücadele cephesi oluşturma fikrini destekliyor, çok taraflı terörle mücadele çabalarında daha güçlü siyasi koordinasyonu ve yapıcı katılımı savunuyor. Taraflar, terörle mücadele konularının siyasallaştırılmasına ve çifte standart politikasının araçları olarak kullanılmasına karşı çıkıyorlar, terörist ve aşırılık yanlısı grupların yanı sıra gerek terör örgütlerinin kullanımı yoluyla gerekse uluslararası terörizm ve aşırıcılıkla mücadele etme bahanesi ile jeopolitik amaçlarla diğer devletlerin içişlerine müdahale uygulamasını kınıyorlar.

Taraflar, belirli devletlerin, askerî ve siyasi ittifakların ve koalisyon-

ların, haksız rekabet uygulamaları kullanmak da dahil olmak üzere, jeopolitik rekabeti yoğunlaştırmak, düşmanlığı ve çatışmayı körüklemek de dahil olmak üzere, başkalarının güvenliğine zarar verecek şekilde, doğrudan veya dolaylı olarak tek taraflı askerî avantajlar elde etmeye çalıştıklarına ve uluslararası güvenlik düzenini ve küresel stratejik istikrarı ciddi şekilde baltalamaya çalıştıklarına inanıyorlar. Taraflar, NATO'nun daha da genişlemesine karşı çıkıyor ve Kuzey Atlantik İttifakını ideolojik soğuk savaş yaklaşımlarından vazgeçmeye, diğer ülkelerin egemenliğine, güvenliğine ve çıkarlarına; uygarlık, kültürel, tarihi geçmişlerinin çeşitliliğine saygı duymaya, adil davranmaya ve diğer devletlerin barışçıl gelişimine yönelik nesnel tutum almaya çağırıyorlar. Taraflar, Asya-Pasifik bölgesinde kapalı blok yapılarının ve karşı kamp-ların oluşmasına karşı çıkıyorlar, ABD'nin Hint-Pasifik stratejisinin bölgedeki barış ve istikrar üzerindeki olumsuz etkisi konusunda son derece ihtiyatlılar. Rusya ve Çin, Asya-Pasifik Bölgesi'nde (APR) üçüncü ülkelere yönelik olmayan ve barış, istikrar, refahı teşvik eden eşitlikçi, açık, kapsayıcı bir güvenlik sistemi inşa etmek için tutarlı çabalar göstermiştir.

Taraflar, Beş Nükleer Silaha Sahip Ülke Liderlerinin Nükleer Savaşı Önleme ve Silahlanma Yarışlarından Kaçınma Konulu Ortak Bildirisini memnuniyetle karşılar ve tüm nükleer silaha sahip devletlerin soğuk savaş zihniyetini ve sıfır toplamı oyunları terk etmeleri, ulusal güvenlik politikalarında nükleer silahların rolünü azaltmaları, yurt dışında konuşlandırılan nükleer silahları geri çekmeleri, küresel anti-balistik füze savunma (ABM) sisteminin sınırsız gelişimini ortadan kaldırmaları ve askerî nükleer yeteneklere sahip ülkeler arasında nükleer savaş ve herhangi bir silahlı çatışma riskini azaltmak için etkin adımlar atmaları gerektiğine inanırlar.

Taraflar, Nükleer Silahların Yayılmasını Önleme Antlaşması'nın, savaş sonrası uluslararası güvenlik sisteminin önemli bir parçası olan uluslararası silahsızlanma ve nükleer silahların yayılmasını önleme sisteminin temel taşı olduğunu, dünya barışı ve kalkınmasında vazgeçilmez bir rol oynadığını teyit ederler. Uluslararası toplum, Antlaşma'nın üç şartının dengeli bir şekilde uygulanmasını desteklemeli ve belgenin güvenilirliğini, etkinliğini ve evrensel yapısını korumak için birlikte çalışmalıdır.

Taraflar, stratejik istikrar içeren

alanlarda üyeleri arasında daha derin bir işbirliği sağlayan Avust-ralya, Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık (AUKUS) arasın-daki üçlü güvenlik ortaklığından, özellikle de nükleer güçle çalışan denizaltılar alanında işbirliği baş-latma kararları konusunda ciddi endişe duymaktadır.

Rusya ve Çin, bu tür eylemlerin Asya-Pasifik bölgesinin güvenlik ve sürdürülebilir kalkınma hedef-lerine aykırı olduğuna, bölgede silahlanma yarışı tehlikesini artırdığına ve nükleer silahlanma konusunda ciddi riskler oluş-turduğuna inanıyor. Taraflar bu tür hareketleri şiddetle kınıyor ve AUKUS katılımcılarını nükleer ve füzelerin yayılmasını önleme taahhütlerini iyi niyetle yerine getirmeye, bölgede barışı, istikrarı ve kalkınmayı korumak için birlik-te çalışmaya çağırıyor.

Japonya'nın, tahrip olan Fukuşima nükleer santralinden nükleer kirlenmeye maruz kalmış suyu okyanusa salma planları ve bu tür eylemlerin potansiyel çevresel et-kisi tarafları derinden endişelendi-riyor. Taraflar, nükleer kirlenmeye maruz kalmış suyun bertarafının sorumlulukla ele alınmasının ve Japon tarafı ile komşu devletler, diğer ilgili taraflar ve ilgili ulusla-rarası kuruluşlar arasındaki dü-

zenlemelere dayalı olarak şeffaflık sağlanarak bilimsel muhakeme ışığında ve uluslararası hukuka uygun olarak yürütülmesinin öne-mine işaret ediyorlar.

Taraflar, ABD'nin Orta Menzilli ve Daha Kısa Menzilli Füzelerin Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Antlaşma'dan çekilmesinin, orta ve daha kısa menzilli kara füzelerinin araştırılmasının, ge-liştirilmesinin hızlandırılması ve bunları Asya-Pasifik ve Avrupa bölgelerinde konuşlandırma ve ayrıca müttefiklere devretme arzusunun, gerilimin ve güven-sizliğin artmasına neden olduğuna, uluslararası ve bölgesel güvenliğe yönelik riskleri artırdığına, ulusla-rarası silahsızlanmanın önlenme-sine ve silah kontrol sisteminin zayıflamasına yol açtığına, küresel stratejik istikrarı baltaladığına ina-nıyorlar. Taraflar Amerika Birleşik Devletleri'ni Rus girişimine olumlu yanıt vermeye ve Asya-Pasifik bölgesi ile Avrupa'da orta menzilli ve daha kısa menzilli kara tabanlı füzeler yerleştirme planlarından vazgeçmeye çağırıyor. Taraflar bu konudaki temasları sürdürmeye ve koordinasyonu güçlendirmeye devam edecek.

Çin tarafı, Rusya Federasyonu'nun Avrupa'da uzun vadeli yasal ola-rak bağlayıcı güvenlik garantileri

oluşturmaya yönelik öne sürdüğü teklifleri paylaşıyor ve destekliyor.

Taraflar, Amerika Birleşik Devlet-leri'nin bir dizi önemli uluslararası silah kontrol anlaşmasını feshet-mesinin, uluslararası ve bölgesel güvenlik ve istikrar üzerinde son derece olumsuz bir etkisi olduğuna dikkat çekiyor. Taraflar ABD'nin küresel füze savunması sistemi geliştirme ve sistemin unsurlarını dünyanın çeşitli bölgelerinde konuşlandırma planlarını ilerlet-mesine ek olarak silahsızlandırıcı vuruşlar ve diğer stratejik hedef-ler için nükleer olmayan yüksek hassasiyetli silahların yetenekle-rini artırma gayretine yönelik en-dişelerini dile getiriyorlar. Taraflar, uzayın barışçıl kullanımlarının önemini vurguluyor, BM Dış Uza-yın Barışçıl Amaçlarla Kullanımı Komitesi'nin uluslararası işbirliğini teşvik etme, uzay faaliyetleri ala-nında uluslararası uzay hukukunu ve düzenlemesini sürdürme ve ge-liştirmedeki merkezi rolünü kuv-vetle destekliyorlar. Rusya ve Çin, uzay faaliyetlerinin uzun vadeli sürdürülebilirliği ve uzay kaynak-larının geliştirilmesi ve kullanımı gibi karşılıklı çıkarları ilgilendiren konularda işbirliğini artırmaya de-vam edecektir. Taraflar, bazı dev-letlerin dış uzayı silahlı bir çatışma alanına çevirme girişimlerine karşı çıkıyor ve uzayın silahlanmasını

ve uzayda bir silahlanma yarışını önlemek için gerekli tüm çabayı gösterme niyetlerini yineliyorlar. Taraflar, uzayda askerî üstünlük elde etmeyi ve uzayı askerî ope-rasyonları için kullanmayı amaçla-yan faaliyetlere karşı koyacaklar. Taraflar, silahlanma yarışına ve uzayın silahlanmasına karşı temel ve güvenilir garantiler sağlayan, dış uzaya silah yerleştirilmesinin önlenmesine ve uzay nesne-lerine karşı güç kullanımı veya tehdidine ilişkin Rusya-Çin taslak anlaşmasına dayanan yasal olarak bağlayıcı çok taraflı bir belgeyi so-nuçlandırmak için müzakerelerin erken başlatılması gereğini teyit ediyorlar.

Rusya ve Çin, uzaya silahı ilk yer-leştiren olmama yönünde ulusla-rarası bir girişim/siyasi taahhüt de dahil olmak üzere uygun şeffaflık ve güven artırıcı tedbirlerin de uzayda bir silahlanma yarışını önleme hedefine katkıda buluna-bileceğini vurguluyorlar. Ancak bu tür önlemler uzay faaliyetlerini yöneten yasal olarak bağlayıcı geçerli düzenlemeyi tamamlamalı ve bunun yerine geçmemelidir.

Taraflar, Bakteriyolojik (Biyolojik) ve Zehirli Silahların Geliştirilmesi-nin, Üretilmesinin ve Stoklanma-sının Yasaklanması ve Bunların İmha Edilmesine İlişkin Sözleşme-

nin (BWC) uluslararası barış ve güvenliğin temel bir direği olduğuna dair inançlarını yineliyorlar. Rusya ve Çin, Sözleşme'nin güvenilirliğini ve etkinliğini koruma konusunda ki kararlılıklarının altını çiziyorlar.

Taraflar, BWC'yi kurumsallaştırarak, mekanizmalarını güçlendirerek ve etkili bir doğrulama mekanizmasıyla Sözleşme'ye yasal olarak bağlayıcı bir Protokolü kabul ederek ve ayrıca herhangi bir konunun ele alınmasında düzenli istişare ve işbirliği yoluyla da dahil olmak üzere Sözleşmenin uygulanması ile ilgili BWC'ye tam olarak saygı gösterilmesi ve daha

**TARAFLAR,
ABD VE MÜTTEFİKLERİNİ,
DENİZAŞIRI ÜLKELERDE
VE KENDİ ULUSAL
TOPRAKLARINDA
YÜRÜTÜLEN
ASKERİ BİYolojİK
FAALİYETLERİ HAKKINDA
UYGUN ŞEKİLDE
RAPOR VERMEYE
ÇAĞIRIYOR.**

da güçlendirilmesi gereğini teyit ediyorlar.

Taraflar, Amerika Birleşik Devletleri ve müttefikleri tarafından yürütülen yerli ve yabancı biyolojik silah faaliyetlerinin, BWC'ye uyum konusunda uluslararası toplum açısından ciddi endişeler ve sorular yarattığını vurguluyor. Taraflar, bu tür faaliyetlerin Rusya Federasyonu ve Çin'in ulusal güvenliğine ciddi bir tehdit oluşturduğu ve ilgili bölgelerin güvenliğine zarar verdiği görüşündedir. Taraflar, ABD ve müttefiklerini, denizaşırı ülkelerde ve kendi ulusal topraklarında yürütülen askerî biyolojik faaliyetleri hakkında uygun şekilde rapor vererek ve etkili bir doğrulama mekanizmasıyla yasal olarak bağlayıcı bir BWC Protokolü müzakerelerinin yeniden başlatılmasını destekleyerek açık, şeffaf ve sorumlu bir şekilde hareket etmeye çağırıyor.

Taraflar, kimyasal silahlardan arındırılmış bir dünya hedefine olan bağlılıklarını yeniden teyit ederek Kimyasal Silahlar Sözleşmesinin tüm taraflarını, Sözleşmenin güvenilirliğini ve etkinliğini korumak için birlikte çalışmaya çağırıyor. Rusya ve Çin, Kimyasal Silahların Yasaklanması Örgütü'nün siyasallaşmasından derin endişe duyuyor ve tüm

üyelerini dayanışma ve işbirliğini güçlendirmeye, rızaya dayalı karar alma geleneğini korumaya çağırıyor. Rusya ve Çin, kimyasal silahları yok etme sürecini henüz tamamlamamış olan Sözleşmeye Taraf tek devlet olarak ABD'nin kimyasal silah stoklarının ortadan kaldırılmasını hızlandırmasında ısrar ediyor. Taraflar, ileri teknoloji ve ilgili malzeme ve teçhizatın barışçıl amaçlarla kullanımında devletlerin nükleer silahların yayılmasını önleme yükümlülükleri ile meşru uluslararası işbirliğinin çıkarları arasında denge kurmanın önemini vurguluyorlar. Taraflar, Çin'in inisiyatifiyle ve Rusya'nın ortak sponsorluğunda BM Genel Kurulu'nun 76. oturumunda kabul edilen "Uluslararası Güvenlik Bağlamında Barışçıl Kullanımlara İlişkin Uluslararası İşbirliğinin Teşvik Edilmesi" başlıklı karara işaret ediyor ve bu kararın burada belirtilen hedeflerle tutarlı bir şekilde uygulanmasını sabırsızlıkla bekliyorlar.

Taraflar, yapay zekâ alanında yönetim konularına büyük önem veriyor. Taraflar, yapay zekâ konusunda diyalog ve temasları güçlendirmeye hazırlar.

Taraflar, uluslararası bilgi güvenliği alanında işbirliğini derinleştirmeye ve açık, güvenli, sürdü-

**TARAFLAR,
YAPAY ZEKÂ
ALANINDA
YÖNETİŞİM
KONULARINA
BÜYÜK ÖNEM VERİYOR.
YAPAY ZEKÂ
KONUSUNDA
DİYALOG VE TEMASLARI
GÜÇLENDİRMEYE
HAZIRLAR.**

rülebilir, erişilebilir bir Bilgi ve İletişim Teknolojileri (BİT) ortamı oluşturmaya katkıda bulunmaya hazır olduklarını yineliyorlar. Taraflar, kuvvet kullanmama, ulusal egemenliğe ve temel insan hak ve özgürlüklerine saygı, BM Şartı'nda yer alan diğer devletlerin içişlerine karışmama ilkelerinin bilgi alanına uygulanabilir olduğunu vurguluyorlar. Rusya ve Çin, uluslararası bilgi güvenliğine yönelik tehditlere yanıt vermede BM'nin kilit rolünü yeniden teyit ediyorlar ve bu alanda devletlerin yeni davranış normlarının geliştirilmesinde Örgüt'e desteklerini ifade ediyorlar.

Taraflar, uluslararası bilgi güvenliğine ilişkin küresel müzakere sürecinin tek bir mekanizma içinde uygulanmasını memnuniyetle karşılıyor ve bu bağlamda BM Açık Uçlu Çalışma Grubu OEWG'nin, Bilgi ve İletişim Teknolojileri BİT'in 2021-2025 güvenliği ve kullanımı konusundaki çalışmalarını destekliyor ve içerisinde kendilerini tek bir sesle ifade etme isteklerini ifade ediyorlar. Taraflar, uluslararası toplumun, yasal olanlar da dahil olmak üzere devletlerin yeni sorumlu davranış normları ve ayrıca devletlerin BİT alanındaki faaliyetlerini düzenleyen evrensel bir uluslararası yasal belge geliştirme çabalarını pekiştirmenin gerekli olduğunu düşünüyor. Taraflar, Çin tarafının önerdiği ve prensipte Rus tarafının desteklediği Veri Güvenliği Küresel Girişiminin, veri güvenliği tehditlerine ve uluslararası bilgi güvenliğine yönelik diğer tehditlere ilişkin yanıtları tartışması ve detaylandırması konusunda Çalışma Grubu için bir temel oluşturduğuna inanıyor.

Taraflar, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun 74/247 ve 75/282 sayılı kararlarına desteklerini yineliyor, ilgili "Özel Amaçlı" Hükümet Uzmanları Komitesi'nin çalışmalarını destekliyor, bilgi ve iletişim teknolojilerinin suç amaçlı kullanımına karşı mücadele

konusunda uluslararası bir sözleşmenin hazırlanması için Birleşmiş Milletler bünyesindeki müzakereleri destekliyorlar. Taraflar, güvenilir, evrensel ve kapsamlı bir sözleşme üzerinde mümkün olan en kısa sürede anlaşmak için tüm tarafların müzakerelere yapıcı katılımını teşvik ediyor ve 75/282 sayılı karara tam olarak uygun şekilde Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun 78. oturumuna sunuyorlar. Bu amaçlar doğrultusunda, Rusya ve Çin, müzakerelere temel oluşturacak ortak bir sözleşme taslağı sunmuştur.

Taraflar, internet yönetişiminin uluslararasılaşmasını destekliyor, yönetim için eşit hakları savunuyor, internetin ulusal faaliyet alanlarını düzenleme ve güvenliklerini sağlama konusundaki egemenlik haklarını sınırlama girişimlerinin kabul edilemez olduğuna inanıyor, Uluslararası Telekomünikasyon Birliği'nin bu sorunları ele alması için bu sürece daha fazla katılımına önem veriyorlar.

Taraflar, ilgili 2015 hükümetlerarası anlaşma temelinde uluslararası bilgi güvenliğinde ikili işbirliğini derinleştirmeyi amaçlıyor. Bu amaçla, taraflar yakın gelecekte bu alanda Rusya ve Çin arasında bir işbirliği planını kabul etme konusunda anlaşmışlardır.

IV

Taraflar, dünya güçleri ve Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin daimi üyeleri olarak Rusya ve Çin'in ahlaki ilkelere sıkı sıkıya bağlı kalma ve sorumluluklarını kabul etme niyetinde olduklarının altını çizerek Birleşmiş Milletler'in uluslararası ilişkilerde merkezi koordinasyon rolüne sahip olduğu uluslararası sistemi, Birleşmiş Milletler Şartı'nın amaç ve ilkeleri de dahil olmak üzere uluslararası hukuka dayalı dünya düzenini şiddetle destekliyor, çok kutupluluğu ilerletmeyi ve uluslararası ilişkilerin demokratikleşmesini, birlikte daha refahlı, istikrarlı ve adil bir dünya yaratmayı, ortaklaşa uluslararası yeni türde ilişkiler kurulmasını teşvik ediyorlar.

Rus tarafı, uluslararası toplumun daha fazla dayanışmasını sağlamak ve ortak zorluklara yanıt verme çabalarını pekiştirmek için Çin tarafının önerdiği "İnsanlık için ortak kader topluluğu" inşa etme kavramının önemine dikkat çekiyor. Çin tarafı, Rus tarafının adil birçok kutuplu uluslararası ilişkiler sistemi kurmak için gösterdiği çabaların önemine dikkat çekiyor.

Taraflar, İkinci Dünya Savaşı'nın ve mevcut savaş sonrası dünya düzeninin sonuçlarını güçlü bir şekilde desteklemeyi, Birleşmiş

Milletler'in otoritesini ve uluslararası ilişkilerde adaleti savunmayı, İkinci Dünya Savaşı tarihini inkâr etme, çarpıtma ve tahrif etme girişimlerine karşı koymayı amaçlıyor.

Taraflar, dünya savaşı trajedisinin tekrarını önlemek için, Nazi saldırganlarının, militarist işgalcilerin ve onların suç ortaklarının vahşetlerinin sorumluluğunu inkâr etmeyi, muzaffer ülkelerin onurunu lekelemeyi ve üstünü örtmeyi amaçlayan eylemleri şiddetle kınayacaklardır.

Taraflar, dünya güçleri arasında karşılıklı saygı, barış içinde bir arada yaşama ve karşılıklı yarar sağlayan işbirliği temelinde yeni tür ilişkiler kurulması çağrısında bulunuyor. Rusya ve Çin arasındaki yeni devletlerarası ilişkilerin Soğuk Savaş döneminin siyasi ve askerî ittifaklarından daha üstün olduğunu bir kez daha teyit ediyorlar. İki devlet arasındaki dostluğun sınırı yoktur, "yasak" işbirliği alanları yoktur, ikili stratejik işbirliğinin güçlendirilmesi ne üçüncü ülkelere yöneliktir, ne de değişen uluslararası çevreden ve üçüncü ülkelerdeki koşullardaki değişikliklerden etkilenir.

Taraflar, uluslararası toplumun bölünmesinin değil, konsolidasyonun gerekliliğini, çatışmanın değil

işbirliğinin gerekliliğini yineliyorlar. Taraflar, uluslararası ilişkilerin, zayıfların güçlülerin eline düştüğü büyük güçler arasındaki çatışma durumuna dönmesine karşı çıkıyorlar. Taraflar, belirli uluslar veya ulus blokları tarafından özel olarak hazırlanan kuralların uluslararası hukukla uyumlu, evrensel olarak kabul edilmiş düzenleme ve mekanizmaların yerine ikame edilmesine yönelik girişimlere direnmeyi, uluslararası sorunların dolaylı olarak ve fikir birliği olma-

**TARAFLAR,
DIŞ POLİTİKA
KOORDİNASYONUNU
GÜÇLENDİRME,
GERÇEK ÇOK TARAFLILIĞI
SÜRDÜRME,
ÇOK TARAFLI
PLATFORMLARDA
İŞBİRLİĞİNİ GÜÇLENDİRME,
ORTAK ÇIKARLARI SAVUNMA,
ULUSLARARASI VE BÖLGESEL
GÜÇ DENGESİNİ DESTEKLEME,
KÜRESEL YÖNETİŞİMİ
İYİLEŞTİRME NİYETLERİNİ
YENİDEN TEYİT ETTİ.**

dan ele alınmasına karşı çıkmayı, güç politikalarına, zorbalığa, tek taraflı yaptırımlara ve yargı yetkisinin ülke sınırları dışında uygulanması ile ihracat kontrol politikalarının kötüye kullanılmasına karşı çıkmayı amaçlıyor ve Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) kuralları doğrultusunda ticaretin kolaylaştırılmasını destekliyorlar.

Taraflar, dış politika koordinasyonunu güçlendirme, gerçek çok taraflılığı sürdürme, çok taraflı platformlarda işbirliğini güçlendirme, ortak çıkarları savunma, uluslararası ve bölgesel güç dengesini destekleme, küresel yönetimi iyileştirme niyetlerini yeniden teyit etti.

Taraflar, Dünya Ticaret Örgütü'nün (DTÖ) merkezi rolüne dayanan çok taraflı ticaret sistemini desteklemekte ve savunmakta, tek taraflı yaklaşımlara ve korumacılığa karşı çıkarak DTÖ reformunda aktif rol almaktadır. Taraflar, ortaklar arasındaki diyalogu güçlendirmeye ve ortak endişe konusu olan ticari ve ekonomik konulardaki pozisyonları koordine etmeye, küresel ve bölgesel değer zincirlerinin sürdürülebilir ve istikrarlı işleyişine katkıda bulunmaya, uluslararası ticaret ve ekonomik kurallarda daha açık, kapsayıcı, şeffaf, ayrımcı olmayan bir adalet sistemini teşvik etmeye hazırlar.

Taraflar, uluslararası ekonomik işbirliği konularını ve krizle mücadele tedbirlerini tartışmak için önemli bir forum olarak G20 formatını desteklemekte, G20 içinde güçlenen dayanışma ve işbirliği ruhunu ortaklaşa teşvik etmekte, salgın hastalıklara karşı uluslararası mücadele, dünya ekonomisinin toparlanması, kapsayıcı sürdürülebilir kalkınma, küresel sorunları toplu olarak ele almak için küresel ekonomik yönetim sisteminin adil ve rasyonel bir şekilde iyileştirilmesi gibi alanlarda birliğin öncü rolünü desteklemektedir.

Taraflar, BRICS içindeki derinleştirilmiş stratejik ortaklığı destekliyor, üç ana alanda genişletilmiş işbirliğini teşvik ediyor: Siyaset ve güvenlik, ekonomi ve finans ile insani değişim. Özellikle Rusya ve Çin, yapay zekâ teknolojileri de dahil olmak üzere halk sağlığı, dijital ekonomi, bilim, inovasyon ve teknoloji alanlarında etkileşimin yanı sıra uluslararası platformlarda BRICS ülkeleri arasındaki artan koordinasyonu teşvik etmeyi amaçlıyor. Taraflar, bölgesel entegrasyon dernekleri ve gelişmekte olan ülkelerin örgütleri ve yükselen pazarlara sahip devletler ile etkili bir diyalog mekanizması olarak BRICS Artı/ Yardımlaşma formatını daha da güçlendirmeye çalışıyorlar.

Rus tarafı, 2022'de birliğe başkanlık eden Çin tarafını tam olarak destekleyecek ve 14. BRICS zirvesinin verimli bir şekilde düzenlenmesine yardımcı olacaktır.

Rusya ve Çin, Şanghay İşbirliği Örgütü'nü (ŞİÖ) kapsamlı bir şekilde güçlendirmeyi ve evrensel olarak kabul edilen uluslararası hukuk, çok taraflılık, eşit, ortak, bölünmez, kapsamlı ve sürdürülebilir güvenlik ilkelerine dayanan çok merkezli bir dünya düzenini şekillendirmedeki rolünü daha da geliştirmeyi amaçlıyor.

Taraflar, ŞİÖ üye devletlerinin güvenliğine yönelik zorluklara ve tehditlere karşı koymak için geliştirilmiş mekanizmalara ilişkin anlaşmaları tutarlı bir şekilde uygulamanın önemli olduğunu düşünüyorlar ve bu görevin ele alınması bağlamında, ŞİÖ Bölgesel Terörle Mücadele Yapısının genişletilmiş işlevselliğini savunuyorlar.

Taraflar, ticaret, imalat, ulaştırma, enerji, finans, yatırım, tarım, gümrük, telekomünikasyon, yenilikçilik ve diğer ortak çıkar alanlarında gelişmiş, kaynak tasarruflu, enerji verimli ve "yeşil" teknolojilerin kullanımı dahil, ŞİÖ üye devletleri arasındaki ekonomik etkileşime yeni bir nitelik ve dinamikler kazandırmaya katkıda bulunacaktır.

Taraflar, Şanghay İşbirliği Örgütü üye devletlerinin uluslararası bilgi güvenliği alanında işbirliğine ilişkin 2009 Anlaşması kapsamında ŞİÖ içinde ve ayrıca özel amaçlı Uzmanlar Grubu içinde verimli etkileşime dikkat çekiyor. Bu bağlamda, 17 Eylül 2021 tarihinde Duşanbe’de ŞİÖ Üye Devletleri Devlet Başkanları Konseyi tarafından 2022-2023 için Uluslararası Bilgi Güvenliğinin Sağlanmasına İlişkin ŞİÖ Ortak Eylem Planı’nın kabul edilmesini memnuniyetle karşılıyorlar.

Rusya ve Çin, ŞİÖ’nün ilerleyen gelişimi için kültürel ve insani işbirliğinin giderek artan öneminden hareket etmektedir. ŞİÖ üye devletlerinin halkları arasındaki karşılıklı anlayışı güçlendirmek için kültürel bağlar, eğitim, bilim ve teknoloji, sağlık, çevre koruma, turizm, insandan insana temaslar, spor gibi alanlarda etkileşimi etkin bir şekilde geliştirmeye devam edeceklerdir.

Rusya ve Çin, Asya-Pasifik bölgesindeki ekonomik konularda çok taraflı diyalog için lider platform olarak Asya Pasifik Ekonomik İşbirliği Örgütü APEC’in rolünü güçlendirmek için çalışmaya devam edecekler. Taraflar, bölgede özgür, açık, adil, ayrımcı olmayan, şeffaf ve öngörülebilir bir ticaret ve yatırım ortamı yaratmaya

odaklanarak “2040 yılına kadar APEC’in geliştirilmesine yönelik Putrajaya yönergelerini” başarıyla uygulamak için koordineli eylemi hızlandırmayı planlıyorlar. Yeni koronavirüs enfeksiyonu salgınına karşı mücadele ve ekonomik toparlanma, çok çeşitli farklı yaşam alanlarının dijitalleştirilmesi, uzak bölgelerde ekonomik büyüme ve APEC ile benzer bir gündeme sahip diğer bölgesel çok taraflı birlikler arasında etkileşimin kurulmasına özel önem verilecektir.

Taraflar, “Rusya-Hindistan-Çin” formatı dahilinde işbirliğini geliştirmenin yanı sıra Doğu Asya Zirvesi, Güneydoğu Asya Ulusları Birliği ASEAN Bölgesel Güvenlik Forumu, ASEAN Üye Devletlerinin Savunma Bakanları Toplantısı ve Diyalog Ortakları gibi mekânlarda etkileşimi güçlendirmeyi amaçlıyor. Rusya ve Çin, ASEAN’ın Doğu Asya’da işbirliğini geliştirmedeki merkezi rolünü destekliyor, ASEAN ile derinleştirilmiş işbirliği konusunda koordinasyonu artırmaya devam ediyor ve halk sağlığı, sürdürülebilir kalkınma, terörle mücadele ve ulusötesi suçla mücadele alanlarında ortaklaşa işbirliğini teşvik ediyor. Taraflar, bölgesel mimarinin kilit bir unsuru olarak ASEAN’ın güçlendirilmiş rolü doğrultusunda çalışmaya devam etmeyi planlıyor.

KDV DAHİL
30 TL.

